

₹ 20

விதையினைத் தெரிந்தீடு - பாரதி

மகாகவி

ஏப்ரல் - 2016

மாத இதழ்

பழனிபாரதி

அகத்தியன்

பிருந்தாசாரதி

முல்லைஅமுதன்

ஏகாதசி

தங்கம் மூர்த்தி

இரா. உதயணன்

வத்சலா ரமேஷ்

ஜானகி குணபாலசிங்கம்

லெ. முருகபூபதி

சு. ப. சுவாமிநாதன்

தற்போது விற்பனையில்..

பார்க்கிற
சந்திக்கிற
அனுபவப்
பகிர்வில்
வெளிப்படுகிற
உணர்வுகளின்
சாங்கமம்.

கவிதையினி
வத்சலா ரமேஷ்
(லண்டன்)
அவர்கள் எழுதிய

அம்மாவின் கண்கள்

அழகிய கவிதைகளின் அணிவகுப்பு

Mrs. Vathsala Ramesh

122 A Robinson Road
Tooting
London
SW17 9DR
U.K

Tel : 02082864385
07454772770
email : ramvath2011@gmail.com

Oviya Pathippagam

17-13-11, Sriram Complex,
Gandhi Nagar Main Road,
BATLAGUNDU - 642 202.
Tamil Nadu, INDIA.

Cell : 766 755 711 4, 96296 52652.
email : oviyapathippagam@gmail.com
vathilaipraba@gmail.com
visit : www.enoolagam.com

மகாகவியின் களம்?

'21 -ஆவது ஆண்டு மலராக "மகாகவி ஆண்டு மலர் 2016" இப்போது உங்கள் கையில். 1996 பிப்ரவரி திங்களில் 'மகாகவி' இதழின் முதல் இதழ் வெளியானது. பின்னர் அடுத்த ஆண்டே "மகாகவி ஆண்டுமலர் 1997" வெளியானது. அதற்குப் பின்னர் 20 ஆண்டுகள் கழித்து இப்போது மலரோடு.. உங்களைச் சந்திப்பதில் மனநிறைவும், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தில் பொதுச் செயலாளராக இருந்தபோது 2002 ஆம் ஆண்டு மலர் ஒன்று வெளியிட்டோம். பின்னர் உலகத்தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்கத்தில் தலைவராக இருந்தபோது 2010 -ஆம் ஆண்டு ஒரு மலர் வெளியிட்டோம். மலர் வெளியிட்ட அனுபவம் இருப்பதால் மலர் வெளியிடுவதில் உள்ள சிரமங்கள் நன்றாகவே தெரியும். மகாகவி இதழுக்கு உலகம் முழுதும் படைப்பாளர்களின் ஆதரவு கிடைத்திருப்பது உள்படியே மகிழ்ச்சி தருகிறது. மகாகவி இதழ் 32 பக்கத்தில் வருகிறது. மலர் 48 பக்கத்தில் கொண்டு வரலாம் என நினைத்தோம். ஆனால் படைப்பாளர்களின் பேரார்வம் - குவிந்த படைப்புகள் பிரமிக்கச் செய்தன. சுமார் 150 -க்கும்

மேற்பட்ட படைப்புகள் மின்னஞ்சலில் நிறைந்து வழிந்தன.

எனவே 48 பக்கங்கள் என்பதை 64 பக்கங்கள் ஆக கொண்டு வந்தோம். பக்கங்களைக் கூட்டினாலும் அனைத்து படைப்பாளர்களுக்கும் வாய்ப்புத் தர முடியவில்லை.

ஆண்டு மலரில் இடம்பெறாத படைப்புகளை வரும் இதழ்களில் வெளியிட முயற்சிக்கிறோம். தொடர்ந்த தங்களின் ஆதரவிற்கு நன்றிகள்.

'மகாகவி' தொடர்ந்து பெரும் சிரமத்துடனே தம் பயணத்தைத் தொடர்ந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு இதழ் வெளிவருவதிலும் உள்ள சிரமங்கள் அனை வரும் அறிந்ததே! இதழைக் கொண்டு சேர்ப்பதில் எழும் கவனத்தை விட இதழில் பங்குபெற்ற படைப்பாளர்களை கொண்டு செப்பதிலேயே முழு கவனமும் மகாகவிக்கு தொடர்ந்து இருக்கிறது. மகாகவி எப்போதும் இதழாளர் - படைப்பாளர் என இரட்டைப் படகில்தான் தம் பயணத்தை இன்றளவும் தொடர்கிறது.

'மகாகவி' இளம் - புதிய படைப்பாளர்களுக்கான களம். இழந்த-இழந்து கொண்டிருக்கிற அனைத்தும் பாடுபொருட்களே! ஆக.. பக்கங்களை நிரப்புவது நமது நோக்கமல்ல.. என்பதைப் புரிந்து கொள்வீர்கள் என நம்புகிறோம். உங்களின் படைப்புகளும் அதை நோக்கியதாகவே இருப்பதை பெரிதும் விரும்புகிறோம்.

அடுத்த ஆண்டு மலரில் மீண்டும் சந்திக்க மனம் விரும்புகிறது.. நண்பர்களே!

வதிலைபிரபா

ஆசிரியர் - வெளியீட்டாளர்
வதிலைபிரபா
இணை ஆசிரியர்
அ. தமிழ்செல்வன்
பொறுப்பாசிரியர்
வலங்கைமான் நார்தீன், ஷார்ஜா
துணை ஆசிரியர்கள்
முத்துபாண்டிய ராஜன்
ராஜேஸ் சந்திரமோகன்
சட்ட ஆலோசகர்
M. சண்முகதேவி M.A., B.L.,
வழக்குரைஞர் / நோட்டரி பப்ளிக்
ஆசிரியர்
மகாகவி
17-13-11, ஸ்ரீராம் காம்ப்ளக்ஸ்,
காந்திநகர் மெயின்ரோடு,
வத்தலக்குண்டு - 624 202.
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Address:
VathilaiPraba,
Editor, **MAHAKAVI**
17-13-11, Sri Ram Complex,
Gandhinagar Main Road,
Batlagundu - 624 202.
Tamilnadu, INDIA.

Phone:
+91 04543 - 26 26 86
Cell:
+91 766 755 711 4,
+91 962 96 52 6 52

email:
mahakavimonthly@gmail.com
vathilaipraba@gmail.com
visit: **www.enoolagam.com**

இதழைப் பெற சந்தா செலுத்துங்கள்
2 ஆண்டுச் சந்தா - ₹ 500
3 ஆண்டுச் சந்தா - ₹ 600
வெளிநாடு: ஆண்டுச் சந்தா - \$ 20

தாங்கள் வாங்கிக் கணக்கில் நேரடியாக பணம் செலுத்தலாம். கீழ்க்கண்ட வங்கியில் உள்ள எங்கள் கணக்கில் நீங்கள் பணத்தை மாற்றம் செய்யலாம்.

Name: **MAHAKAVI MONTHLY**
A/c. No.: **30723859694**
Bank: **STATE BANK OF INDIA**
BATLAGUNDU, TAMIL NADU.
IFSC Code: **SBIN0011067**

Name: **OVIYA PATHIPPAGAM**
A/c. No.: **896488767**
Bank: **INDIAN BANK**
BATLAGUNDU, TAMIL NADU.
IFSC Code: **IDIB000B116**

ஓவியா பதிப்பகம்

எமது
இணையதள
புத்தக அங்காடி
www.enoolagam.com
online book shop

அம்மாவின் கண்கள்
வத்சலா ரமேஷ், வண்டன்.
(கவிதைகள்)
பக்கம்: 96
விலை: ₹80

முகங்கள்
பொன். குலேந்திரன், கனடா.
(சிறுகதைகள்)
பக்கம்: 176
விலை: ₹180

குடிவரவாளன்
வ.ந. கிரீதரன், கனடா.
(நாவல்)
பக்கம்: 908
விலை: ₹900

எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு
முல்லை அமுதன், வண்டன்.
(புலம்பெயர் எழுத்தாளர்
விபரத் திரட்டு)
பக்கம்: 496
விலை: ₹400

சுமாரங்கர்கள்
கனவுப்பிரியன், அபுதாபி.
(சிறுகதைகள்)
பக்கம்: 956
விலை: ₹900

சந்திரா மனோகரன், ஈரோடு.
(கட்டுரைகள்)
பக்கம்: 144
விலை: ₹100

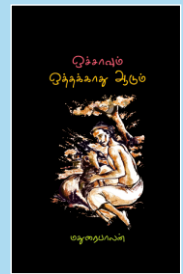
மழையில் நனையும் மனசு
பொன். சந்திரன், சேலம்.
(கவிதைகள்)
பக்கம்: 96
விலை: ₹70

நின்று மழை காற்று
வெ.ம. தமிழரசு, ப. வெலூர்.
(கவிதைகள்)
பக்கம்: 160
விலை: ₹100

இச்சிமரம் சொன்ன கதை
விமலன், விருதுநகர்.
(சிறுகதைகள்)
பக்கம்: 176
விலை: ₹190

ஒச்சாவும், ஒத்தக்காது ஆடும்
மதுரை பாலன், சென்னை.
(சிறுகதைகள்)
பக்கம்: 144
விலை: ₹190

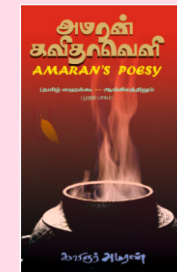
காமத்துப்பாவில் இலக்கி நயம்
துரை. தனபாலன், சென்னை.
(கட்டுரைகள்)
பக்கம்: 144
விலை: ₹90

நனைக்க முளைக்கும் சிறுகதைகள்
மரு. செல்வம் ரகு, திருப்பூர்.
(கவிதைகள்)
பக்கம்: 96
விலை: ₹190

ஒரு அருக்குமாயுக்
குடியிருப்பின் ஏழாவது தளம்
வலங்கைமான் நார்தீன், வுளாஜா.
(கவிதைகள்)
பக்கம்: 198
விலை: ₹100

அமரன் கவிதாபவளி
அமரன், பெங்களூரு.
(ஹைக்கூ கவிதைகள்)
பக்கம்: 956
விலை: ₹950

மெல்லப் பதங்கும்
சாம்பல்நிறப் பூனை
வதிவைப்பிரபா,
(ஹைக்கூ கவிதைகள்)
அச்சிவி...

17-13-11, Sriram Complex,
Gandhinagar Main Road,
BATLAGUNDU - 624 202.
Dindiggl District, TAMILNADU, INDIA.

phone: 04543 -26 26 86
cell: 766 755 711 4, 96 2 96 52 6 52,
email: oviyapathippagam@gmail.com
vathilaipraba@gmail.com,

நடைப்பயிற்சி செல்வோரில்
பலரும்
நடைப்பயிற்சி செய்வதில்லை.

உடல் இளைக்க
உயிர் இருக்க
தொப்பை குறைக்க
கொழுப்பைக் கரைக்க

நல்ல காற்று சுவாசிக்க
நாள் முழுதும் பிரகாசிக்க
மருந்தின்றி வாழ
மகிமைகள் சூழ

நாளும் காலை மாலை
நடைப்பயிற்சி செய்கின்றனர்.

ஆனாலும்
நடைப்பயிற்சி செல்வோரில்
பலரும்
நடைப்பயிற்சி செய்வதில்லை.

அலைபேசியில் பேசியே
அத்தனை சுற்றும்
முடிப்போருண்டு.

ஆலோசனை சொல்லியே
கொஞ்சம்
அறுப்போருண்டு.

மருத்துவருக்கு பயந்தும்
மனைவிக்கு பயந்தும்
வருவோருண்டு.

அடுத்தவரை ஏசியும்
அரசியல் பேசியும்
அலைவோருண்டு.

பாதியில் நிறுத்தி
பழங்கதை உரைத்து
கெடுப்போருண்டு.

பிறன் மனை ரசித்து
புறங்கூறித்திரிந்து
நல்லவனாய்ப் பேசி
நடிப்போருண்டு.

பிரதமர் தொடங்கி
கவுன்சிலர் வரைக்கும்
விமர்சனம் செய்தே
விரைவோருண்டு.

பாடல்கள் ஒலிக்க
இசையுடன் நடந்து
லயிப்போருண்டு.

தானுண்டு
தன் நடையுண்டு என்று
கடைமையே சுண்ணாய்
இருப்போருண்டு.

நடக்கும் இடத்தை
நாளெல்லாம் பேணி
மரம் வளர்த்து
மகிழ்வோருண்டு.

என் போல்
எப்போதாவது
நடப்போருண்டு.

ஆக
நடைப்பயிற்சி செல்வோரில்
பலரும்
நடைப்பயிற்சி செய்வதில்லை.

இந்தக் கவிதையெழுதும்
நான் உட்பட.

நடைப்பயிற்சியும் சில நண்பர்களும்..

- கவிஞர். தங்கம் மூர்த்தி

மலைகளின் உயரத்துடன்
போட்டியிட்டுக்கொண்டு
வளரும் மூங்கில் காடுகளிடையே
என் தனிமையுடன் பயணித்தேன்

அழகிய கனவுகளும்
நீண்டு வீழும் நீர் வீழ்ச்சியுமாக
வரவேற்றது கானகம்

உரசிச் செல்லும் குளிர் காற்றில்
உன் வாசமும்
உன் வார்த்தைகளும்
நீயேன் காணாமல் போனாய்?
நலிந்த நட்புக்காகவா?

இதோ பாரேன் தோழி
இந்த வனத்தின் உறுதியை
யாருக்காகவும் இது தன்னை இழப்பதில்லை
இதைத்தான் கற்பென்பேன்
எனில்
உன்னை விடச் சிறந்தவர் யாருமுண்டோ
சொல் தோழி?

காமுறும் மனங்களுக்காகவும்
வஞ்சனையான நினைவுகளுக்காகவும்
உன் மனம் காயப்பட்டது ஏன் தோழி ?

இங்கு பார்
காற்றுத் தரும் பாடல் கேள்
எவ்வளவு பவித்திரமானது உன்னைப் போல்
நீ ஓர் காட்டு மலர் தோழி
உன்னிடம் பாவனைகள் இல்லை
உன் பரிசுத்த இதயத்திற்கு
நிகரான எந்த மனங்களும் இங்கில்லை

காடழைக்கும் காரணம் காண்
இரு கரம் நீட்டி உன் மனம் கொள்ளும்
நிகழ்வு காண்.
தாய் மடியென இந்த மண்ணில்
உன் முகிழ்தலும் மலர்தலும்
இங்கு போற்றப்படும் தோழி

பதிந்து கொள்
காலம் ஓர் நாள் கரை கடக்கும்
கயவர்களின் நடை முறிக்கும்
அமைதி கொள்...

- ஜானகி குணபாலசிங்கம்,
லண்டன்.

வெள்ளை கூரவு

நேற்றிரவு நான் தூங்கவில்லை
என் இரவு
மிக நன்றாகத் தூங்கியது
பகலெல்லாம் மேய்ந்துவிட்டு
கிடை வந்த நட்சத்திர ஆடுகளை
எண்ணி சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.
என் நிலா

இந்த கடும் குளிரிலும்
போர்த்தாமல் படுத்திருந்தாள்.
என் இமைகள் எரிக்கும் நெருப்பில்
உடல் கத கதக்க காதல் நாட்களை
உண்டு பருத்துக் கிடந்தேன்,
அவளுக்கும் அப்படியே இருந்திருக்கும்..
எங்கள் மௌனம் உடையவிருந்த
பொழுதிருக்கிடையில்
காலைச் சேவல் கூவ

.....
அவள் வாசலில் ஒரு
டேபிள் ரோஜாவைப் பறித்துக் கொண்டு
மறைந்தேன் .

- ஏகாதசி
திரைப்பட இயக்குநர்

தற்கால மனிதன்

கானகத்தில் பச்சையம்
பறிக்கப்படுகின்றது
மரங்கள் வெட்டப்பட்டு
மனித பயன்பாட்டிற்காய்.

நீர் நிலைகள்
குப்பைக் கூடைகளாக்கப்படுகின்றது
மனிதன் தன் குப்பைகளை
இல்லாதொழிக்க

விவசாய நிலங்களை
பணத்துக்கு விற்கின்றான்
பணம் போட்டு நவீன மிடு வாங்கி
உயிர்பிழைக்க.

அரசிடம் உரிமைகளை
பெற்றுக்கொள்ள துடிக்கிறான்
உணவிற்கும் சில்லறைகளுக்கும்
விலைபோவதை
உரிமை என்று மார்தட்டிக்கொண்டு.

தொழில் சார்ந்த அனைத்தையும்
சுயநலமாக பெற்றுக்கொண்டு
சாதிவாரியாக சாதியை
கூறுபோடுகின்றான்.

இறவனை தன் மதத்தில்
அறிந்துகொள்ளாமல்
மற்றவர் மதத்தில் தேடி
பிரிவினையை விதைக்க
மத வெறியனாகின்றான்.

உன்னை நீ அறிவாய்.
அனைத்திற்கும்
நீயே காரணியென்று!

- வட்டூர் அ. கு. ரமேஷ்
லண்டன்.

பெண் சுதந்திரத்தின் விடியலுக்காய்..

வத்சலா ரமேஷ்
லண்டன்.

அவசர கதியில்
சுழன்று கொண்டிருக்கும்
உலகத்தில்
பெண்கள் சோகமாய்
சித்திரம் வரைந்து
நிற்கின்றனர் அடிமைகளாய்

மது அருந்துவதும்
பப் சென்று
திரும்புவதும் தான்
பெண் சுதந்திரமென்று
எண்ணிவிடாதே
பேதை பெண்ணே

ஆணுக்கு இணையாய்
பங்கீடு வகிப்பதல்ல
பெண் சுதந்திரமென்பதை
பெண்ணே
நீ முதலில் அறிந்து கொள்வாயா?

பெண்ணே
உனது கருத்தை
நீ சுதந்திரமாய்
முன்வைத்து
நீ கல்வி
அறிவை வளர்த்து
உன் சொந்த காலில்
நிமிர்ந்து நின்று
அன்பிற்கு அடிமையாய்
அதிகாரத்திற்கு அறைகொடுத்து
உன் தாய்மையை உணர்ந்து
பெண் சிசு கொலைகளை
நீ தட்டிக்கேட்பாயா பெண்ணே?

என் கண்களில் வலியுடன்
விடை தெரியா
வினாக்களை சுமந்து
காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்
பெண் சுதந்திரத்தின் விடியலுக்காய்...

- வவுனியூர் இரா.உதயணன்,
லண்டன்.

வீரசிங்கத்தாரின் கோபம் தணிய வேயில்லை. சுபத்திரியின் கையை உதறித் தள்ளினார்.

“அந்த ராஸ்கல் வரட்டும், இன் டைக்கு உண்டோ இல்லையோ எண்டு பாத்திடுறன்”

“நான் அவனை சும்மா விட்டுவிடு வேனோ, எனக்கும் தலையில் கோப மாக இருக்கு. பெத்தவனின் மானத்தை வாங்கவென்று பிறந்து வந்திருக்கு. ஆனால் கோபத்தை விட்டுட்டு பொறுமையாகத்தான் இந்த விஷ யத்தை கையாளவேணும், அப்பா... உங்களுக்கு வருத்தத்தை தேடிக் கொள்ளாமல் கோபத்தை குறைத்து நிதானமாக யோசியுங்கோ...”

“நீ இப்ப எனக்கு அட்வைஸ் சொல்ல வந்திட்டாய்...”

“நான் தானே வேற யார் சொல்றது. மனிசிக்கு கணவரின், உடம்பில கவனம் இருக்க வேணும்.

அதுதானப்பா சொல்லுறன். அதுவும் உங்கட மகன் நிவேதன் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும் தானே. பிடிவாதக்காரன். எங்க போய் இப்படி பழகினானோ தெரியேல்ல.”

வீரசிங்கத்தார் கதிரையில் இருந் தார். மூச்சு வாங்கியது. இந்த வயசில் இதெல்லாம் எனக்கு தேவையா. இன சனங்களுக்கெல்லாம் என்ன பதில் சொல்லுறது. பெரிய உத்தியோகத்தில் இருந்து மகனை பிரைவேட் கல் லூரியில் விட்டு படுப்பிச்சார் இல்ல, மகனின் வேலையைப் பாருங்கோ என்று இச்சனம் சொல்லி திட்டமாட் டினம்.” மனது கனமாகி வலித்தது.

“வாழ்க்கையில் ஏதோவொரு பிரச் சினைக்கு முடிவு காண இன்னொரு பிரச்சனை தலைதூக்கி நிற்கும். இது தான் வாழ்க்கையா “வீரசிங்கத்தார்

ஆதாமும்..

வீரசிங்கத்தார் போட்ட சத்தத்தில் வீடே அதிரத் தொடங்கி விட்டது. ‘பொறுமையாக இருங்கோ அப்பா... பொறுமையாக இருங்கோ’ என்று சுபத்ரி வீரசிங்கத்தாரின் கையைப் பிடித்தாள். உங்கட “பிளட் ப்ரெசர்” ஏற்ப்போகுது அப்பா.

“ஏறிட்டுது... இவனாலே ஏறிட்டுது” மீண்டும் சத்தம் போட்டார் வீரசிங்கத்தார்.

“அடுத்த பிளாட்டில் இருக்கிற சின்னராசா குடும்பத்துக்கு சத்தம் கேட்கப் போகுது... அவையனுக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தால் வீரகேசரியில் விளம்பரம் கொடுத்ததிற்கு சமம். சத்தத்தை குறையுங்கே அப்பா...”

“என்னடி சொல்லுறான்.. என்ற மானம் மரியாதை எல்லாம் இந்த வயசில் காற்றில் போகப் போகுது. நான் யாரிட்ட போய் இதைச் சொல்லுறது. அவனை வளர்த்த வளர்ப்பு சரியில்ல என்று என்னைத்தான் எல்லோரும் திட்டு வாங்கள்... ஏன் உன்னையும் சேர்த்துத்தான்.”

வீரசிங்கத்தாரின் முகம் முதல் உடம்பெல்லாம் வியர்த்து விட்டது.

“இப்படி இருங்கோ அப்பா... சுபத்ரி, வீரசிங்கத்தாரின் கையைப் மீண்டும் பிடித்தாள்.

சோபாவின் விளிம்பில் தலையை சரித்து வைத்து கையை ஊன்றுகோலாக்கி சோர்விழந்திருந்தார்.

சுபத்ரி “சோப்பி போட்டுக் கொண்டு வாரன் அப்பா” என்று சொல்லிக் கொண்டு சமையலறைக்குள் சென்றாள்.

வீரசிங்கத்தார் எட்டு மாதங்கள் பின்னோக்கி புரட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கினார்.

வீரசிங்கத்தாரின் ஒரே மகன்தான் நிவேதன். முப்பது வருடங்களாக கஷ்டப்பட்டு உழைத்த பணத்தில் ஒரு வீடு வாங்கியதைத் தவிர மிகுதிப் பணமெல்லாம் மகனின் படிப்பிற்காகத்தான் செலவழித்தார். நிவேதன்

பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது கூட அவனை அரசுக் கடன் வாங்கவிடாமல் முழுச் செலவும் செய்தவர் வீரசிங்கத்தார்தான். ஆனால் இப்போது அவரதும், சுபத்ரியினதும் கனவுகள் எல்லாம் கரைந்து போனது போன்ற பிரமையில் அமர்ந்திருந்தார் வீரசிங்கம்.

கோப்பியுடன் வந்த சுபத்ரி சோர்வோடு அமர்ந்திருந்த வீரசிங்கத்தார் அருகில் அமர்ந்து கொண்டு முகாப்பிடையை அவரிடம் நீட்டினாள்.

மெல்ல ஒரு வாய் உறிஞ்சிவிட்டு சுபத்ரியை திரும்பிப் பார்த்தார்.

“இவனுக்கு கலியாணம் செய்து வைக்க நானும் நீயும் பட்டபாடு கொஞ்ச நெஞ்சமே. எத்தனை அழகாக படிச்ச பிள்ளையாள் பொருந்திய போதும் கூட தட்டிக் கழிச்சவன்.”

“எனக்கு இப்ப கலியாணம் வேண்டாம் என்று சொன்ன போது கூட நாங்கள் கொஞ்சம் கூட யோசிக்காமல் அவனை வற்புறுத்தியது, அவன் அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்தது எல்லாம் இப்பதான் ஏனென்று எனக்கு விளங்குது.”

நாங்கள் உயிரோட இருக்கிற இந்தக் காலத்தில் உனக்கொரு கலியாணம் செய்து வைத்து பேரப் பிள்ளையளைப் பார்க்க வேணும் என்று சொன்னபோது கூட, ஒன்றும் சொல்லாமல் கலியாணம் முடிச்சாலும், இப்ப பேரப்பிள்ளையளைப் பார்க்க முடியாது என்று எதற்கு சொன்னவன் என்று இப்பதான் எனக்கு விளக்கமாட் தெரியுது.

அவன் மௌலி எவ்வளவு பாவம் என்று யோசிச்சப் பார்.... இவனை நம்பித்தானே தலையைக் கொடுத்தவன்.

அதுவும் ஸ்காட்லாந்தில் டாக்டராக வேலை செய்தவன். வேலையை விட்டுட்டு இவனுக்காகத் தானே இங்க வந்து இவளோட சேர்ந்து வாழ வேணும் என்று விடாப்பிடியாக அவளின் தகப்பனோடையும், தாயோடையும் சண்டை பிடுச்ச இங்க வந்தவன்.

அவளின் கனவுகளை, ஆசைகளை எல்லாம் இந்த அறவே அழிச்சுடுவான் போல இருக்கு. பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டார். சுபத்ரியின் கண்கள் மீண்டும் கலங்கி விட்டது.

நிவேதன் நேற்று மாலை வந்து சொல்லியதைக் கேட்ட சுபத்ரிக்கு இரவிரவாக நித்திரை வரவேயில்லை.

உடனே வீரசிங்கத்தாரிடம் சொன்னால் முழு விஷயமும் தலை கீழாகிவிடும் என்று உடனே சொல்லாமல் அடக்கிக் கொண்டாள். வீரசிங்கத்தார் முன்கோபக்காரர். கையில் அகப்பட்டதால் எடுத்து நிவேதனுக்கு அடிக்கவும் தயங்க மாட்டார்.

வீரசிங்கத்தார் இரவு அயர்ந்து தூங்கிய நேரத்தில் விக்கி விக்கி அழுது தொலைத்து விட்டாள் சுபத்ரி. இன்று காலை மெல்ல கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிவேதன்

- வவுனியூர்
இரா.உதயணன்

சொன்னதைச் சொல்லி முடித்த போது, வீரசிங்கத்தாருக்கு கோபம் உச்சிக்கு ஏறிவிட்டது. இந்த நிலையில் தானும் தனது கோபத்தையும் ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினால் என்ன நடக்குமோ என்ற நிலையில் தனது உணர்வுகளை இதுவரை வெளிக்காட்டாமல் இருந்தும் கண்களில் ஏற்பட்ட கலக்கம் சுபத்ரியை வீரசிங்கத்தாருக்கு காட்டிக் கொடுத்து விட்டது.

“ஏன் நீ இப்ப கண் கலங்கிறாய் நாங்கள் வடிகாத்தான் அவனுக்கு தேவைப்பட்டதை கேட்டதை எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து வளர்த்தம். நல்ல படிப்பை கொடுத்தம். இன்னைக்கு நல்ல நிலையில் நல்ல பொறுப்பான உத்தியோகத்திலிருக்கிற நிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறோம். எங்களால் செய்ய முடிஞ்ச எல்லாவற்றையும் நல்ல நோக்கத்தோட பெற்றோர் என்ற பொறுப்பிலிருந்து செய்து முடிச்சிருக்கிறம்”.

வீரசிங்கத்தார் சுபத்ரிக்கு ஆறுதல் சொல்ல முயன்றார்.

ரெண்டு நாளைக்கு முதல் மௌலி வந்து விக்கி விக்கி அழுத போது அவன் நிவேதன் ஏதோ அவளை அடிச்சுப் போட்டான் எண்டுதான் நான் நினைச்சன்.

“மாமி இவரோட வாழ இயலாது. இவரின் செயல்களை எப்படிச் சொல்லுறது. இவரை நம்பித் தானே இவரோட வாழ ஆசைப்பட்டு உன் பட்டனான். இவர் இப்படிச் செய்வார் என்று நான் கனவில் கூட நினைக்கேல்ல. இவர் இப்படிப்பட்ட ஆள் என்று தெரிந்திருந்தால் கடைசி மட்டும் கலியாணத்திற்கு உன் பட்டிருக்கமாட்டன். நான் ஏமாந்து போனன் மாமி”

“அப்படி என்ன பிள்ள உனக்குச் செய்யிறான்” ஒன்றுமறியாத சுபத்ரி மௌலியிடம் கேட்டாள்.

“நான் எப்படி மாமி அவரின் செயற்பாடுகளை உங்களுக்குச் சொல்லுறது. அவரிடமே கேளுங்கோ...

அவர் உங்களுக்கு தன்னைப் பற்றி சொல்லியே ஆக வேணும்.. எனக்குச் சொல்லிப் போட்டார். உங்களுக்கும் சொல்ல வேணும். ஒரு தாயின்

மடியில் படுத்திருந்து அழுவது போல சுபத்ரியின் மடியில் தலையை வைத்து விக்கி விக்கி அழுத மௌலியின் தலையை வருடிவிட்டு ஆறுதல் சொன்னாள் சுபத்ரி.

மாலை வீரசிங்கத்தார் வெளியே போயிருந்த சமயம் நிவேதன் வீட்டுக்கு வந்தான்.

“என்னடா தம்பி, மௌலியை ஏன்டா துன் புறுத்துறாய். உன்னை நம்பித்தானே வந்தவன்....” நான் அவனிடம் கேட்டபோது கண்வெட்டாமல் கணங்கள் என்னையே பார்த்தான் நிவேதன்.

“அவள் என்னம்மா சொன்னாள்”

“உன்னைப் பற்றித்தான் உன் செயற்பாடுகளைப் பற்றித்தான்.” சுபத்ரி சொல்லி முடிக்க முன் என்னை அவளுக்கு பிடிக்க வேணும் என்று இல்லை. நீங்களும் அப்பாவும் ஆசைப்பட்டு கலியாணம் பேசி பலமுறை சொன்னதற்காகத் தான் மௌலியை கலியாணம் முடிச்சனான். இப்பவும் நான் விவாகரத்துக் கொடுக்கத் தயார்.

சுபத்ரி அதிர்ந்து போனாள். என்னடா கலியாணம் முடித்து ஆறு மாசங்கள் கூட ஆகல்ல அதற்குள்ள விவாகரத்துப் பற்றி பேசிறாய்.

அப்பொழுது அறைக்குள் அமர்ந்திருந்த மௌலி எழும்பி சமையலறைப் பக்கம் வந்தான்.

“மாமி” மௌலி கூப்பிட்டாள். “நான் சின்ன வயசில சமய பாடத்தில படிச்சது ரூபகத்திற்கு வருகுது. கடவுள் ஆதாமையும். ஏவாளையும் படைத்தது. (ADAM and EVE) இந்த உலகத்தில் மனித இனத்தை விருத்தியடையச் செய்ய என்று ஆசிரியர் சொன்னபோது என்னோட படிச்ச சக மாணவன் ஏன் ஆதாமையும் ஸ்டீவ் ADAM and STEVE ஐயும் படைக்கேல்ல என்று கேட்டது ரூபகத்திற்கு வருகுது.

இப்ப இவருக்கு நானில்லை, நிவேதனுக்கு ஒரு நாதன் மாமி” சொல்லிவிட்டு விக்கி விக்கி அழுத போது சுபத்ரிக்கு தலையே சுற்றியது. அப்படி அந்த இடத்திலேயே அமர்ந்து விட்டாள்.

வெள்ளைக்காரர் சென்றார் இப்படி இயற்கைக்கு மாறாக என்றால்... இப்ப எங்கட இனத்திலும் இப்படி பலர்... சுபத்ரி முணுமுணுத்தாள்.

● நீ என்னை பார்க்க வருவதற்கு முன்பே உன்னை முந்தி கொண்டு என் வீட்டின் கதவை தட்டுகிறது உன் கொலுசின் சத்தம்.

● படித்து முடித்து வேலைக்குச் சென்று அதிகமாக சம்பாதிக்கிறான் "பேராசையை"

● பேருந்து நிலையத்தில் பரட்டைத்தலையுடன் விற்கிறாள் தலை வாரும் சீப்பை!

- வலங்கைமான் முஸ்தாக்

சோழ. நாகராஜன்

என்ன தெரியாது அவனுக்கு?

நெருப்பு சுடும் என்று
அவனுக்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தது.

இப்படித்தான்
வாழ்க்கையின் எல்லா
எச்சரிக்கைகளையும்
அறிந்தே வைத்திருந்தான்
அவன்.

புதிதாகக் கற்பிக்க
எதுவுமே அவசியமில்லை அவனுக்கு.

'கடன் அன்பை முறிக்கும்' எனும்
சூசக வாசகம்
படித்திராதவனில்லை அவன்...
இருந்தும்,
மாதத்தின் பிற்பகுதியைக்
கைமாற்று இல்லாமல்
கழிக்கவே இயலவில்லை
அவனால்.

'குடி குடியைக் கெடுக்கும்' என்கிற
வாசகம் வாசித்தறிந்த அவனே

கவலைகள் அப்பிக்கொண்ட
பொழுதொன்றில்
குடிக்கத் தொடங்கினான்.

என்ன தெரியாது அவனுக்கு - இனி
என்ன கற்றுத் தரவேண்டும் அவனுக்கு?

காலகாலமாகச் சொல்லிச் சொல்லி
நீதிபோதனைகள்
குவிந்த அளவுக்குக்
குப்பைகள் கூடக்
குவிந்துவிடவில்லை
இங்கே.

இப்படித்தான்,
'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்..'
என வள்ளுவப் பேராசான்
சொன்னான் என்று
சொல்லிக்கொண்டே
பிறந்த சாதியின் தூய்மை காக்க
கை அரிவாள்களுக்கு ரத்தவாடை
காட்டிக்கொண்டே இருக்கிறது
இந்தத் தமிழினம்.

செத்தும் கொடுத்தான் சீதக்காதி

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த கீழக்கரை என்று அழைக்கப்படும் கடற்கரை நகரம் அன்று சோகமயமாய் இருந்தது.

கடலின் அலைகள் கூட தங்கள் தங்கத் தலை வனை இழந்த துயரத்தைத் தாங்க முடியாமல் வழக்கத்திற்கு அதிகமாக ஆர்ப்பரித்தது, கிழவி ஒருத்தி மார்பில் அடித்துக் கொண்டு ஒப்பாரி வைத்து அழுவதுபோல நீரை வாரி இறைத்து உயரக் கிளம்பி பெருத்த ஓசையுடன் இரைச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

கீழக்கரை துறைமுகத்தில் இருந்த வணிகக் கப்பல்களும், பாய்மரக் கப்பல்களும், சிறிய மீன் பிடிப் படகுகளும் ஆதரிப்பார் யாருமின்றி அனாதையாய் துறைமுகமே வெறிச்சோடிப்போய்க் கிடந்தது.

வாரிக் கொடுக்கும் வள்ளல் சீதக்காதி மரைக் காயர் என்னும் வணிக மன்னரின் மரணம் மக்களைத் துயரத்தில் வெகுவாக ஆழ்த்தியிருந்தது.

மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக அப்பெருமகனாரின் இறப்புச் சடங்கு நடைபெறும் இடத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

காயல்பட்டினம் வரைச் சென்று தன் மகளுக்கு மாப்பிள்ளை பேசி முடித்து, திருமண நாளையும் நிச்சயித்துவிட்டு மகிழ்ச்சியோடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த படிக்காகப் புலவர் வள்ளல் சீதக்காதியின் மரணச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியில் உறைந்து செய்வதறியாது திகைத்து நின்றார்.

இப்படி ஒரு துயரச் செய்தியை அவர் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. புலவர் வள்ளலைச் சந்தித்து எப்படிக் பத்து நாட்களுக்குமேல் இருக்கும். சீதக்காதி புலவரைத் தோளில் தட்டிக் கொடுத்து “ஏன் கண்கலங்குகிறீர்” என்று அருகாமையில் வந்து சொன்னதைப் போல் ஒரு பிரமை சட்டென்று வந்து போனது.

அடடா! எப்பேர்ப்பட்ட வள்ளல் அவர்!. இல்லை என்று சொல்லி வரும் ஏழையர்க்கும், இரவலருக்கும் இரவு பகல் பாராது கொடுத்துக் கொடுத்துச் சிவந்த கரங்களைக் கொண்ட பண்பாளர்.

ராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தை ஆண்ட கிழவன் சேதுபதி (கி.பி. 1674 - 1720) மன்னரோடு நட்பு கொண்ட வள்ளல் சீதக்காதிக்கு மன்னன்

மனம் மகிழ்ந்து சேதுநாட்டு விஜயரகுநாத பெரிய தம்பி என்று பெயர் சூட்டினார் என்பது வரலாற்று ஆய்வுகளில் காணக் கிடக்கிறது.

தலைநகரை போகலூரிலிருந்து ராமநாதபுரத் திற்கு கிழவன் சேதுபதி மாற்றம் செய்தபோது இராமலிங்க விலாசம் அரண்மனை கட்டுவதற்கு தக்க பொருளுதவியும் கட்டுமானப் பொருட்களும் கொடுத்து உதவிய கருணை வள்ளல் சேதக்காதி.

கிழவன் சேதுபதியின் ஆட்சியின் போது தொடர்ந்து ஏழு ஆண்டுகள் (கி.பி. 1678 - 1685) நாட்டில் ஏற்பட்ட கடும் பஞ்சத்தில் (தாதுவருசப் பஞ்சம், அட்சய வருசப் பஞ்சம்) மக்கள் பசியும் பட்டினியுமாய் செத்து மடிந்த துயர நாட்களில் தனது நெற்களஞ்சியத்தில் இருந்து தானியங்களை அள்ளிக் கொடுத்து மக்களின் பசிப்பிணி போக்கிய மனித நேயப் பண்பாளர்.

நெருக்கடியான சூழ் நிலைகளிலும் மன்னனுக்கும், மக்களுக்கும் உறுதுணையாக இருந்து உதவி புரிந்த சேதக்காதி வள்ளலின் கொடைத் திறத்தை வியந்து படிக்காசுப் புலவர் தாம் அன்று பாராட்டிப் பாடியதை ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்த்தார்.

“ஓர் தட்டிலே பொன்னும் ஓர் தட்டிலே நெல்லும் ஒக்கவிற்கும்

கார் தட்டிய பஞ்ச காலத்திலே
தங்கள் காரியப் பேர்
ஆர் தட்டினுந் தட்டு வராமலே
அன்ன தானத்துக்கு
மார்த்தட்டிய துரைமால்
செய்தக்காதி வரோதயனே!”

இப்படி மக்கள் மனதில் நிறைந்த மதிப்புமிக்க மா மனிதரின் மறைவை யார்தான் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்.

அதுவும் படிக்காசுப் புலவரோ வள்ளல் சேதக்காதியை தம் உயிரெனப் போற்றுபவர். சேதக்காதியோ புலவரின் வாழ்க்கையில் இடர் தரும் இன்ப துன்பங்களில் பங்கேற்று அவரின் வாழ்க்கையை மேம்படச் செய்தவர்.

படிக்காசுப் புலவர் பத்து நாட்களுக்கு முன்பு வள்ளலைச் சந்தித்த நிகழ்ச்சி இப்போது நடந்தது போல நினைவுக்கு வந்தது. வள்ளலை மனதில் நினைத்ததும் படிக்காசுப் புலவரின் கண்கள் கலங்கின.

ஒரு மத்தியான வேளை

படிக்காசுப் புலவர் வள்ளல் சேதக்காதியை சந்திக்க அவரது மாளிகைக்கு சென்றிருந்தார்.

சேதக்காதி பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று தொழு கையை முடித்துவிட்டு வந்து அப்போதுதான் அவரது ஓய்வறையில் உட்கார்ந்திருந்தார்.

புலவரைக் கண்டதும் தாய்ப் பசுவைக் கண்ட கன்றினைப்போல் பரபரப்பாக வந்து அவரது கரங்களை பாசத்தோடு பற்றிக் கொண்டார். சேதக்காதி வள்ளலின் உடல் நலிவுற்று இருந்ததை கண்டு புலவர் திடுக்கிட்டார்.

“வள்ளலே ஏன் இவ்வளவு சோர்வாக இருக்கிறீர்கள்” என்றார் புலவர்.

“வயதாகி விட்டதல்லவா! வேறொன்றும் இல்லை நோன்பு காலமாக இருப்பதால் அப்படி தங்களுக்குத் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.” என்று சொல்லிவிட்டு மெல்லச் சிரித்தார்.

“அது இருக்கட்டும் புலவரே தாங்கள் இந்த கொடுமையான வெய்யிலில் வெகு தூரம் நடந்து வந்திருக்கிறீர்கள். ஏதும் உதவி தேவையா?” என்று வள்ளல் கேட்டதும் புலவர் பதில் சொல்லாமல் சற்று மவுனமானார்.

“என்ன தயக்கம் சொல்லுங்கள் புலவரே”

படிக்காசுப் புலவர் காயல்பட்டினத்தில் மாப் பிள்ளை பார்த்திருப்பதையும் பெண்ணுக்கு கல் யாணம் செய்ய பணத் தேவை இருப்பதையும் சொல்லி முடித்தார். வள்ளல் கடகடவெனச் சிரித்தார்.

நீலயாண்டியன்

“இதற்கா இவ்வளவு தயங்கி நிற்கிறீர்கள், கவலையை விடுங்கள் புலவரே. மகளுடைய திருமணத்தை வெகு சிறப்பாக நடத்துவோம். கொஞ்சம் இருங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு அறைக்குள் சென்றார்.

சற்று நேரத்தில் ஒரு பொருளை எடுத்துக் கொண்டுவந்து புலவரின் கைகளில் வைத்து மூடினார். புலவர் கைகளை விரித்துப் பார்த்ததும் அதிர்ந்து போனார். அவருடைய கண்களை அவராலேயே நம்ப முடியவில்லை. அழகிய வேலைப் பாடுகளுடன் கூடிய வைர மோதிரம் ஒளிவீசிக் கண்களை கூசச் செய்தது.

“வள்ளலே..... ! பேச முடியாமல் புலவருக்கு நா தளர்த்துத்தது.

“பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் புலவரே மாப்பிள்ளை பையனுக்கு நிச்சய தார்த்தத்துக்கான ஒரு அச்சாரமாக இந்த மோதிரத்தை அணிவித்து விட்டு வாருங்கள். இறைவன் அருளால் எல்லாமே நல்லவிதமாக நடக்கும்” வள்ளல் கருணை பொங்கக் கூறினார்.

“வள்ளல் பெருமானே தங்கள் என்னை மன்னித்தருள வேண்டும். இந்த விலை உயர்ந்த மோதிரம் தங்களிடமே இருக்கட்டும். திருமணத்தின் போது நான் வங்கி கொள்கிறேன்.”

“அப்படியா இந்த மோதிரம் உங்களுக்குத் தான், நான் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்....” வள்ளல் வார்த்தையை முடிக்குமுன் புலவர் பயத்தில் கூச்சலிட்டார்.

“வள்ளலே என்ன இது இப்படி அபசகுனமாகப் பேசலாமா தாங்கள்”.

“அதனாலென்ன புலவரே நெருப்பென்றால் வாய் சுட்டு விடவா போகிறது. எனக்கு இந்த மூட நம்பிக்கைகளிலெல்லாம் உடன்பாடில்லை. வீட்டில் இருந்தாலும் வெளியில் சென்றிருந்தாலும் என்ற பொருளில்தான் சொன்னேன்”. புலவரை ஆற்றுப் படுத்தினார் வள்ளல்.

புலவர் வள்ளலை வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றார். இது நடந்து பத்து நாட்களுக்கு மேலிருக்கும். அதற்குப் பிறகு அவர் சீதக்காதியைப் பார்க்கவே இல்லை. கரணம் இல்லாமல் அவர் மனம் அன்றைக்கு நடந்ததை எண்ணிப் பார்த்தது. அவர் வாய் தவறிச் சொன்னது போலவே நடந்து விட்டதே இவ்வளவு விரைவில் தன்னைப் பிரிந்து செல்வார் என்பதை அவரால் நம்பவே முடியவில்லை.

இறக்குமுன் வள்ளலை நேரடியாகப் பார்க்க முடியாமல் போனதுகூட ஒரு துரதிருஷ்டம்தான்.

படிக்காசுப் புலவர் தன்னையே நொந்துகொண்டு வள்ளலைப் புதைத்த இடத்தை நோக்கி மன வேதனையோடு போய்க் கொண்டிருந்தார்.

(படிக்காசுப் புலவர் ராமநாதபுரம் சமஸ்தான அதிபதியாக சுமார் முன்னூறு வருடங்களுக்கு முன்பு ஆட்சி செய்த கிழவன் சேதுபதி என்ற ரகுநாத சேதுபதியின் அவைக் களத்தில் வித்துவானாக இருந்தவர்.

தில்லைக் கூத்தப் பெருமான் நாள் தோறும் பஞ்சாக்கரப் படியில் இவருக்குப் பொற்காசு வைத்து அருளியமையால் இவருக்கு படிக்காசுத் தம்பிரான் என்று பெயர் வந்தது என்பர்.

தண்டலையார் சதகம், தொண்டை மண்டல சதகம் போன்ற நூல்களை இயற்றியவர்.)

பொழுது புலர்வதற்கு இன்னும் சிறிது நேரமே இருந்தது. விடிந்தும் விடியாத அதிகாலைப் பொழுதில் படிக்காசுப் புலவர் சீதக்காதி அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த மகுதிக்குள் சென்றார். மகுதியின் ஒரு பக்கத்திலிருந்த திறந்த வெளியில் புதிதாக பூக்கள் குவிந்து கிடந்த இடத்தை அடையாளம் கண்டு சீதக்காதியின் சமாதி அருகே போய் நின்றார். அவரையும் அறியாமல் கண்கள் நீரைச் சொறிந்தன. எவ்வளவு தான் மனத்தைக் கட்டுப் படுத்திய போதும் அதையும் மீறி உணர்ச்சி பொங்க ஒரு சிறு குழந்தையைப் போல தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்துவிட்டார்.

புலவரின் உதடுகள் அழுதுகொண்டே வள்ளலின் புகழைப் பாட ஆரம்பித்து விட்டன.

“**மறந்தாகிலும் அறைக்காசங் கொடா மட மறந்தர் மண்மேல்
கிறந்தாவதென்ன கிறந்தாவதென்ன கிறந்து விண்மேல்
சிறந்தாளுங் காயம் றுகை சீதக்காதி திரும்பி வந்து
பிறந்தா லொழியப் புலவோர் தமக்கு பிழைப்பில்லையே
விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் பேராய் விளங்குதே வேந்தரென்னுங்
கண்ணுக்கினிய துறை சீதக்காதி கமல நிகர்
தண்ணுக் கிசைந்த வதனசந்த ரோதய சாயியிருந்த
மண்ணுக்குள்ளே யொளித்தான் புலவோர் முகம் வாய்யதே
தேடாளன் காய்ந்துறை சீதக்காதி சிறந்த வச்சர்
நாடான் புகழ்க் கம்ப நடடி வைத்தான் தமிழ் நாவலரை
ஒட்டாண்டி யாக்கி யாவர்கடம் வாயிலொரு பிடிமண்
போடான் அவனுமொளித்தான் சமாதி குழி புகுந்தே.”**

கண்ணீருடன் பாடிய அவரை தோள் பற்றி ஆதரவாய் ஒரு கரம் தொட்டது. படிக்காசுப் புலவர் எழுந்து நின்றார். பெரியவர் ஒருவர் நின்று கொண்டிருந்தார். “படிக்காசுத் தம்பிரானே! அழ வேண்டாம் உங்கள் நண்பர் வள்ளல் சீதக்காதி இறைவனிடம் சென்று விட்டார். உங்கள் வருகைக்காகக் காத்திருந்தார்.”

என் நண்பர் வந்தவுடன் மறக்காமல் கொடுத்து விடுங்கள் என்று இதோ இந்த மோதிரத்தை கொடுத்துச் சென்றார். தங்களுக்கு அவர் உறுதியளித்தபடி இதனைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். பெரியவரிடமிருந்து கண்ணீர் மல்க மோதிரத்தை பெற்றுக் கொண்டார். வானத்தைப் பார்த்துக் கும்பிட்டார்.

“செத்தும் கொடுத்த சேதக்காதி வள்ளலே! என் அருமை நண்பா! காருள்ளவரை, கடல் நீருள்ளவரை, இந்த உலகம் உள்ளவரை உன் புகழ் நிலைத்து நிற்கும். உன் புகழ் வாழ்க! நண்பரை வாழ்த்திவிட்டு கண்ணீரை துடைத்துக் கொண்டே தள்ளாடி நடந்தார் படிக்காகப் புலவர்.

(கீழ்க் கரையின் வணிக மன்னராக திகழ்ந்த சேதக்காதி வள்ளல் முகலாயச் சக்கரவர்த்தி அவுரங்கசிப்பின் ஆட்சியின் போது வங்காள (கலீபாவாக) ஆளுநராக இருந்தவர்.

செய்யதுஅப்துல் காதிர் அல்லது சேகு அப்துல் காதிர் என்ற பெயரே மருவி செய்தக்காதி என்று சுருக்கம் பெற்றது.

சேதக்காதி மரைக்காயர் அவர்களின் பிறந்த காலம் சரியாக எந்த வரலாற்றுக் குறிப்பிலும் இல்லை. அவருக்கு ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் எழுதிய கடிதங்கள் பஞ்சம் ஏற்பட்ட காலம், சிறாப்புராணம் எழுதிய காலம், சேதுபதி மன்னரோடு நட்புக் கொண்ட காலம் இவற்றைக் கணக்கில் கொண்டு கி.பி.1650-ல் அவர் பிறந்திருக்கலாம் என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுவர். கி.பி - 1710 லிருந்து 1720 க்குள் அவர் இறந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடம் உண்டு. கப்பல் வணிக ரான சேதக்காதி மரக்காயரின் கப்பல்கள் கீழ்த்திசை நாடுகளான இலங்கை, வங்கம், கடாரம், மலாக, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து நாடுகளுக்குச் ஆகிய சென்று சேதுபதி சீமைக்கு வணிகப் பொருள் களைக் கொண்டுவந்தன.

தற்போதும் சேதக்காதி வாழ்ந்த அரண்மனை கீழ்க்கரை நடுத்தெருவில் சிதைந்த நிலையில் உள்ளது கல்வீடு என்று மக்கள் அதற்கு பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர்.)

துணைநின்ற நூல்கள்

சேதுநாட்டுப் பெரிய தம்பி வள்ளல் சேதக்காதி - அப்துல்ககீம் ச.சி.னே. அப்துல்ரசாக் ச.சி.னே.

- 1) கிழவன் சேதுபதி - மனோகரன் மீ
- 2) சேதுமன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி
- கந்தசாமி செ, முனைவர்
- 3) சேதுபதிமன்னர் வரலாறு - கமால் எஸ்.எம்.
- 4) சேதுநாடுத் தமிழம் - ராகவையங்கார். ரா

அணையா சுயம்

தினசரிகளில்
திசையெல்லாம் வந்தேன்.
மாநில மதிப்பெண் பெற்று
கல்லூரி மேடை அலங்கரித்தபோது
பரவசம்..
பார்க்கும் கண்களில் பிரகாசம்..
காதல் என்னையும்
நுரைக்க நுரைக்க காதலிக்க..
கலயாணத்தில் மூர்ச்சையானேன்.
என்னவருக்கு தூக்கம் வரமட்டும்
நான் மனைவி..
குழந்தை.. அவருக்கு அவசரம்
என் குல தெய்வங்களுக்கு
பலி கொடுக்கிறேன்
என் பலவீனங்களை..
உறவு வார்த்தைகளில்
உயிரோடு எறிகின்றேன்..
என் அழகைக்கும்
கண்ணீர் போதவில்லை.
இருந்தும் சுயத்தை சுட்டெரித்து
என் சுவாசத்தை அணையவிடாமல்..
நெஞ்சம் வெந்தடங்காமல்..

வாமனன்

ஏழைகள்
கிழிந்த ஆடை அணிகிறார்கள்
வசதியானவர்கள்
ஆடைகளை கிழித்துவிட்டு
அணிகிறார்கள்
இரண்டிலும் மறைக்கப்படுவது
மானம்தான் என்றாலும்
மனம் என்னவோ
இல்லாத ஒன்றுக்காகவே
எங்குகிறது எப்போதும்
எல்லோர்க்கும்
பணியின் நிமித்தம்
தனி அறையில்
இருக்க நேரும் சந்தர்ப்பம்
ஒவ்வொன்றிலும்
வேங்கையின் வேட்கையோடு நீ
மானின் மருட்சியோடு நான்
இருவரையும் ஒரே கூட்டில்தான்
இரை தேட வைத்திருக்கிறது
அவரவர்க்கான அகோரப்பசி

- சுவரா அம்மாசையப்பன்

நீயும் புத்தர் என்றால்
நானும் புத்தர்தான்....
நீ புத்தரில்லை என்றாலும்
நான் புத்தர்தான்....

நான் புத்தரில்லை என்றால்
நீ புத்தர் ஆகமுடியாது...
நீ புத்தர்...நான் புத்தர்
இது வெறும்கட்டுக்கதை.

இதைக் கேட்ட
வேறு ஒரு புத்தர்
போதிமரத்தின் பின் ஒளிந்து
சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்...

இதில் யார் புத்தர்
என அறியாது
நடுங்கும் போதிமரம்....

அதோ.....
அமைதியாய்ப் பார்த்தபடி
அமர்ந்திருந்த புத்தர்.
வாடிய பூக்களைக்கண்டும்
மலர்ந்துகொண்டிருக்கும் பூக்கள்.

மரத்தடியில் வாகனம்
ஒரு மரமல்லி உதிர்ந்து கிடக்கிறது
சக்கரத்தின் கீழே!

குழந்தையை
தூக்கிச் செல்லும் தாத்தாவின்
மறுகையில் நடைவண்டி!

கூட்டிய முற்றம்
குக்ப்பைகளைப் போட்டுச் செல்கிறது
சுழிக்காற்று!

கான்னாடியில் பனியின் ஈரம்
பெயரை எழுதுகிறேன்
விரலின் நுனியில் குளுமை.

முடியும் முன்பனிக்காலம்
பழுதடைந்த வாகனம்
தார்ப்பாயினால் போர்த்தியே இருக்கிறது.

தாவும் தவளை
ஒரு கணம் காற்றைப் பிடித்து
தரையில் அமர்கிறது..

‘இளவல்’ ஹரிஹரன், மதுரை

பட்டியூர் செந்தில்குமார், துபாய்.

யார் பேசுவார் இவனுக்காக
கேட்கிறேன் சில கேள்விகள்
வியர்வைஎனக்கு பதில் சொல்வீர்.

இவனுக்காகத் திட்டம் போட்ட
அரசியல்வாதி எங்கு போனான்?
இவன் விரும்பி படிக்க வைத்த
ஆசை மகன் எங்கு போனான்?

மழை வேண்டி கும்பிட்ட
எல்லைச்சாமி எங்கு போச்சு?
எல்லாம் முடியும் என்று சொன்ன
விஞ்ஞானம் எங்கு போச்சு?

உழுது முடிந்து உட்கார்ந்தால்
விசிறிவிட்ட மரம் எங்கே?
எப்போதோ வயலுக்குள்
வந்துபோன நீர் எங்கே?

இவனோடு பேசி வாழ்ந்த
ஆடு, மாடு குறைந்து போச்சு.

ஆண்டுக்காண்டு கும்பிட்ட
குலசாமியும் மறந்து போச்சு.

விளைந்தால் விலையில்லை.
விளைவதற்கு மழையில்லை.

பெய்யாத வயலுக்குள்
வீணாகக் குழிதோண்டி
எலும்பினிலும் எடை குறைந்தான்
விவசாயம் செய்து செய்து
உடல்சாயம் இழந்து போனான்.

உழைப்பவனை எட்டிப்பார்க்க
யாரும் இங்கே வருவதில்லை.
வெளியில் இருந்து யாரும்
வருவதாகத் தெரியவில்லை.

உழைத்த உன்னை எட்டிப்பார்க்க
உள்ளிருந்து வருகிறேன்
உனக்கு உள்ளிருந்து வருகிறேன்.

- மாது கண்ணன்

ரோஜா முள்

பிருந்தா சாரதி
திரையுடைய இயக்குநர்

ரோஜாவுக்குப் பக்கத்திலிருக்கும்
முள் நான்.

ரோஜாவைக் குத்தமாட்டேன்.
ஆனால்
ரோஜாவைப் பறிக்க வரும்
கைகளைப் பதம் பார்க்காமல்
இருப்பதில்லை.

ரோஜாச் செடியின்
ஓர் அங்கம்
மலர் என்றால்
இன்னொரு அங்கம் நான்.

மலருக்குக் கிடைப்பதோ
பாராட்டு
எனக்குக் கிடப்பதோ
வெறும் திட்டு.

ரோஜாவைத் தேடி வரும்
வண்ணத்துப் பூச்சிகளின்
சிறகுகளை ஒருபோதும் நான்
கிழித்ததில்லை.

மலரினும் மெல்லிய அனுபவத்தை
ரோஜாவுக்கு அவை
தருவதுண்டு
அதை நானும் ரசிப்பதுண்டு.

அத்தர் எடுக்க வரும்
முரட்டுக் கரங்களிடம்
கேட்டுப் பாருங்கள்
அவர்களுக்குத்தான் தெரியும்
உண்மையில் நான் யாரென்று.

ரத்த ருசியை எனக்குக்
காட்டுபவர்கள்
அவர்கள்தான்.

ரோஜாவின் நிறத்தையும்
சில நேரம் நான் மிஞ்சுவது
அவர்களின்
கைங்கரியத்தாலேயே.

ஆனால்
ரோஜாவில் வீசுவது நறுமணம்
முள்ளிலோ ரத்த வாடை.

ரோஜாவில் கிடைப்பது தேன்
முள்ளில் சிக்குவதோ ஊன்.

சாதாரண முள்ளாக
நான் இருந்திருந்தால்
காலால் நசுக்கி
என் முனையை முறித்திருப்பார்கள்.

ரோஜா முள்ளாக இருப்பதால்தான்
நான் வாழவும் வளரவும் முடிகிறது
என்பதை நானறிவேன்.

ரோஜாவும் நானும்
உடன் பிறப்பு என்பதால்
ரோஜாவை அடையவோ
அனுபவிக்கவோ
ஆசைப்படுவதில்லை நான்.

அதனால்தான்
தன் மேல் படரும்
பனித்துளிகளை என் மேல்
வழிய விடுகிறது ரோஜா.

ராஜாஜி ராஜகோபாலன்,
கனடா.

அம்மாவின் அடுக்குப்பயிற்சி

“டேய் மூத்தவன், பின்னேரம் பள்ளிக்கூடத் தாலை வரக்கை சந்தைக்குப் போய் ரண்டு சாமான் வாங்கிக்கொண்டு வரவேணும்.” இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அப்புவுக்கு வலு சந்தோசம். அம்மா இன்றைக்கும் அண்ணாவை வேலை வாங்கப் போகிறா.

“ஏனம்மா, உவன் சொத்தி வாயனுக்கு என்ன வாம், பள்ளிக்கூடத்துக்குப் பக்கத்திலைதானே சந்தை. பின்னேரம் வீட்டை விழுங்க வரக்கை சொன்ன சாமானை வாங்கிக்கொண்டு வாறது தானே?” அண்ணா இதைச் சொன்ன கையோடு தேடி வந்து அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் தனது மண்டையில் ஒரு குட்டு குட்டுவான் என்ற அனுபவ ஞானத்தால் அப்பு ஓடிப்போய் அடுப்படிக்குள்ளிருந்த அம்மாவின் கண்ணில் தெரியும்படியாக நின்றனவாண்டான்.

“அவன் சின்னப்பெடியன், பாத்து வாங்க மாட்டான். உனக்குத்தான் தேங்காய், மரக்கறி வாங்கத் தெரியும்.” அம்மா இப்படிச் சொன்னது அண்ணாவுக்கு மேடையில் கூப்பிட்டுக் கொடுத்த பரிசு போன்றது என்பது அப்புவுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

“இரவு இட்டலிக்கு சாம்பார் செய்யப் போறன், அதுதான் நல்லதாய்த் தேங்காயும் மரக்கறியும் தெரிஞ்சு எடுக்கவேணும்.” என்று அம்மா மேலும் சொன்னா. அண்ணாவுக்கு இப்போதே கடைவாயெல்லாம் எச்சில் ஒழுகியிருக்கும். வீட்டில் எப்போதாவதுதான் அம்மா இட்டலி அவிப்பா. அப்படி அவிக்கிறபோதெல்லாம் எனக்கும் அக்கா மாருக்கும் வைக்காமல் அதில் முக்கால்வாசியைச் சாப்பிட்டுவிடுவான் அண்ணா. அப்ப நிச்சயம் கடைக்குப்போக ‘ஓம்’ போடுவான். அப்பு மகிழ்ச்சியால் பூரித்துப் போகும் அண்ணாவின் முகத்தைத் தன் மனதிலிருத்திச் சிரித்துக்கொண்டான்.

“ஓம்மமா, வரக்கை வாங்கிக்கொண்டு வரப் பாக்கிறன். எனக்கும் பின்னேரம் வகுப்பு இருக்குமோ தெரியாது, எண்டாலும் பாக்கிறன். நான் வரப் பிந்தினால் உவன் அப்புவைத்தான் கடைக்குப் போகச் சொல்லவேணும்.” எனக்குத் தெரியும் அண்ணா நிச்சயம் கடைக்கு நேரத்தோடை போய் அம்மா கேட்டதை வாங்கிக்கொண்டு வருவான். என்னை ஒருக்கால் வறுத்தெடுக் காட்டிலில் அண்ணாவுக்குப் பத்தியப்படாதென்று அம்மா சும்மாவே சொல்கிறவா அப்பு தனக்குள் சொல்லிக்

கொண்டான். இனித்தான் அதிசயம் நடக்கவிருக்கிறது. அம்மா தன் அடுக்குப்பெட்டிக்குள்ளிருந்து காசு எடுத்து அண்ணாவிடம் கொடுக்கப்போறா. அப்பு மனத் தவிப்போடு அறை வாசலில் நின்று கொண்டு அடுப்படிக்குள் எட்டிப்பார்த்தான்.

அம்மா தன் அடுக்குப்பெட்டிக்குள் எப்போகையை வைத்தாலும் கையோடு காசை எடுக்கிறாவே. இதுவென்ன அதிசயம்! அம்மா கையை வைக்கிற நேரமாய்ப் பார்த்து எப்படி ஒவ்வொரு முறையும் அந்தப் பெட்டிக்குள் காசு விளைகிறது? ஒரு நாளைக்கு நான் அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் ஒவ்வொரு பெட்டியையும் துழாவிப் பார்க்க வேண்டும். அவ கண்டால் குறை சொல்லமாட்டாதானே. என்றாலும் அது சரியில்லை. அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் இந்த மாதிரிக் காரியம் எதையும் செய்யக்கூடாது. அவவிடமே ரகசியத்தைக் கேட்டுப் பார்க்கலாமோ? சிச்சி, அதுவும் வேண்டாம். அம்மாவிடம் கேட்டு உண்மையை அறிந்துகொண்டால் இப்போது இருக்கிற ஆர்வமும் சந்தோசமும் அடியோடு போய்விடும். அப்போ அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டிக்குள் காசு எப்படி வருகிறது என்பதை அறிந்துகொள்வது? அவ முன்கூட்டியே அதற்குள் காசு வைப்பதை நான் ஒரு நாளும் காணவில்லையே, எடுக்கிறதைத்தானே கண்டிருக்கிறேன். அக்காமாரைக் கேட்போமா? வேண்டாம், அது மிச்சம் பொல்லாத காரியம். அவகள் அடுக்குப்

பெட்டியின் ரகசியத்தை அறிந்துகொண்டாலோ பிறகு அதுக்கும் உரிமை கொண்டாட வந்திடுவாகள். பெண் பிள்ளைகள் எல்லாரும் அப்பிடித்தானென்று ஊர்ப் பெண்களே கதைக்கிறவையள். அப்பா அம்மாவிடம் அப்ப அப்ப கொடுக்கிற காசை அவ அடுக்குப்பெட்டிக்குள் வைத்துப் பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துத் தருகிறாவோ? இல்லை, அப்பிடியும் இருக்காது. அப்பா எப்பவும் எங்களுக்கு முன்னால்தானே மடிக்குள்ளிருந்து காசை எடுத்துச் செலவழிக்கிறவர். இந்தமாதிரிச் சில்லறைச் செலவுகளுக்கு அம்மாதான் அடுக்குப் பெட்டிக்குள்ளிருந்து நினைத்த நேரமெல்லாம் காசு எடுக்கிறா. அந்த நேரமாய்ப் பார்த்து பெட்டிக்குள்ளும் எங்கேயோவிருந்து காசு வந்துவிடும். அதுதான் பெரிய அதிசயம்.

அம்மா போன வருசம் நாகர்கோயில் கப்பல் திருவிழாவில் வாங்கின அடுக்குப் பெட்டியாம். பனம் குருத்தோலையில் நெருக்கமாய் இழைத்து உள்ளேயும் வெளியேயும் கையைக் கீறாத மாதிரி மென்மையாய் பொத்தப் பட்டிருக்கும். அந்த அடுக்கில் எல்லாமாய் ஆறு பெட்டிகள். அடியில் இருக்கிற பெட்டிதான் எல்லாவற்றிலும் பெரியது. அதற்கு மேலேயுள்ளது அதிலும் கொஞ்சம் சிறிசு. இப்பிடி மேலேயிருக்கிற ஒவ்வொரு பெட்டியும் கீழை இருக்கிறதிலும் பார்க்கச் சிறுத்துச் சிறுத்து இருக்கிறதாலை ஒன்றுக்குமேல் ஒன்று சொருகி அடுக்கிவைக்கச் சுலபமாகிவிடும். இதனால் கீழேயிருக்கிற ஒவ்வொரு பெட்டியும் ஒவ்வொரு தனி அறை போல மூடப்பட்டிருக்கும். ஆக மேலே திறந்த படியிருக்கிற ஆகச்சின்னப் பெட்டிக்குள்ளே தான் அம்மாவின் தலைக்குக் குத்தும் கொய்யாப் பின், சட்டைக்குக் குத்தும் சேற்றிப்பின் என்று அவவின் பத்துச் சதத்துக்கும் இருபது சதத்துக்கும் வாங்கும் குட்டி அழகு சாதனங்கள் ஒண்டி மண்டடியாக் கிடக்கும். இதனால் அம்மாவின் இரண்டு மூன்று தலை மயிர்களும் அங்கே தஞ்ச மடைந்திருக்கும். அதற்குக் கீழேயிருக்கிற ஒவ்வொரு பெட்டிக்குள்ளும் என்னென்ன திரவியம் இருக்கிறதென்றுதான் பெரிய மர்மம். அம்மா அதை வாங்கியபோது இருந்ததிலும் பார்க்க இப்போது அதன் ஓலை மங்கிப்போய்க் கிடந்தாலும் பெட்டி முழுவதும் கொஞ்சமும் பிய்ந்து போகாமல் நறுவீசாக இருக்கும். அம்மா அதை எடுக்கிற ஒவ்வொரு முறையும் நானும் பக்கத்திலை நின்று பார்ப்பேன். ஆனால் அதை ஒரு முறையாவது தொட்டுப் பார்க்க மனம் வருவதில்லை. எங்கள் வீட்டிலிருக்கிற அத்தனை சாமானிலும்

ராஜாஜி ராஜகோபாலன்

அந்தப் அடுக்குப் பெட்டி மட்டும்தான் அப்படி யொரு மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய பெறுமதி யான சாமான். இந்தப் பெட்டி என்னுடன் இருந் தால் நான் ஒருபோதும் காசுக்குக் கஷ்டப்படப் போவதில்லை.

2

சந்தைக்குப் போகும் பிரதான வீதியில் அப்பா சொந்தமாக ஒரு சின்னக் கடையை வைத்திருக் கிறார். புகையிலை, கயிறு வகைகள், வாளிகள், அலுமினிய பாத்திரங்கள், சாமிப்படங்கள் என்று ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமில்லாத சாமான்கள் அவரின் கடை முட்டப் பரவப்பட்டிருக்கும். எல் லாம் சீமெந்து நிலத்தில்தான். அவற்றை வைக்க அலுமாரியோ, பெட்டியோ என்று எதுவும் கிடை யாது. இடியப்பத் தட்டுகளை மட்டும் கம்பியில் குத்தி சுவரிலுள்ள ஆணியில் தொங்க விட்டிருப் பார். ஆனால் அப்பா தெருவைப் பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருக்கும் மேசை மட்டும் பளிச்சென்று அழகாயிருக்கும். மேசையின் மேல் எப்போதும் அன்றைய தினசரிப் பத்திரிகைகள் விரித்தபடியும் ஒருசில அழகாக அடுக்கிவைத்தபடியும் இருக்கும்.

அப்பாவுடைய வயதையொத்த கூட்டாளிமார் வேளையோடு சந்தைக்கு வந்து விடுவார்கள். அடுத்த றோட்டில் நகரசபை வாசிகசாலை இருக் கிறது. ஆனால் அங்கே போய்ப் பேப்பர் வாசிக்க இவர்களுக்கு ஏனோ ஒத்துவருவதில்லை. அப்பா வோடு அரசியலும் ஊர்ச் செய்திகளும் கதைக்கவும் கடையிலிருக்கிற பேப்பரைப் பார்க்கவும்தான் அங்கே வருகிறார்களோ?

“என்ன முத்தர் அண்ணை, தெரியுமோ சங்கதி? நேற்றுப் பெரியவர் செல்வநாயகம் பார்ளிமென் டிலை ஒரு சொல் மட்டும்தான் பேசினார், சிங்கள மெம்பர்மார் அத்தினை பேரும் வாயடைச்சப் போட்டினமாம்.” மாசிலாமணி குஞ்சியன் சொன் னது என்னவென்று விளங்காவிட்டாலும் அவர் அப்பாவைச் சந்தோசப்படுத்தத்தான் அப்படிச் சொன்னாரென்று பக்கத்தில் நின்ற அப்புவுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அவர் மட்டுமல்ல ‘மாடு விடுகிற’ கனகசபை, விதானையார் மணியம், நொத்தாரிச வேலும்மயிலும், பொன்னுத்துரைப் பத்தர், புறோக்கர் தங்கராசா என்று இப்படிப் பலர் அப்பாவின் கடையில் வாங்கிலிலும் துலாக்கயிற்றுச் சுற்றுகள்மீதும் இருந்துகொண்டு திறந்த பத்திரிகைக்குள் தலையை நுழைப்பதும் எடுப்பது மாய் உலகத்து விஷயமெல்லாம் அளப்பார்கள். கடைக்கு வரும் வாடிக்கையாளர்களையும் கவனித்து அதே

வேளை தனது கூட்டாளிமாருக்கும் அப்பா மறுமொழி சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். அன்று வியாபாரம் வழக்கத்திலும் பார்க்கத் தடல்புடலாய் நடந்தால் எல்லாருக்கும் பீம விலாசிலிருந்து தேத் தண்ணி வாங்கிக்கொடுப்பார். அப்புவுக்கு வடை, பகோடா போன்ற கள்ளப் பணியாரங்களும் கிடைக்கும். இதனால் அப்பு பள்ளிக்கூட இடை வேளையின்போது அப்பாவின் கடைக்கு ஒருமுறை ஓடிப்போட்டு ஓடிவருவான். அப்பா அவரின் விருப்பத்துக்கு எதேனும் நட்டு நொடுக்கு வாங்கவும் சில்லறைகள் கொடுப்பதுண்டு.

அப்பா சில்லறை எடுப்பதற்கு மேசை லாச்சி யைத் திறக்கிற போதெல்லாம் அப்பு பக்கத்தில் போய் அவரின் தோளில் கையைப் போட்டுக் கொண்டு நிற்குகொள்வான். மூடி இல்லாதவொரு சுருட்டுப் பெட்டிக்குள் எப்போதும் சில்லறைக் காசுகள் குவிந்திருக்கும். தாள் காசுகளைக் கட்டாக அந்தப் பெட்டியின் கீழ் அடுக்கி வைத்திருப்பார். அப்பாவுக்கும் இந்தக் கடைக்கும் நல்ல ராசி போலிருக்கிறது. அதுதான் எப்போதும் மடி நிறை யக் காசு வைத்துக்கொண்டு எங்கள் படிப்புக்கும் குடும்பத்துக்கும் தாராளமாகச் செலவழிக்கிறா ரென்று அப்பு நினைத்துக்கொள்வான். அதோடை இவ்வளவு வசதியுள்ள அப்பா அம்மாவின் அடுக் குப் பெட்டியை திரும்பிப் பார்க்காமலிருந்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை. இனி அக்காமார் என்ன நோக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான்.

3

மூத்தக்கா மலர் பெரியபிள்ளையாகிக் கல்யா ணத்துக்கும் தயாராகிவிட்டாள். அதுதான் காலமை எழும்பினதிலிருந்து இந்த அலங்காரமெல்லாம் செய்கிறாளோவென்று அப்புவுக்குப் பெரும் ஆச்சரியமாயிருக்கும். அவளை அடிக்கடி நோட்டம் விடும்போதெல்லாம் அப்புவுக்கு அவளைப்பற்றிப் பெரும் சந்தேகமெல்லாம் எழும். இவள் கல்யா ணத்துக்கு அவசரப்படுவதைப் பார்த்தால் சீதன மாக எதையெல்லாம் அப்பா, அம்மாவிடம் கேட்பாளோவென்று அப்புவுக்கு மனம் கலங்கும். வீட்டிலுள்ள எதையும் அக்கா எடுத்துக்கொண்டு போய்க் கட்டியவனுடன் சந்தோசமாக வாழட்டும். ஆனால் பிள்ளையாரே, அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டியையும் தாவென்று அவள் கேட்காமலி ருந்தால் போதும்.

மூத்தக்கா அழகானவளும்கூட. அழகான பெண் கிடைத்தால் மாப்பிளை வீட்டார் வழக்கத்தில்

“அக்கா கடைசியில் புறப்படுமுன் அவனைத் தேடி வந்து கன்னத்தைத் தட்டி எதையும் பேசமுடியாது கண்கள் கலங்க விடைபெற்றபோது அக்கா எவ்வளவு நல்லவள், அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டிக்குத் தான் போட்டிக்கு வரப் போவதில்லை என்றதை அடுப்படிக்குள் எட்டிப் பார்க்காமலே என்னமாதிரிச் செய்து காட்டினாள். தான் எவ்வளவு பெரும் அதிர்ஷ்டசாலி என்று அந்தக் கணத்தில் அப்படிக்குத் தோன்றியது.”

அதிகம் சீதனம் எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள் என்று வயது வந்த பெண்கள் கூடிக் கதைப்பதை அப்பு சிலதடவை கேட்டிருக்கிறான். அப்படிப் பார்த்தால் அவனைக் கட்டப் போகிற வருக்கு அக்காவே பெரும் சீதனம்தானே. அக்காவுடன் இதைப் பற்றி ஒருமுறை கதைத்து அவள் மனதின் உள்ளடக்கத்தை மெல்லமாய் வாயிலிருந்து பிடுங்க வேண்டும். அதற் கான நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தைக் காத்திருந்தான் அப்பு.

“என்னடா பாக்கிறை?” கண்ணுக்கு மை பூசிக் கொண்டு இருந்த மலர் சாத்திக்கிடந்த கதவுக்கூடாக எட்டிப் பார்க்கும் அப்புவைக் கண்ணாடியில் விழுந்த பிம்பத்திலிருந்து கண்டு விட்டான்.

“நீ இப்ப முந்தியிலும் பார்க்க நல்ல வடிவு, அக்கா.” அப்புவின் கண்கள் விரிந்த அழகைப் பார்த்ததும் மலருக்குச் சிரிப்பு முட்டியது.

“இப்பதான் உனக்குத் தெரியுமோ?” இதற்கு என்ன சொல்வான் என்ற ஆர்வத்தில் மலர் அவனைப் பார்த்தான்.

“எனக்கு எப்பவோ தெரியும். ஊரிலையும் எல்லாரும் அப் பிடித்தான் கதைக்கிறவை.”

“அவையள் என்ன மாதிரியெண்டாலும் கதைக் கப்போட்டுப் போகட்டும். நீ என்ன நினைக்கிறை எண்டதுதான் எனக்கு முக்கியம்”. மலர் தன் கண்ணைச் சிமிட்டிக் கொண்டு இதனைச் சொன்னதே அப்படிக்குப் பேரானந்தமாக இருந்தது. ஓடிப் போய் அவளின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

“போடா அங்காலை. கேட்டுக் கேள்வியில்லா மல் அறைக்குள்ளை வரக்கூடாதென்று எத்தனை தரம் சொல்லுறது?”

“சரி, இனி வரயில்லை. ஆனால் நீ வடிவெண்டு ஒருதருக்கும் சொல்லமாட்டன், போ!”

மலர் அவனை இழுத்துக் கட்டிக் கொண்டான். நான் வடிவெண்டு ஒருதருக்கும் சொல்லமாட்டா னாமே! எல்லாரும் கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டா இருக்கிறார்கள்? அவளுக்கு மனமெல்லாம் குறு குறுத்தது, இன்னும் சிரிப்புச் சிரிப்பாக வந்தது. அப்புவின்மீது அவளுக்கிருந்த வாஞ்சையும் பாச மும் அவன் என்ன சொன்னாலும் செய்தாலும் ஒரே அளவில்தான் இருக்கும். தலைக்கு க்ளிப் குத்திவிடும்போது தனது தலையிலும் குத்திவிடு வென்று வந்து ஓயாமல் இரப்பான். நகத்துக்கு மை பூசும்போதும் அப்படியே. ஒருமுறை கை களுக்கு மருதாணி இடும்போது பக்கத்தில் ஒட்டி இருந்து கொண்டு தனக்கும் அப்படியே செய் யென்று ஒரேயடியாக அடம்பிடிக்கத் தொடங்கி விட்டான். “கொண்டு வா கையை, உனக்கும் பெம் பிளைக் கைதானே!” என்று சொல்லிக்கொண்டு மலர் கண்களில் வியப்பு விரிய அப்புவின் கை களுக்கு மருதாணி போட்டுக்கொண்டிருந்த போது

அவளின் முகத்தையே மனமாகக் கற்பிதம் செய்து கொண்டு யோசனையில் இறங்கிவிட்டான் அப்பு. அக்காவிடம் அழகுக்கு என்ன குறை? புத்திக்குத் தான் என்ன குறை? இவள் கல்யாணம் செய்து கொண்டு கணவனோடு எங்களை விட்டுப் பிரிந்து போகும்போது வீட்டிலிருக்கிற எதையெல்லாம் கேட்டாலும் நிச்சயமாக அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டியைக் கேட்கமாட்டான். இவளிடம் எல்லாச் செல்வமும் சேர்ந்திருக்கும்போது சின்ன வள்ளல்போல் சில்லறைகளை மட்டும் கொடுக்கும் அடுக்குப்பெட்டிக்கு ஆசைப்படுவாளா? என்னிலை அன்பாகத்தானே இருக்கிறாள். எனக்காக விட்டுக் கொடுப்பாளோவென்று ஒருமுறை இவளிடமே கேட்டு இதை உறுதி செய்து கொள்வோமா? வேண்டாம், பெண் பிள்ளைகளின் மனம் சந்தர்ப் பத்துக்கு ஏற்றமாதிரி மாறும் என்றுதானே சொல் வார்கள். அம்மாவின் அடுக்குப்பெட்டி இப்போது இவளின் மனதின் மூலையில்கூட இல்லாமலிருக் கலாம். சும்மா அவசியமில்லாமல் ஏன் இந்த அதிசயப் பாத்திரத்தில் அவளுக்கும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும்? எதுவும் பேசாமலிருப்பதே மிகச் சிறந்தது என்றாலும் அவள் கிட்டத்தட்ட என்ன நினைத்திருக்கிறாள் என்பதை அறிந்தாலே இப்போதைக்குப் போதும்.

“உன்னைக் கட்டப்போறவர் வீட்டுக்கு அப்பா அடுத்தமுறை போறபோது நானும் கூடப் போய், ‘அக்கா நல்ல வடிவு, தெரியுமோ?’ என்று அவருக்கு நேரை சொல்லவேணுமெண்டு நினைச்சிருக்கிறன்.”

“போடா, விசரன். அவர் என்ற போட்டைவைப்

பாத்தவுடனை கல்யாணத்துக்குச் சம்மதிச்சிட்டா ரென்று நீ கேள்விப்படல்லையோ?”

“அப்ப அவர் எக்கச்சக்கமாய் சீதனம் கேக்க மாட்டார்தானே?”

“அதைப் பற்றியெல்லாம் நீ ஏன் கவலைப் படுறை?”

“உனக்கு அப்படிச் சீதனம் வேணுமென்றால் என்ன வெல்லாம் தேவையெண்டு சொல்லு, பாப்பம்.”

மலருக்குச் சிரிப்புப் புடக்கமுடியாமல் வந்தது. “நீ உன்ரை மேசை லாச்சிக்கை வைச்சிருக்கிற காணான் கோணானெல்லாத்தையும் கேக்க மாட்டன். இப்ப சந்தோசம்தானே?”

அடுத்த சில மாதங்களுக்குள் ஏற்கனவே பேசியிருந்த வெளியூர் ஆளோடு அக்காவுக்குக் கல்யாணம் நடந்தேறிவிட்டது.

புது மாப்பிளை வீட்டுக்கு வந்ததும் வீட்டில் அவளுக்கு அடுத்தது அப்புவுக்குத்தான் பெரும் புளுக்கமாயிருந்தது.

மாப்பிளை ஒரு நாளாவது அடுப்படிக்குள் நுழைந்தது கிடையாது. சாப்பாடெல்லாம் முன் விறாந்தையிலுள்ள மேசையில்தான் நடந்தது. தற்போது அவர்கள் இருக்கும் வீட்டையும் காணியையும் அக்காவுக்குச் சீதனமாக அப்பா எழுதிக் கொடுத்துவிட்டாரென்று அப்போதுதான் அறிந்ததும் அப்புவுக்கு எங்கிருந்தோவொரு பயம் திடீரென்று வந்து தொற்றிக்கொண்டது.

வீடென்றால் இந்த அடுப்படியும் அந்த ஒட்டின் ஓரமாக இருக்கும் அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டியும் அதற்குள் அடங்கும்தானே.

கல்யாணம் முடிந்து சில நாட்களில் மாப்பிளை அக்காவைத் தன்னுடைய ஊருக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போக ஆயத்தமாகிவிட்டார். அவர்கள் இருவரும் ஓடியோடிப் பயணத்துக்கு ஆயத்தங்கள் செய்ததைக் கண்டதும் ஒன்றிலும் சேராமல் அடுப்படிக்குக் காவலாக வாசலில் நிற்குகொண்டான் அப்பு. அக்கா கடைசியில் புறப்படுமுன் அவனைத் தேடி வந்து கன்னத்தைத் தட்டி எதையும் பேச முடியாது கண்கள் கலங்க விடைபெற்றபோது அக்கா எவ்வளவு நல்லவன், அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டிக்குத்தான் போட்டிக்கு வரப்போவதில்லை என்றதை அடுப்படிக்குள் எட்டிப்பார்க்காமலே என்னமாதிரிச் செய்து காட்டினான்.

தான் எவ்வளவு பெரும் அதிர்ஷ்டசாலி என்று அந்தக் கணத்தில் அப்புவுக்குத் தோன்றியது. இப்போது மூத்தக்காவையும் போட்டியிலிருந்து தட்டி விட்டாயிற்று.

4

அண்ணா ஊரில் சீனியர் படிப்பை முடித்து யூனிவர்சிட்டிக்குப் போய் விட்டான். அப்பாவும் அம்மாவும் அன்றாடம் அவனின் படிப்பைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருந்ததை நேரில் நின்று கேட்காமலே அவர்களின் கனவை நனவாக்குவதில் அவன் ஆர்வம் காட்டியதை வீட்டில் எல்லாரும் அவதானித்துத்தான் வந்தார்கள். அவனை நிமிர்ந்து நோக்கும் போதெல்லாம் அப்புவுக்குப் பெருமை சொல்லி மாளாது. தானும் விரைவில் அண்ணா வைப்போல் வந்துவிடுவானென்று அம்மாவிடம் மட்டும் அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வான்.

அன்று காலையாகிவிட்டது. வீட்டில் ஒருவர் முகத்தையொருவர் பார்க்கக்கூட நேரமில்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பா ஆறு மணிக்கே எழும்பி ஷேவ் செய்து குளித்து வெளிக்கிட்டுக் கொண்டு காட்சியளிப்பார். அவர் எட்டு மணிக்குக் காலைச் சாப்பாடு முடித்துக்கொண்டு கடைக்குக் கிளம்பவேண்டும். அதற்கிடையில் முன் திண்ணையில் போட்டிருந்த சாய்மனைக் கதிரையில் சாய்ந்துகொண்டு வீட்டில் நடப்பவற்றை அவதானித்துக்கொண்டிருப்பார். ஏதேனும் கேள்வி கேட்டாலேயொழிய அவர் தானாக எதிலும் தலையிடுவதில்லை. வளர்ந்த பிள்ளைகளை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு கண்டபடி வாய் திறக்கக்கூடா தென்று அம்மா அவருக்கு ஒரு சமயம் சொல்லியிருக்கிறா. அதை அவர் மந்திரமாகக்கருதி மனப் பாடம் செய்துகொண்டார் போலிருக்கிறது.

“உவன் தடியனை எங்கையம்மா, காணயில்லை?” அன்று காலை பயணத்தால் வீட்டுக்கு வந்த கையோடு அண்ணாதான் கேட்டான்.

அண்ணா கேட்டது அப்புவின் காதில் விழுந்ததுதான். ஆனால் “அண்ணா” என்று பதிலுக்குக் குரல் கொடுக்கத் தைரியமில்லாதவனாய் பின்விறாந்தையிலிருந்த தனது கட்டிலில் சுருண்டு படுத்திருந்தான். நேற்றுப் பின்னேரம் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து வரும்போது வழியெல்லாம் மழையில் குளித்து முழுகி வீட்டு வாசலில் ஏற முன்னமே காய்ச்சலோடு வந்துவிட்டான் என்று அம்மா காலை எழும்பியதிலிருந்து அவனைத் தவிர்த்து வேறு யாரையோவெல்லாம் குறை சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

“ஏனப்பா, அப்பு இண்டைக்குப் பள்ளிக்கூடத் துக்குப் போகலாம்தானே, அவனுக்குக் கடைசிச் சோதனையும் வரப்போகுது.” என்று அப்பா அம்மாவிடம் கேட்டார். “போய் அவனைத் தொட்டுப் பார்க்காமல் கதைக்கிறியன்.”

“எனக்கு இப்பதானே சொல்லுறாய்.”

“பாவம், அப்பு அங்கை எழும்ப ஏலாமல் படுத்திருக்கிறான்.”

இந்த விபரம் எதுவும் தெரியாத மூத்தவன் அப்புவை விசாரித்து எழும்பிய கேள்வி அவன் மனதை என்னவோ செய்தது. என்றாலும் மூத்தவன் இப்போதானே வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறான்.

“மூத்தவன், அப்பு அங்கை காய்ச்சலாய்ப் படுத்திருக்கிறான்.”

“ஏன் எங்கையிருந்து வாங்கிக்கொண்டு வந்தவன்?”

“போய்த் தொட்டுப் பார்!” அப்பாவுக்குச் சொன்ன மறுமொழிதான் அவனுக்கும்.

மூத்தவன் பின் விறாந்தையை நோக்கி நடந்தான். தான் லீவில் வீட்டுக்கு வருகிறேனென்று அறிந்தால் நடுச் சாமமானாலும் நித்திரை விழித்துக் காத்திருக்கும் அப்புவை அன்று காலை காணாதது அவனுக்கு ஏமாற்றமும் மன வருத்தமாகவுமிருந்தது.

“டேய் அப்பு, என்னடா?” மூத்தவனின் மனதிலிருந்த கவலையை அவனின் குரலிலிருந்தே அனுமானித்த அப்பு அவனுக்குப் பதில் சொல்லத் திராணியற்றவனாய்ப் படுத்திருந்தான்.

அப்பு படுத்திருந்த கட்டிலில் அவனுக்குப் பக்கத்தில் வந்தமர்ந்த மூத்தவன் நெற்றியைத் தொட்டுப் பார்த்தான். “ஓம்மமா, அப்புக்கு நெருப்புப்போலை காயுது. டொக்டரட்டைக் கூட்டிக் கொண்டு போகவோ?”

“இல்லை, மோனை. சும்மா காய்ச்சல்தான். இப்போதைக்கு மருந்துச் சரக்கு அவிச்சுக் குடுக்கிறன். பிறகு பாத்து டொக்டரட்டைக் கூட்டிக் கொண்டுபோறதேவெண்டு யோசிப்பம்.” மூத்தவனின் கை பட்ட இடத்தில் அவனின் இளமைக் கரங்களின் மென்மையையும், குளிர்மையையும் ஒருங்கே உணர்ந்த அப்பு மெல்லக் கண்விழித்து அவனைப் பாசமும் மதிப்பும் ததும்பப் பார்த்தான்.

அண்ணா இப்போ பெரிய ஆனெல்லோ? கண்டி யூனிவர்சிடியில் பெரும் படிப்புப் படித்து முடிக்கிற தறவாயிலிருக்கிறான். வீட்டில் நிற்கிறபோதுதான் கிள்ளவும் குட்டவும் வருவான். கண்டிக்குப் போய்விட்டால் அப்புவை விசாரித்து அம்மாவுக்கு நூறுதரம் தபால் போடுவான். படிப்பு அண்ணாவை முற்றிலும் மாற்றிவிட்டது போலிருக்கிறதே என்று அப்பு தனக்குள் வியந்து கொண்டான்.

“அப்பு, இண்டைக்கு நீ பள்ளிக்கூடம் போக வேண்டாம். உன்னை டீச்சரைக் கண்டு நான்

சொல்லுறன். எழும்ப ஏலாமல் கிடந்தால் சொல்லு, டொக்டரட்டைக் கூட்டிக்கொண்டு போறன். இப்போதைக்கு அம்மா தந்ததைக் குடிச்சிட்டுப் போத்துக்கொண்டு படு. பின்னேரம் எல்லாம் சுகமாப் போடும்.”

மூத்தவன் சொன்னபடியே அப்பு அன்று பின்னேரம் எழும்பி முன் விறாந்தைக்கு வந்து திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டு அம்மா கொடுத்த கஞ்சியைக் குடித்துக் கொண்டிருந்தான். அண்ணாவுக்கு அப்போது இருந்த எத்தனையோ சோலிகளால் வீட்டில் நிற்பதே அபூர்வமாகி விட்டது. இவன் அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டியை அடையும் நோக்கம் உள்ளவனென்றால் இத்தனைக்குள் ஒருமுறையாவது அம்மாவுடன் அதைப்பற்றிக் கதைத்திருப்பான். அம்மா இட்டலி அவிக்கிற நேரம் மட்டும் அடுப்படிக்குள் எட்டிப் பார்ப்பான் போல் இருக்கிறதே. அண்ணா என்னோடு பழகும் முறையைப் பார்த்தால் அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டிக்கு என்னோடு போட்டிக்கு வரமாட்டான். இந்த எண்ணமே அப்புவுக்குத் திடீரென உடம் பெல்லாம் வியர்க்க வைத்துவிட்டது. எனக்கு நல்லாய்த் தெரியும், இனிச் சின்னக்கா மட்டும்தான் போட்டிக்கு வரப்போகிறாள்.

5

மலருக்கு அடுத்தவளான சின்னக்கா ஒரு நாளும் அடுப்படிக்குள் வந்து அம்மாவுக்கு எந்த உதவியும் செய்தது கிடையாது. ஆனால் அவள் அம்மாவோடு மல்லுக் கட்டுறதும் இல்லை. தனது கைச்செலவுக்கு அப்பாவை நைஸ்பண்ணி வாங்கிக் கொள்வாள். மத்தியானம் ஒரு சிறங்கை சோறு தான் சாப்பிடுவாள். பலகாரங்களில் இடியப்பம் மட்டுமே அவளுக்கு விருப்பம். அதிலும் இரண்டுக்கு மேல் சாப்பிடமாட்டாள். அவள் சாமோஸ் துணியில் பல நிறங்களில் தைத்து வைத்திருக்கும் மேற்சட்டையைத்தான் நெடுகப் போட்டுக் கொள்வாள். பாவாடை நிலத்தைக் கூட்டுவதையும் கவனிக் காதவள் போல் நடப்பாள். அடர்த்தியான தலை மயிரை இழுத்து இறுக்கித் தடிப்பாய்ப் பின்னிக் கொள்வாள். இப்படியான அட்டகாசமான வடிவோடு அவள் தெருவில் போகும்போது படலைகளும், யன்னல்களும் தாமாகவே திறந்துகொள்ளும். அவள் அடுப்படிக்குள் வந்தால் சுவர் ஒட்டில் நல்ல பிள்ளை கணக்கில் இருந்து கொள்வாள். ஆனால் அம்மாவின் அடுக்குப்பெட்டியை ஒரு முறையாவது பார்ப்பாளோவென்றால் அதுமட்டும் கிடையாது.

அப்பு பள்ளிக்கூடமும் டியூசனுமாக அலைந்து கொண்டிருந்தபோது சின்னக்கா தன்னோடு கூடப் படித்த எவனையோ லவ் பண்ணுகிறாளென்றும் கடை கண்ணியில் அவனோடு சுற்றுகிறாளென்றும் ஊரில் கதை சாடை மாதையாக அடிபட்டதை விருப்பமில்லாமல்தான் காதில் வாங்கிக்கொண்டான். லவ் பண்ணி மாட்டுப்பெரும் ஊர்க்கதைகளை அறிந்தவகையில் அப்புவுக்கு அதில் வயதுக்கேற்ற துணிச்சலான நாட்டமும் அதேவேளை வயிற்றைக் கலக்கும் பயமும் இருந்ததால் சின்னக்காவின் ரகசியக் காதல் அம்மா, அப்பாவுக்குப் பொல்லாத தலையிடையைக் கொடுக்கும் என்றுதான் எதிர் பார்த்தான். அவள் விரும்பியமாதிரியே அவனைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு போய்விட்டால் இனி அவள் அடுக்குப்பெட்டிக்குப் போட்டிக்கு வர வாய்ப்பே இல்லையென்றுகூட ஒருமுறை எண்ணிக் கொண்டான். சீ, கூடாது, அவளும் கூடப்பிறந்த அக்காதானே, அவளைப் பிறத்தியார் போல் அப்படி நினைக்கக்கூடாதென்று தன்னையே திருத்திக்கொண்டான். காதலிப்பது பிழை, அதிலும் காதலித்துக் கல்யாணம் கட்டுவது இன்னும் பெரிய பிழையென்றுதான் அறிந்திருந்தான். ஆனால் நல்ல வேளையாக அக்காவின் பிரச்சனை அந்த மட்டுக்குப் போகவில்லை. நாளைக்கு வேண்டாத வில்லங்கமும், பவிசுகேடும் வந்துவிடக்கூடும் என்ற பயத்தில் அப்பா தனக்கு வேண்டிய ஆட்களை இரவோடு இரவாகப் பிடித்து சின்னக்காவின் சினேகிதனுக்கு அவளைப் பேசி அவனின் குடும்பத்திடம் சம்மதமும் வாங்கிவிட்டார்.

அப்பு அப்போதுதான் மேல்படிப்புக்கு ஆயத்தமாகியிருந்தான். மூத்தக்காவின் கல்யாணச் செலவுகள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்திலிருந்து அப்பா இன்னும் விடுபடவில்லை. அடுத்து அப்புவின் படிப்புச் செலவு காத்திருக்கிறது. அதேவேளை சின்னக்காவின் கல்யாணப்பேச்சும் வந்து சேர்ந்து கொண்டது. இனிச் சீதனம், காணி, பூமியென்று அவள் அப்பாவைக் கையில் போட்டுக்கொண்டு வாங்கிக்கொள்வாளே! கல்யாணத்தோடு வீட்டிலுள்ள அத்தனையையும் சுருட்டிக்கொண்டு போய் விட்டால் அப்பாவும் கடைக்குப் போய்விட்டால், நானும் படிக்கப் போய்விட்டால் அம்மாவுக்கு அவவுடைய அடுக்குப்பெட்டிதானே துணை? இதென்ன, இப்படி விசித்திரமாக வெல்லாம் யோசிக்கிறேனென்று அப்பு தன்னையே வியந்து கொண்டான்.

சின்னக்காவுக்கு ரோட்டுக் காணியும், காசாக இருபதினாயிரமும் சொல்லப்பட்ட நகைகளும்

கொடுப்பதென்று இரண்டு பகுதியும் பேசி ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள். வீட்டிலிருந்த பழைய தட்டுமுட்டுச் சாமான்களிலோ அடுப்படிக்குள் உள்ள பித்தளைப் பாத்திரங்களிலோ ஒன்றையும் அவள் எட்டிக்கூடப் பார்க்கவில்லை. அம்மாவுக்குத் துணையாக நான் இருக்கிறேன் என்ற தைரியம் போலிருக்கிறது. அதுதான் பேசியதை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டான். அப்பு அப்போதுதான் முழு நிம்மதியாக மூச்சுவிட்டான்.

காலப்போக்கில் வீட்டிலுள்ள எல்லாருக்கும் அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டியென்றொரு அபூர்வமான பொருள் அங்கே அடுப்படிக்குள் இருக்கிற தென்ற சுரணையே இல்லை என்ற நிலை வந்து விட்டது. மற்றவர்களைப் பற்றிப் பேசுவானேன் அப்புவுக்கே இப்போது அடுக்குப்பெட்டியைப் காணும்போதெல்லாம் அதன்மீது முன்புபோல் அக்கறை வருவது குறைந்துவிட்டது. ஆனால் அம்மா இப்போதும் அதை மடியில் வைத்துத் சீராட்டுகிறாள் போன்ற படம்தான் அவன் மனதில் பதிய ஆரம்பித்தது.

6

அப்பு கொழும்பில் படிப்பை முடித்தபின் மாதக் கணக்கில் வேலைக்கு எழுதிப் போட்டுக் கொண்டிருந்தபோதே அண்ணாவும் கல்யாணம் கட்டிப் பிரிந்து போய்விட்டான். இப்படி மூத்த மூன்று பேரும் திக்குத் திக்காய்ப் போனபிறகு வீட்டில் வழக்கம்போல் செலவுகள் அடிக்கடி ஏற்படாததால் அம்மாவும் அடுக்குப்பெட்டியைத் திறப்பதைக் குறைத்துக் கொண்டாள். அதனால் அதன் ஆயுளும் கொஞ்சம் நீண்டுபோனது போலிருந்தது. அப்பு ஒருவாறு கொழும்பில் வேலையொன்றில் சேர்ந்த பிறகு மூன்று மாதத்துக்கு ஒருமுறையாவது வீட்டுக்கு வரத் தொடங்கினான். கூடவே அவனுடன் வேலை செய்யும் சாந்தியும் அவன் வீட்டில் நிற்கிற போது இடைக்கிடை வந்து எல்லாருடனும் நன்றாய்ப் பழகத் துவங்கினாள். காலப்போக்கில் இருவரும் ஒருவரையொருவர் விரும்புகிறார்கள் என்ற செய்தியும் வீட்டில் கசிய ஆரம்பித்து விட்டது. அம்மாவுக்கும், அப்பாவுக்கும் கூட அவளை நன்றாய்ப் பிடித்துக்கொண்டது. அப்புவுக்கு அவனோடு பேசிப் பொழுதைப் போக்கும் போதெல்லாம் சின்னவயதில் தன்னை அதிசயிக்க வைத்த அம்மாவின் அடுக்குப்பெட்டியை ஒரு நாள் அவளுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அதற்கான சந்தர்ப்பத்தைக் காதுபுறோக்கர் தங்கராசா ஒரு நாள் தன் தொழில்

நிமித்தம் வந்து அப்புக்கும், சாந்திக்கும் சம்பந்தம் பேச இதுதான் உவப்பான நேரமென்று அப்பா வின் காதுக்குள் ஒதிவிட்டு அம்மாவுடனும் குச குசத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பு வீட்டில் இந்தக் கல்யாணப் பேச்சை அறிந்த சாந்தியும் வெட்கத் தினாலோ வேறு வழி இல்லாமலோ அந்தப் பக்கம் வருவதைக் குறைத்துக்கொண்டாள். அப்பு எதிர் பார்த்த அந்தச் சந்தர்ப்பம் அவனுக்குக் கிடைக்கவே இல்லை.

7

அப்பு சாந்தியைக் கல்யாணம் செய்த சில கிழமைகளின்பின் அடுப்படி வாசலில் புது மனைவி யோடு வந்து நின்ற அப்புவை அப்போதுதான் அவன் பிறந்தான்போன்று ஆசையோடு பார்த்தான் அம்மா. அவன் தன்னைப்போலவே இருப்பதில் அவளுக்கு அசாத்திய பெருமை. இதனால் அவள் அப்புமீது வைத்திருக்கும் பாசமும் எல்லை கடந்தது. அவனை நேசிப்பது தன்னையே நேசிப்பது போன்றிருக்கும் என்பதை அவள் பலமுறை உணர்ந்திருக்கிறாள். ஆனால் அதை மற்ற எல்லார் முன்னிலையிலும் சொல்லப்போய் அவர்களிடம் குறை கேட்க வந்துவிடலாம் என்ற பயத்தால் பேசாதிருப்பாள். அதுவேதான் அவனின் அன்னை என்ற பெருமையை அவளுக்குள் எல்லையற்று வளர்த்துக்கொண்டிருக்கும்.

“என்ன அப்பு, ஏதேனும் வேணுமோ, மோனை?” அம்மா இதைக் கேட்டபடி அடுப்புக் கட்டிலிருந்து மெல்லத் திரும்பி அப்புவை நோக்கி வந்தாள். அம்மாவுக்கு வயது ஏறியதனால் கண்கள் சோர்ந்து போயிருந்தன. உடம்பு மெலிந்ததால் நடையும் தளர்ந்து போயிருந்தது. சேலைத் தொங்கலை எடுத்து இடுப்பில் சொருவியபடி தன்னை நோக்கி மெல்ல நடந்துவந்த அம்மாவை அப்பு முன்னொரு போதும் காட்டாத கவலையுடன் நோக்கினான். இவ்வளவுக்கு இயலாத வயதில் அம்மாவைத் தனிய விட்டுப் போகவேண்டி வந்ததேயென்ற எண்ணம் அவன் நெஞ்சை அரித்தது.

“இல்லையம்மா, நாங்கள் வெளிக்கிடுறம்.” இதைத் தயங்கித் தயங்கிச் சொல்லமுன்னமே அப்புவின கண்களில் முகிழ்த்த கண்ணீரை அவள்

கண்டு கொள்வாளே என்ற அச்சத்தில் அதை இமைகளால் வழித்து ஊற்றிவிட முனைந்தான். அருகே அவனோடு ஒட்டியபடியும் ஒட்டாமலும் நின்ற சாந்தியின் மீதிருந்த வந்த மணமோ அவள் தன்னை நெருங்கி அவதானிக்கிறாள் என்ற எண்ணமோ சிறிதுமில்லாமல் அப்பு இதோ வாய் திறந்து அரற்றிவிடுவான்போல் நின்றான்.

அப்புவுடைய தேவைக்கென்று வீட்டில் எல்லா வகையான பொருட்களும் இருந்த போதிலும் அம்மாவுடைய சீப்பால் தலை வாருவதற்கும் அவளின் முந்தானையில் முகம் துடைப்பதற்கும் அவள் சாப்பிடும்போது அவள் கையால் உருட்டிக்கொடுக்கும் சோற்றை வாங்கி உண்ண ஆசை கொண்டு கையை நீட்டியபடி ஓடிவந்து பக்கத்தில் நெருக்கியபடி குந்தி விடுவதற்கும் அப்புவுடன் அவள் செய்திருந்த உடன்பாட்டை இப்போது இடையில் வந்த இன்னொரு பெண் பறித்துக் கொண்டாளே என்பதை அம்மா எண்ணிக் கவலைப்படப் போகிறாள் என்று அப்பு முதலில் துடித்துப்போனான்.

“அம்மா, நாங்கள் போட்டு வாறம்மா!” அவன் இதைச் சொன்னபோது சொற்களுக்குப் பதிலாக அழுகைதான் அவனை மீறி எழுந்தது. அம்மா கையிலிருந்த ஈரத்தைச் சேலை நுனியில் துடைத்த படி அவனை நோக்கி வந்தபோது சாந்தி மெல்ல மாய்ச் சில அடிகள் முன்னே எடுத்துவந்து அவனுடன் சேர்ந்து நிற்குகொண்டாள்.

அம்மாவை இனி எப்படிச் சமாதானப் படுத்தலாம் அல்லது சந்தோசப் படுத்தலாமென்று யோசித்துக் கொண்டிருந்த அப்பு தாயை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அதேவேளை அம்மாவின் அடுக்குப் பெட்டி நைந்துபோன ஓலைகளை நீட்டியபடி அவளுக்குப் பின்னால் இப்போதும் அதே ஒட்டில் துவண்டுபோய் இருந்ததைக் கண்டான். அம்மா தான் அந்தப் பரிதாபமான கோலத்தில் நிற்பது போல் அவனுக்குத் தோன்றியது. அப்பு உடனே குனிந்து தாயின் பாதங்களைத் தொட்டுக் கும்பிட்டு விட்டு நிமிர்ந்து பார்த்தான். அவள் எதுவும் பேச வில்லை. திரும்பி உள்ளே சென்று ஒட்டிலிருந்த அடுக்குப்பெட்டியை எடுத்து வந்து அவனிடம் கொடுத்தாள்.

‘மகாகவி’ மாத இதழ்

உங்க வீடு தேடி வரவேண்டுமா?

ஒரு குறுஞ்செய்தி, ஒரு மின்னஞ்சல்,

ஒரு அஞ்சலட்டை அனுப்புங்க..

- அமரன்,
யெங்களுரு.

- மழையின் கையெழுத்து
- தங்கம் மூர்த்தி

விலை: ₹ 100

கிடைக்குமிடம்:

தங்கம் மூர்த்தி

822, பெரியார் நகர்,

புதுக்கோட்டை - 622 003

செல்: 94431 26025

email: kaviyamoorthi@yahoo.com

‘தங்கம் மூர்த்தி - சிரித்த முகத்துடன்..

பின்னட்டையில் ரூ. 100/- விலையொன்றும், பிரமாதமல்லவே!’ என்பதுபோல் மிளிரும் ஹைகூத் தொகுப்பு. (ஹைகூ என்றால் சென்ரியுவந்தான்) ஆங்கிலத் தலைப்பே sign of rain. ஆசிரியரின் புலமை சாற்றும் - முப்பொருளில் மழையின் அடையாளம், மழையின் வருகைக் குறி, மழையின் கையெழுத்து! இசையினிமை (Rhyme) கூடுதல் கூறு.

தொகுப்பின் அரசியல் ஹைகூ உதட்டை ஓரமாய்ச் சுழிக்கச் செய்யும் நகைக்கானது (Humour).

வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன Houses look deserted வீடுகள் they have become

எதிர்க்கட்சியான பிறகு! the opposition

ஒரு கவிதை புருவத்தை உயர்த்தச் செய்யும் வியப்பில் (wonder) அறிவுஜீவி நீரே, ஐயா!

ஏணிப் படிகளில் Steps on

சில படிகள் my ladder

எதிரிகளால் ஆனவை! some are my foe's gifts

கிண்டலுக்கு (satire) அளவேயில்லை. ஜென் (zen) என்பது அப்படித்தானோ? ஈற்றடி அருமை,

மன்னிக்கவும் - பெயர்ப்பால் - தொனியால் விரயம் ஆச்சு.

ரோடு போட்டார்கள் Road laid

இராவெல்லாம் மழை unlaied by

ரோடு போடவில்லை. night rains

நிதர்சன உண்மைகள், இடுக்கண் வருங்கால் நகைத்துப் புறந்தள்ளிப் போகச் சொல்லும் - களைப்பு (Languor) ஆகாது!

வேலை வாய்ப்பங்களில் Opportunity glore

வாய்ப்பளிக்கிறார்கள் in employment exchange

புதுப்பிக்க.

for prompt renewals.

galore - சொல் அருமை.

அந்த மானிகையை உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டதில், வழிப்போக்கனுக்கு (way farer) ஆவதொன்று மில்லை.

வாசலில் நாய்கள்

Dogs way tails

வாலாட்டின

at the gae

உள்ளே குரைக்கும் சத்தம்.

bark greet me inside

மொழிபெயர்ப்புக் கை துடிப்பது தவிர்ப்பதற் கில்லை; ஈற்றடி bark from inside என்றிருந்தா லென்ன?

அப்பாவுக்குப் பத்தாயிரம் Dad gets thousands

அம்மாவுக்குப் பத்து பவுன் mom gets jewels

எனக்குக் கல்யாணம்.

I get into holy matrimony

அப்பா - அம்மா நமக்காக எவ்வளவோ செய்தி ருக்க, இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே, மூர்த்தி! நீங்கள் நல்ல பிள்ளைதானே - நழுட்டுப் சிரிப்பு (guile smile) என்பர் - இப்படித்தான் - ஜீரணிக்க எத்தனையோ உள.

'கு' நான்காம் வேற்றுமை உறுப்பு, ஒப்பியலில் சம்பந்தமில்லாமலும் (absurdity comparatives) நினைக்கத் தூண்டும் - திருமணம் என்ற ஒரொட்டு மட்டுமேயாக!

அம்மாவுக்கு 15 இல் மருத்துவருக்கு நூறு பவுன்
அக்காவுக்கு 25 இல் பொறியாளருக்கு எழுபது பவுன்
எனக்கு 35 இல் விலை மகன்கள்.

- இரா. இரவி, ந.ம.வீ. - காரா. உமா

தனது கவிதையைத் தானே பெயர்ப்பதில் ஒரு வசதி - சுதந்திரப் பெயர்ப்பு (Liberal Translation)

சமூக ஜீவியும் நீரே தங்கம் மூர்த்தி!

ஓவியமும், கவிதைக்குத் துணை செய்தால் - தேவையா இல்லையா?

கண்ணில்லாதவர்கள் If the cycless beg

கையேந்துகிற போது in the street

நாமெல்லாம் குருடர்கள் we are blind

எண் இராசி ஏழு என்பதால் எனது எல்லை முடிகிறது.

ஓ, முடிவுரை அமரனுக்குக் கை கொடுக்கிறது. முதலில் பூத்த ரோஜாவின் மறக்ககூடாக் கவியிரண்டு - நம்மை நாமறிவோம் - கவிதைச் சிறகசைவில்!

பட்டாம்பூச்சி ஆயாவின் மடியில்
பிடித்துக் கொடுத்தேன் உறங்கும் குழந்தை
இறக்கை முளைத்தது மகளுக்கு. கனவில் அம்மா.

பட்டிமன்றத்தில் நடுவர் மணியடிப்பார் - பேச்சாளர் வாதம் தொடர்வார்தானே! எழுத்து மன்றம் இது -

அழகியல், அருகருகாமை உத்தி

(Aesthetics) (Juxtaposition)

அழகாய்ப் பேசுகின்றன

பறவைகள்

உலறும் மனிதர்கள்.

'ஊகங்கள்' மீரா வேறெங்கும் போய்விடவில்லை.

சென்ரியு (Senryu)

யாதேன்பார் தெளிவு பெறட்டும்!

பட்டிமன்றம் முடிந்து

தாமதமாய் மிடு வந்தேன்

வழக்காடு மன்றம்.

ஆங்கில ஈற்றுவரி அற்புதம்.

(To acrimonious charge - sheets)

நட்புப் பார்வை சுழுகுப் பார்வை ஆதலாகாது, அவசியம் எழவுமில்லை. போதுமே, மூர்த்தி - இப்படி ஓரொரு கவிதைத் தொகுதிகள் - வானாள் வீணானதில்லை!

நமக்கு இடையிலிந்த மதம்..
நன்று சொல்கிறதே வேதம்..
பிரிவினை ஓட்ட்டுமே காதம்..
உணர் இதிலென்ன பேதம்..

ஓர் நிறமன்றோ குருதி சிவப்பு..?
உனக்கோர் தனி நிறமோ செப்பு..?
வேறினமென மாறுதோ கருப்பு..?
தேவையா இவ்வுலகில் பகுப்பு..?

உன் போலே உன் சகோதரன்..
நீ கூடி வாழ்த்திடப் பிறந்தவன்..
உன் எல்லாமும் அறிந்தவன்..
காத்திட நீ கடமைப்பட்டவன்..

தோலின் நிறத்தில் வேறுபடும்..
உலகியல் வழக்கில் மாறுபடும்..
மனித இனமே நீ ஒன்றுபடு..
ஏன் வேண்டாத இந்நிலைப்பாடு..?

எங்கும் எதிலும் இசைவில்லை..
இதயமெனும் வாச நறு முல்லை..
மலர்ந்தேன் மணம் வீசவில்லை..?
அது உணர்ந்திடு கசப்பில்லை..

மதமென்ன..?? இனமென்ன..??
ஓடும் குருதியில் மாற்றமென்ன..??
இதயங்களில் கசப்பென்ன..??
மனிதரில் உயர்வு தாழ்வென்ன..??

- செந்தாமரைக்கொடி

- கிருத்திகா தாஸ், ஈரோடு.

எங்கோ பறந்து போனது...

என்
இலை வடிவ மோதிரமொன்று
தொலைந்து போய்
மீண்டும் கிடைத்த
இரவொன்றில் மழை பெய்தது...
இன்று
அந்த மோதிரத்தை
மீண்டும் தொலைத்து விட்டேன்...

சின்னக் குடை
பிடித்து நடந்ததால்
நனைந்து விட்டேன்..
இன்னும் சிறியதாய்
இன்னொரு குடை
வாங்கப் போகிறேன்...

தேன் துளி சுமந்து வந்த
மழைத் துளியொன்றை
ஒரு
பூந்தொட்டிக்குள்
பத்திரப் படுத்தியிருக்கிறேன்...
அருகே
இன்னுமிரு பூந்தொட்டிகள்...

என் வீட்டுக்கருகே
சின்னக் குழந்தையொன்று
காகிதக் கப்பல்
செய்து கொண்டிருந்ததைக்
கண்டேன்..
இன்றிரவு இன்னுமொரு
மழை பெய்யக் கூடும்...

இதற்கு முந்தைய மழையில்
முகமொத்த வடிவத்தை
என் உள்ளங்கையில்
தெளித்துப் போன
அந்த ஒரு துளியை
தேடிக் கொண்டே இருக்கிறேன்...
இதற்கு முந்தைய மழையில்
தேடியதைப் போலவே...

மவுனத்தின் ஓசை
நாம் இருவரும்
உரையாடும்
தருணங்களை விட
அதிகமாக பேசுகின்றோம்
மௌனத்தில்.
மெழுகுவர்த்தி
பெருநெருப்பு
இவ்விரண்டுமாகவும்
மவுனத்தை உரசும்
தீக்குச்சியான
உனது உள்ளம்.
கேள்விக்கு கிடைக்கும்
மவுன பதில்களின்
அர்த்தம்
நீண்ட காலத்திற்கான
காத்தலிற்குப் பிறகு.
ஆயிரத்திற்கும்
மேற்பட்ட மொழிகள்
அழிந்த பிறகும்
அழிந்தொழியாமல்
மவுன மொழி.
நமக்கான காதலை
பரிமாறுவதற்கு முன்பே
பகிர்கின்றோம்
நாம் இருவரும்
மவுனத்தை.
உனக்கும்
எனக்குமிடையிலான
மவுனத் திரையை
அகற்றும்
தீவிரன்று வெளிப்படும்
சொல்காற்று.
உன்னைச் சப்தமிட்டு
அழைக்கும் சமயங்களில்
முழுவதுமாக
ஒடுங்கிவிடும்
என் சப்தநாடிகள்
உன் மவுன ஓசைக்குள்.

- கூடல் தாரிக்

மழைபொரு
கொஞ்சம்
நானும்...

நினைவுகள் மங்கிய
பின்னிரவொன்றில்
நிசப்தமாய்ப் பெய்த மழை
சிறு சிறு துளிகளுக்கிடையே
துண்டு துண்டாய்ப்
பதித்துக் கொண்டிருந்தது,
அந்த இருளை...

சாரல் நீர் நனைத்த
என் அறை சுவரோவியங்களுள் ,
மழைத்துளியோடு
தவறி விழுந்த சில நட்சத்திரங்களைப்
பதித்து வைத்திருக்கிறேன்...

சில சப்தங்களுக்குள்
சில நேரங்களில்
சில காட்சிகள்...
சில காட்சிகளுக்குள்
சில நேரங்களில்
சில ஓவியங்கள்...

ஜன்னல் கண்ணாடி ஈரத்தில்
நான் வரைந்த பட்டாம்பூச்சி
இரண்டாவது கால்
வரைந்து முடிக்கும் முன்

குடிக்காமல் வாழ் முடியாதா?
 குடியின்றி எதுவும் நடவாதா?
 உழைத்து ஈட்டிய பொருளை
 துளைத்து வாழும் ஈன குடியை
 துரத்தி ஓட்ட வேண்டாமா?
 குடும்பம் படும் துன்பம் நினைத்து
 குடியில்லாமல் வாழ முடியாதா!
 குடியின்றி ஏதும் நடவாதா!
 பகுத்தறிவை வீணாக்கும்
 மது எனும் அரக்கன்
 நம் மதியை இழக்கச் செய்கிறான்
 மரியாதையை குறைத்துச் செல்கிறான்.
 குடியை ஒழிக்க புறப்படு
 புதப்பாதை அமைக்க எழுந்திரு..
 எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் ஈடேறும்
 ஏற்றம் நாட்டில் உருவாகும்.
 வறுமை போய் ஒழியும்
 குடியை மறந்து புறப்படு..!

- கே.பி.ஆர். ஞானசேகரன்

கேள்வி இன்று நாளை..

வாசல் பார்த்துக் குரைக்கும்
 வால்கள் "டாட்டா" காட்டுவதாக
 கையசைத்துக் கொண்டிருக்கும்
 விரல்களின் மேரி ரொட்டியில்
 காகத்தின் அலகும் இரைப்பையும்
 கலந்து செரித்துவிட்டதாய்
 கனவில் வந்து
 கதை சொல்கிறான்.
 இரவுகளில் பாதிக்கதையோடு
 உறங்கிவிடுபவன்தான்
 விழித்ததும் முடிவுகேட்டு
 காதோரம் கிசுகிசுக்கிறாள்
 "ப்ரஷ் பண்ணிட்டு வா..
 குளிச்சிட்டு வா..
 சாப்பிட்டுவிட்டு வா..
 மதியம் சொல்றேன்ப்பா..
 சாயங்காலம் கண்டிப்பா..
 படுக்கும் போது சொல்றேன்"-என
 பாதி அவளிடமும்
 மீதி என்னிடமுமாய்
 கதைகளிருக்கின்றன நிறைய
 என்ன ஒன்று
 குழந்தையாக மாறிக்கொண்டிருப்பவளுக்கு
 எந்தக் கடவுளும்
 குழந்தையாக வர மறுப்பதை
 நேற்று
 பாத்திரம் துலக்குபவளிடமும்
 இன்று
 பால்காரனிடமும் சொல்லி முறையிட்டதை
 அருகிருந்து கேட்டேன்
 நாளை
 சமையலறை சுவற்றிடமும் சொல்லி
 முறையிடக்கூடுமென்று தான்
 நடுக்கத்திலிருக்கிறேன்.

சு. சீவராமன்

இந்தவாரம் கலாரசிகள்

‘தினமணி’ ஆசிரியர் திரு. கே. வைத்தியநாதன் அவர்கள் ‘தினமணி’ நாளிதழில் கலாரசிகள் என்ற பெயரில் எழுதி வரும் “இந்த வாரம்” பகுதியில் எழுதிய பகுதி இது:

வத்தலகுண்டு வாசகர் சந்திப்பின்போது விடு பட்டுப்போன ஒரு சந்திப்பு கவிஞர் வதிலைபிரபாவுடையது. அவர் ஏன் என்னைச் சந்திக்க வரவில்லை, நான் ஏன் அவர் குறித்து விசாரிக்காமல் போனேன் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அந்த வாசகர் சந்திப்பின்போது, பலர் எனக்குப் புத்தகங்கள் பரிசளித்தார்கள். அதில் கவிஞர் வதிலைபிரபாவின் ஓவியா பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கும் முல்லை அமுதன் எழுதிய “எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு” என்கிற புத்தகமும் ஒன்று. முல்லை அமுதனை நான் சந்தித்ததில்லை. அவருடன் பேசியதில்லை. ஆனால் அவர் எனக்கு இணையம் மூலமாக நன்றாகவே அறிமுகமானவர். கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே, அவரது செயல்பாடுகளை இணையத்தில் படித்துப் பார்த்து, வியந்து வருகிறேன். இதுவரை முல்லை அமுதன் குறித்து உங்களுக்குத் தெரிந்திராவிட்டால், இப்போது நீங்கள் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தமிழ்த் தொண்டர் அவர்.

இரத்தினசபாபதி மகேந்திரன் என்கிற எழுத்தாளர் முல்லை அமுதன், யாழ்ப்பாணம் கல்வியங்காட்டைச் சேர்ந்தவர். இப்போது இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்து வருபவர். “காற்றுவெளி” என்கிற இணைய இதழின் ஆசிரியராக இருக்கும் முல்லை அமுதனின் பத்துப் பன்னிரண்டு படைப்புகள் ஏற்கெனவே அச்ச வாகனம் ஏறிவிட்டிருக்கின்றன. இணையத்தில் தொடர்புடையவர்களுக்கு முல்லை அமுதன் பற்றித் தெரியாமல் இருக்க முடியாது என்கிற அளவுக்கு அவர் பிரபலம். அதிலும் குறிப்பாக, புலம் பெயர்ந்த படைப்பாளிகளுக்கு அவர் ஒரு கதாநாயகர் என்றே கூடக் கூறலாம்.

நான் இதுவரை இங்கிலாந்து சென்றதில்லை. செல்ல வேண்டும் என்கிற ஆசை இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, ஆண்டுதோறும் முல்லை அமுதன் லண்டனில் நடத்தி வரும் புத்தகக் கண் காட்சியைப் பார்ப்பதற்காகவாவது இங்கிலாந்துக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். அவர் நடத்தி வரும் அந்தப் புத்தகக் கண்காட்சி வித்தியாசமானது. ஈழத்து எழுத்துகளைச் சேகரிப்பது, காட்சிப் படுத்துவது, தமது ஆக்கங்களை நூல்களாக வெளியிடச் சிரமப்படும் எழுத்தாளர் களுக்கு உதவி,

நூல்களை வெளியிடுவது என்று ஓயாத இலக்கியப் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் முல்லை அமுதனின் சமீபத்திய முயற்சிகான் எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு. எழுபதுகளில் முனைவர் ச.வேசுப்பிரமணியன் இயக்குநராக இருந்த போது, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் “தமிழ் எழுத்தாளர்கள் யார் எவர்?” என்கிற எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விவரத் தொகுப்பை வெளிக் கொணர்ந்தார். அதற்குப் பிறகு அதுபோன்ற முயற்சி தொடரப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. இப்போது, முல்லை அமுதன் புலம்பெயர்ந்த, அதிலும் குறிப்பாக, ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் குறித்த முழுமையான விபரத் திரட்டு ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

முல்லை அமுதனின் ‘எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு’, இணைய எழுத்தாளர்களைத்தான் முன்னிலைப் படுத்துகிறது என்றாலும், இணையத்துடன் தொடர்பில்லாத பல, பிரபல ஈழ எழுத்தாளர்கள் குறித்தும் தகவல்களைத் தருகிறது. இதையே இன்னும் விரிவுபடுத்தி “இணைய எழுத்தாளர்கள் விபரத் திரட்டு” என்று தொகுத்து வெளியிடும் ஆற்றல் முல்லை அமுதனுக்கு மட்டுமே உண்டு. அவர் அந்தப் பணியிலும் ஈடுபட வேண்டும் என்பது நமது வேண்டுகோள். நீங்கள் இந்தியா வருகை தந்தால் உங்களைச் சந்தித்து அளவளாவ ஆசைப்படுகிறேன், முல்லை அமுதன்!

₹ 400

அகத்தியன்,

திரைப்பட இயக்குனர்

இன்னும்
கொஞ்சம் தேவை.
ஏற்பதற்கும்
சொல்வதற்கும்
எட்ட இருப்பதனால்
அளவு தெரியவில்லை.
கூட்டிக்கழித்து
விகிதாச்சாரமிட்டு
இது போதும்
என்று சொல்ல
கட்டங்களில்
ஒன்பது பேரும்
ஒன்றுமே எழுதவில்லை.
நிழலுக்கும்
வெயிலுக்குமாய்
மாறி மாறி,
தரையிலும்
தண்ணீரிலும்
தங்கித்தங்கிக்
கடந்ததைக்
கொட்டிவிட்ட
நாட்கள்.
இனியும் கொட்ட
இன்னும் கொஞ்சம் தேவை.
ஏற்பதற்கும்
சொல்வதற்கும்
கவிழ்க்கப்படும்
குவளைகளுக்குள்
எழுத்தறியா மொழியாய்.
தூரம் தெரியவில்லை.
தூங்கும்முன்
கடந்து விட வேண்டும்.

நிழல் கூத்து கலைஞன்

ஒரு
நிழல்கூத்துக் கலைஞன்
அவனையும், அவளையும்
படைக்கிறான்.

அவர்களுக்குள்
காதல் வருவதான அசைவுகளில்
காட்சியை நகர்த்துகிறான்.

பர்தா மூடிய
அவள் முகத்தை
அவன் விளக்கியபோது
கோயில் சரிகிறது
மசூதி நொறுங்குகிறது.

இடிபாடுகளுக்கிடையிலிருந்து
இரண்டு புறாக்கள்
படபடத்து மேலெழுகின்றன..

கலைஞனின் உள்ளங்கையில்
உண்மையிலேயே ஒரு புறாவின்
இறகு உதிர்கிறது.

பார்வையாளர்கள்
கை தட்டுகிறார்கள்.

கவிஞர் பழனிபாரதி

M. சண்முகதேவி B.A.,B.L.,
அட்வகேட் / நோட்டரி பப்ளிக்
Ex. அரசு வழக்கறிஞர்

17-13-11, ஸ்ரீராம் காம்ப்ளெக்ஸ்,
காந்திநகர் நெடுஞ்சாலை,
வத்தலகுண்டு - 624 202.
திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

cell: 88707 09963, 76675 57114
email: mshanmugadevi@gmail.com

- லெ. முருகபூபதி,
அவுஸ்திரேலியா.

அவுஸ்திரேலியா: மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்

‘எஸ்.பொ’

ஆபிரிக்க
இலக்கியங்களை
தமிழுக்குத்தந்த
முன்னோடூ

ஆங்கிலம் சர்வதேச மொழி. அதனால் ஏராளமான பிறமொழி இலக்கியங்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. ருஷ்ய இலக்கிய மேதைகள் லியோ டோல்ஸ்டோய் மற்றும் மாக்ஸிம் கோர்க்கி ஆகியோரினதும் படைப்புகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் ஊடாகவே பலர் அவற்றை தமிழுக்குத் தந்தனர். பல மேனாட்டு மொழிகளை தெரியாத தமிழர்கள் அவற்றின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பின் ஊடாகவே அந்த நாட்டு இலக்கியங்களைப் படித்தனர்.

தமிழர் புலம் பெயரத் தொடங்கிய பின்னர், அவர் தம் மத்தியிலிருந்த படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகளை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட ஆர்வம் காட்டிவருகின்றனர். எனினும் எதிர் பார்க்குமளவுக்கு மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் நடப்பதில்லை.

ஆங்கிலப்பலமையுள்ள தமிழ்ப் படைப்பாளிகளில் ஒருசிலர் தவிர ஏனையோர் தமது தமிழ்ப் படைப்புகளை மொழிபெயர்ப்பு ஆற்றல்மிக்கவர்களின் ஊடாகவே ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

பெரும்பாலான மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் குறித்து இலக்கிய உலகில் கவனிப்பு குறைவு.

ஈழத்தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் அடுத்த தலைமுறையினர் தமிழை மறந்து விடுவார்கள் என்ற அச்சம் நீடிக்கிறது. அதனாலும் தான் எம்மவர்கள் தமது தமிழ்ப் படைப்புகளை

ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதற்கு ஆர்வம் காண்பிக்கின்றனர். மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் தொடர்பாக கடுமையான விமர்சனங்களும் முன் வைக்கப்படுகின்றன. சொல்லுக்கு சொல் மொழிபெயர்த்தால் நடையில் வரட்சியருக்கும், படிக்க முடியாது என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. கனடாவில் வதியும் இலக்கியவாதி அமுத்துலிங்கம் 2008 ஜூன் குமுதம் தீராநதியில், ‘எண்ணாமல் துணிக’ என்ற தலைப்பில் மொழி பெயர்ப்புப் பணிகள் தொடர்பாக அருமையான கட்டுரை யொன்று எழுதியிருக்கிறார்.

அதில் அவர் இரண்டு பேரின் கருத்துக்களை பதிவு செய்கிறார். ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் நவீன தமிழ் இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து அனுபவம் பெற்றவர். அவரிடம் மொழிபெயர்ப்புகள் வெற்றிபெற என்ன செய்ய வேண்டும்? என்று கேட்கிறார்.

பதில்:- “தமிழ் வார்த்தை அடுக்கு ஆங்கில வார்த்தை அடுக்குக்கு எதிரானது. வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பதைத் தவிர்த்து அர்த்தத்துக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டும். ஆங்கில மரபுத்தொடரில் நல்ல பரிச்சயம் தேவை. எங்கள் மொழிபெயர்ப்புகள் அங்கேதான் சறுக்குகின்றன.”

ஒரு பேராசிரியர் முத்துலிங்கத்திற்கு அளித்த பதில் இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது:-

“ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பு என்பது பரிச்சயமானதாகவும் அதேசமயம் அந்நியமானதாகவும் இருக்கவேண்டும். உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு என்பது கருத்தைமட்டும் கடத்துவது அல்ல. ஒரு

மொழியின் அழகையும் கடத்துவதுதான். மொழி பெயர்ப்பில், இலக்கு மொழி உயிர்த் துடிப்புடன் வரவேண்டும் என்றால் மொழிபெயர்ப்பாளரிடம் ஆழ்ந்த ஆங்கிலப்புலமையும், கற்பனையும் இருந்தாலே சாத்தியமாகும்”

அவுஸ்திரேலியா பல்லின கலாசார நாடு. பல மொழி பேசும், பல இனத்தவர்கள், பல தேசத்தவர்கள் வாழும் ஒரு குடியேற்ற நாடு. ஒப்பீட்டளவில் இலங்கையின் சனத்தொகைதான் இந்தப் பெரிய கண்டத்திலும் என்பது குடிசன மதிப்பீடு தெரிவிக்கும் உண்மை. வெள்ளை இனத்தவர்களிடம் ஆட்சி அதிகாரம் இருந்தபோதிலும் இத் தேசத்தின் பூர்வீக உரிமைக்குரியவர்கள் அபோர்ஜினிஸ் மக்கள். அவர்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களில் அவர்கள் வரையும் புள்ளிக்கோல ஒவியங்களும் டிரிட்டிஜ் என்ற வாத்தியக்கருவியும் முக்கியமானவை.

அபோர்ஜினிஸ் இனத்தைச் சேர்ந்த ஹென்றி லோசன் என்பவர் புகழ்பெற்ற இலக்கியப் படைப்பாளி. இவரது கல்லறையை அவுஸ்திரேலியா தஸ்மானியாவில் போர்ட் ஆதர் என்னுமிடத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். அவருடைய சில சிறுகதைகளை ஆங்கில மூலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தவர் சிட்னியில் மறைந்த மூத்த எழுத்தாளர் காவலூர் ராஜதுரையின் மகன் நவீனன் ராஜதுரை. இவர் தனது தந்தையின் சில கதைகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து நூலுருவாக்கியுள்ளார்.

அவுஸ்திரேலியா கன்பராவில் வதியும் ஆழியாள் மதுபாஷினி உரத்துப்பேச, துவிதம், கருநாவு ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டிருப்பவர். இவரும் ஆங்கில மொழிவாயிலாக சில ஆதிவாசிகளின் கதைகள், கவிதைகளை தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஆர்ச்சி வெல்லர்,

சாலிமோர்கன், மெர்லிண்டா போபிஸ், ஜாக் டேவிஸ், எலிசபெத் ஹொஜ்சன், பான்சி ரோஸ் நபல்ஜாரி ஆகியோரின் படைப்புகள் சிலவற்றை (சிறுகதை, கவிதை) தமிழுக்குத் தந்துள்ளார். தொடர்ந்தும் மொழிபெயர்ப்பு பணிகளில் ஆழியாள் மதுபாஷினி ஈடுபட்டுவருகிறார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் 90 களில் வெளிவந்த மரபு (ஆசிரியர்: விமல் அரவிந்தன்) இலக்கியச் சிற்றேட்டில் முன்னாள் பேராதனை பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி காசிநாதன், விஜய்தான் தேத்தா எழுதிய ஹிந்திக்கதையை (மனுஷி என்ற இதழில் பிரசுரமானது) ஆங்கில மூலத்திலிருந்து ‘துவிதம்’ என்றபெயரில் மொழிபெயர்த்து எழுதியிருந்தார். குறிப்பிட்ட கதை ‘பஹலி’ என்ற பெயரில் ஹிந்தியில் ஷாருகான் நடத்து வெளியானது.

சிட்னியில் வதியும் மாத்தளைசோமு, அவுஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகளின் கதைகள் சிலவற்றை ஆங்கில மூலத்திலிருந்து தமிழுக்குத் தந்துள்ளார். அவை கணையாழி அவுஸ்திரேலிய சிறப்பிதழில் (2000) வெளியாகியுள்ளன.

அவுஸ்திரேலியாவிலும் தமிழகத்திலும் வாழ்ந்து 2014 இல் மறைந்த எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ். பொ) சில ஆபிரிக்க இலக்கியங்களை தமிழுக்குத் தந்துள்ளார். சீறு ஆச்சுபேயின் மக்களின் மனிதன், செம்பென் ஓஸ்மானின் ஹால, நகீப் மஹ்பூஸின் மிராமார், ஜொன்னி விராவின் வண்ணத்துப்பூச்சி எரிகிறது, மையகென்ரோவின் நித்திரையில் நடக்கும் நாடு ஆகிய ஆப்பிரிக்க இலக்கியங்களை அவர் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

Dr. Noel Nadesan

எஸ்.பொ. தமிழகத்திலிருந்தே இவற்றை மொழி பெயர்த்து தமது மித்ர பதிப்பகம் ஊடாக வெளியிட்டிருந்தார். அவரிடமிருந்த ஆங்கிலப்புலமை, ஆப்பிரிக்க இலக்கியங்களை தமிழ் வாசகர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்ற வேணாவாவை பூர்த்தி செய்துள்ளது.

அவுஸ்திரேலியா மெல்பனில் வதியும் நல்லைக் குமரன் குமாரசாமி தொடர்ச்சியாக மூன்று நூல்களை மொழி பெயர்த்தவர். தொழில் ரீதியாக மொழி பெயர்ப்பாளராக இங்கு பணியாற்றும் இவர், ஆங்கிலத்திலும் கவிதைகள் எழுதுபவர். நல்லைக்குமரனின் ஆங்கிலக் கவிதைகள் அமெரிக்காவில் வெளியான சர்வதேசக் கவிஞர்களின் தொகுப்பிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

இங்கு உதயம் (தமிழ்-ஆங்கிலம் இருமொழி மாத இதழ்) வெளியிட்ட நடேசனின் வேண்டு கோளைஏற்ற நல்லைக்குமரன் குமாரசாமி, பிரசித்தி பெற்ற ஜோர்ஜ் ஓர்வெல் எழுதிய Animal Farm என்ற நாவலை விலங்குப்பண்ணை என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்தார். இந்நாவல் உதயம் இதழில் தொடராக வெளிவந்து பின்னர் நூலுருப் பெற்றது. இது வரையில் இரண்டு பதிப்புகளை இந்நூல் கண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தகுந்தது.

Animal Farm சிலநாடுகளில் மேல்வகுப்பு மாணவர்களின் பாடநூலாகத் திகழுகிறது. அத்துடன் திரைப்படமாகவும் வெளியாகியுள்ளது.

அவுஸ்திரேலியாவில் வதியும் எம்மவர்கள் ஆங்கில மூலத்திலிருந்து தமிழுக்குப் பெயர்த்த படைப்புகள் பற்றிய தகவல் குறிப்புகளை பதிவு செய்யும் அதேவேளை இந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இலங்கை

யிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து முன்னர் பப்புவா நியூ கினியிலும், பின்னர் அவுஸ்திரேலியா சிட்னியிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கவிஞர் அம்பி, பல நூல்களின் ஆசிரியர். தாம் முன்பு எழுதிய 'கிறீனின் அடிச்சுவட்டில்' என்ற நூலை தாமே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, Scientific Tamil Pioneer என்ற நூலை வெளியிட்டார். அம்பி, Lingering Memories, String of Pearls ஆகிய ஆங்கில சிறுவர் (இலக்கிய) கவிதை நூல்களையும் எழுதி உள்ளார்.

விலங்குப்பண்ணை மொழிபெயர்ப்பையடுத்து நல்லைக்குமரன் குமாரசாமி, இலங்கையிலும் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் அறியப்பட்ட மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் வரையப் படாத சித்திரத்துக்கு எழுதப்படாத கவிதை (சுயசரிதை) நூலை Undrawn Portrait For Unwritten Poetry என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்தார்.

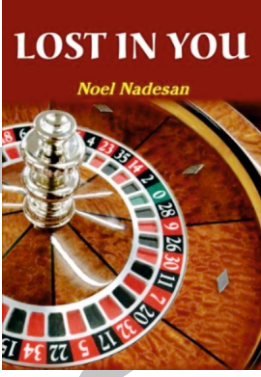
இங்கு வதியும் விலங்கு மருத்துவர் நடேசனின் 'வண்ணாத்திக்குளம்' நாவலையும், நல்லைக்குமரன் Butterfly Lake என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்தார். இலங்கையில் பிரசித்திபெற்ற பதிப்பகம் விஜித்த யாப்பா பப்ளிகேஷன் இந்நூலை வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தகுந்தது.

'வண்ணாத்திக்குளம்' நாவலின் முதற்பதிப்பு சென்னை மித்ர பதிப்பாகத்திலிருந்து வெளியானதையடுத்து, அதனைப்படித்த பிரபல திரைப்பட இயக்குநர் மகேந்திரன் அதனை திரைப்படமாக்குவதற்கு முயற்சித்து திரைக்கதை வசனமும் எழுதினார் என்பது பழைய செய்தி. ஏற்கனவே சில நாவல்களை அவர் திரைப்படமாக்கியவர் என்பது கலை, இலக்கிய உலகம் அறிந்த செய்தி. தமிழில் எழுதப்பட்ட 'வண்ணாத்திக்குளம்' நாவல் இரண்டு பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது. அதனை மடுள்கிரியே விஜேரட்ன என்பவர் இலங்கையில் சிங்கள மொழியில் பெயர்த்தார்.

சிட்னியில் வதியும் பேராசிரியர் ஆ.சி. சுந்தராஜாவின் தேர்ந்தெடுத்த பத்துக் கதைகளின் தொகுப்பு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டு வெளியாகியுள்ளது. தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஆங்கிலத்துறை பேராசிரியர் பார்வதி வாசுதேவ் என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். நூலின் பெயர்:- Horizon.

அத்துடன், பார்வதிவாசுதேவ், நடேசனின் உணையே மயல்கொண்டு என்ற நாவலை Lost In You என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்தார்.

தமிழ்நாடு இராணிமேரி கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கிய விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய கவிஞர்

சுமதி தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன் சில வருடங் களுக்கு முன்னர் அவுஸ்திரேலியாவில் ஆய்வுப் பணிக்காக வந்தவர்.

இங்கு வருவதற்கு முன்னர் தமது கல்லூரியில் புகலிட தமிழர்களின் ஆங்கில இலக்கிய முயற் சிகள் பற்றி உரையாற்றும்போது, அவுஸ்திரேலியா மெல்பனில் வாழ்ந்த அருண். விஜயராணியின் (இவர் கடந்த 2015 டிசம்பரில் மெல்பனில் மறைந்து விட்டார்) தொத்து வியாதிகள் (கணையாழி அவுஸ்திரேலிய சிறப்பிதழில் வெளியானது) என்ற சிறுகதையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து (Contagious Diseases) சமர்ப்பித்தார்.

இலங்கையில் சித்திரலேகா மௌனகுரு பல வருடங்களுக்கு முன்னர் தொகுத்து வெளியிட்ட இலக்கிய உலகில் கவனிப்புக்குள்ளான 'சொல்லாத சேதிகள்' கவிதை நூலில் இடம் பெற்றுள்ள ரேணுகா தனஸ்கந்தாவும் அவுஸ்திரேலியா மெல் பனில் வசிக்கிறார். இவர் இலங்கையில் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர்.

முருகபூபதியின் 'புதர்க்காடுகள்' என்னும் சிறு கதையை ரேணுகா டீரளா றுயடம் Bush Walk என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்தார். இச் சிறுகதை இலங்கையில் The Island பத்திரிகையில் வெளியானது.

கனடாவில் வதியும் சியாமளா நவரத்தினம் அங்கு தொழில் ரீதியாக மொழி பெயர்ப்பாள ராக பணியாற்றப்பவர். மும்மொழிகளிலும் பரிச் சயம் மிக்க இவர் (தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம்) சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அவுஸ்திரேலியா வுக்கு வருகைத்தந்தார்.

சியாமளா, அருண்.விஜயராணியின் 'கன்னிகா தானங்கள்' கதைத்தொகுப்பிலிருந்த அனைத்துக் கதைகளையும், ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். எனினும் இந்த மொழிபெயர்ப்பு இன்னமும் நூலுருவில் அச்சாகவில்லை.

சியாமளா அவுஸ்திரேலியா வாழ் படைப் பாளிகள் சிலரதும் இங்கு சிறிதுகாலம் வசித்தவர்களினதும் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

இவர் மொழிபெயர்த்த, எஸ்.கிருஷ்ணமூர்த்தி, ரவி, கல்லோடைக்கரன், நித்தியகீர்த்தி, அ. சந்திரகாசன், புவனா ராஜரட்னம், நடேசன், ஆவூரான், ரதி, ஆசிகந்தராஜா, அருண்.விஜய ராணி, முருகபூபதி, திரு.நானசேகரன், த. கலாமணி ஆகியோரின் கதைகளுடன் நவீனன் ராஜதுரை மொழிபெயர்த்த ஆழியான் மது

பாஷினியின் ஒரு கதையுடன் மொத்தம் 15 கதைகளின் தொகுப்பு Being Alive கடந்த 2011 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் கொழும்பில் நடந்த சர்வ தேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஸுமான் தலைமையில் இடம்பெற்ற மொழி பெயர்ப்பு அரங்கில் வெளியிடப்பட்டது. இதனை அறிமுகப்படுத்தி உரையாற்றிய திறனாய்வாளர் கே.எஸ். சிவகுமாரன், பின்னர் அவுஸ்திரேலியா வந்தபொழுதும் அதனை அறிமுகப்படுத்தி உரையாற்றியதுடன் Observer பத்திரிகையிலும் எழுதி இருந்தார்.

இந்த ஆக்கம் தகவல் குறிப்பேயன்றி விரிவான திறனாய்வு அல்ல. அவுஸ்திரேலியாவில் மேற் கொள்ளப்பட்ட மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் பற்றிய அறிமுகம் மாத்திரமே.

இது இவ்விதமிருக்க அவுஸ்திரேலியாவில் வதியும் சகுந்தலா கணநாதன் என்னும் இலக்கிய ஆர்வலர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய White Flowers of Yesterday என்ற வரலாற்றுப்புதினம் எழுதியுள்ளார். பிரான்ஸ் நாட்டின் 1711 - 1724 காலகட்டத்தை சித்திரிக்கும் புதினம் அது.

முருகபூபதியின் சில சிறுகதைகள் சிங்கள மொழியில் வெளியாகியுள்ளது. குறிப்பிட்ட மொழி பெயர்ப்பு நூலின் பெயர் மதக்கசெவ னெலி. இதன் ஆங்கிலப்பதம் Shadows Of Memories இதனை இலங்கையில் மொழிபெயர்த்தவர் ஏ.சி. எம்.கராமத். அவுஸ்திரேலியாவில் ஆங்கில மொழியை பிரதானமாகப் பயிலும் எம்மவரின் பிள்ளைகள், எதிர்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியங் களை தமிழில் படிக்காது போனாலும் ஆங்கிலத் தின் ஊடாக படிப்பதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது.

இதுவரையில் அவுஸ்திரேலியாவிலும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஏனைய நாடுகளிலும் ஆங்கிலம் மூலம் கல்வியிலும் இளம்தலை முறையினர் மத்தியில் வாசிக்கும் ஆர்வமுள்ளவர்களிடம் இந்த மொழிபெயர்ப்புகள் சென்றடைய வேண்டும்.

அவர்களிடம் இம் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த சிந்தனை எவ்வாறு பதியப்படுகிறது என்பதை படைப்பாளிகள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சுத்தியும் சுத்தியும் சுப்பரின் கொல்லைக்குள் நின்று கொண்டு மூத்த தலைமுறையினர் மாத்திரம் பரஸ் பரம் இலக்கியம் பேசாமல், இளம் தலை முறையினரையும் தாம் நடத்தும் இலக்கிய விழாக்கள், சந்திப்பு அமர்வுகளுக்கு அழைத்து அவர்களிடம் இந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதை அறிய வேண்டும்.

இலக்கிய உலகில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்குரிய இடம் இப்பொழுதும் முறையாக கவனிக்கப் படுவதில்லை. இந்நிலை மாறவேண்டும்.

மொழி பெயர்ப்பு படைப்புகள் ஏராளமாக வெளியாகும் தற்காலத்தில் அவைகுறித்த விமர்சனங்களும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இலங்கை

யிலும் தமிழகத்திலும் வெளியாகும் சிற்றிதழ்கள் மொழி பெயர்ப்புகளுக்கு சிறந்த களம் வழங்கி வருகின்றன.

இந்த ஆக்கத்தின் ஆரம்பத்தில் பதிவு செய்யப் பட்ட அ. முத்துலிங்கம் அவர்களின் இரண்டு கருத்துக்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்துவதுடன், ஜெயமோகன் தெரிவித்துள்ள ஒரு கருத்தையும் பதிவுசெய்து நிறைவு செய்கின்றேன்.

ஜெயமோகன் சொல்கிறார்:- “நல்ல மொழி பெயர்ப்பானது அழகான மொழி பெயர்ப்பு அல்லது பயனுள்ள மொழிபெயர்ப்பு என இரு வகைப்படும். ஒரு படைப்பிலக்கியம் மொழி யாக்கம் செய்யப்பட்டால், அதன் படைப்பூக்கத்தின் பெரும்பகுதியை நம்மில் கொண்டுவிட்டு சேர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அம்மொழியாக் குநர் செயல்பட்டிருக்கவேண்டும்” (நூல்: எதிர் முகம் - இணைய விவாதங்கள்)

வாய்மையின் நாயகன் வள்ளுவன்
வாழ்வை போற்றியவன் வள்ளுவன்
வாசுகி நாயகன் வள்ளுவன் - உலகுக்கு
வாழும் வழியினை தந்தவன் திருவள்ளுவன்

அது என்ன வள்ளுவம்? பலரின் கேள்வி இது.
வாய்ப்பால் குடித்துவிட்டு வந்ததை பேசும்
விந்தை மனிதராய் விளங்கும் இந்த உலகுக்கு
முப்பால்மூலம் வாழ்க்கை முக்தி பெற தந்த
முத்தான கொள்கை முழக்கம் தான் வள்ளுவம்.

ஈரடி எடுத்து ஏழு சொல் விதைத்து
அள்ள குறையதா அமுதசுரபியாய்
அருந்தவ புதல்வன் அளித்திட்ட
வாழ்க்கை அகராதி தான் வள்ளுவம்.

ஆதி முதல் அந்தம் வரை அலசிய வள்ளுவன்
அறம், பொருள், இன்பம் என பிரித்து
அத்தனையும் நாம் பெற
அழகான பாதை தந்தான்..

வள்ளுவனை போற்றுவோம் - அவன் தந்த
வாழ்வியலை போதிப்போம்
சிந்தையை தூண்டும் வள்ளுவனின் சிறப்பை
செல்லுமிடமெல்லாம் உயர்த்துவோம்.

- கிருஷ். ராமதாஸ், துபாய்

சன்னலுக்கு வெளியே
சன்னமாய்
மழைத் தூறலின் சத்தம்
வெளி முற்றத்தின்
பக்கவாட்டு குறுந்தோட்டத்து
வெள்ளை செம்பருத்தி மூட்டடியில்
மழை நீரின் ஈரத்தில்
சிறகுகள் இரண்டும்
ஒட்டிக் கொள்ள
பிரிக்கவும் முடியாமல்
பறக்கவும் முடியாமல்
வண்ணத்துப்பூச்சி
தரையில்
விழுந்து கிடக்க
சிறகுகளை எப்படியும்
விடுவித்து விட
கால்களில் மட்டும்
பரபரப்பான துடிப்புகள்.

- வெள் உவன்.

அன்பின் உச்சம் நீயடா...

இதுதான்
முதல் முத்தம்
என்பதைப்போல
எப்போதும்
இட்டுக் களிக்கிறாய்.

இதுதான்
கடைசி சந்திப்பு
என்பதைப்போல
ஒவ்வொரு முறையும்
பிரிந்து செல்கிறாய்.

நமது
அன்பின்
நிகழ் காலங்களே
எதிர்காலமெனும்போது ..

இனி
எப்போது வேண்டுமானாலும்
நிகழட்டும்..

உனது
மரணத்தின்
பின்னதான
மறு நொடியில்
எனது மரணமும்..!

- முத்துய்யாண்டிய ராஜன்

நகர்த்தும் சொற்கள்...
முன்னுக்குப் பின்,
எத்தனமாய் வாழ்வியல்.

அடித்த சென்றது வெள்ளம்...
காணாமல் போனதொற்றை சொல்,
நினைவில் மழை.

இலக்கையடைந்தது சில நேரங்களில்...
உதைப்படும் வாழ்க்கை,
கால்பந்தும்.

சட்டெனக் கொத்தி பறந்தது...
நீந்திய மீனை,
நதியின் பாவம்.

தத்தளிக்கும் பெரு வாழ்வு...
நிரம்பியது நீர் ஊரெங்கும்,
கட்டமைக்கப்பட்ட நகரம்.

- செ.ச. பிரபு

பிரிந்து

தவித்துக்கொண்டிருப்பதைவிட
வா!

திருமணம் செய்து கொண்டு
கஷ்டப்படுவோம்

இணைந்துவிட்டோமென்ற
நிம்மதியாவது இருக்கட்டும்

என் காதல்

உயிரினும் மேலானது

என்பதைக் காட்ட

ஒன்றாகச் சேர்ந்து

சாகக்கூடத்

தயாராக இருக்கும் நான்

நீ, வா என்றதும்

ஓடி வந்துவிட முடியாது!

'ஒன்றை இழந்துதான்

மற்றொன்றைப் பெற வேண்டும்'

என்றால், சரி சொல்லுங்கள்

காதலைப் பெற

நான் எதை இழக்க வேண்டும்?

எனக்கு

உன் உயிர் வேண்டாம்

காதலை மட்டும்

விட்டுக்கொடு

அது போதும் எனக்கு

முல்லையோ,

மல்லியோ

இப்போதெல்லாம்

நான் சூடும் பூக்கள்

மணப்பதேயில்லை

என்றாவது ஒரு நாள்

தாலியில் குங்குமம்

வைக்கும்போது

நீ நெற்றியில் வைத்துவிட்ட

அந்தக் கோயிலின்

குங்குமப் பொட்டு நினைவுகள்

ரத்தமாய்ச் சொட்டும்

'இன்று இருப்பவர்

நாளை இல்லை' என்பார்கள்

இன்று

நீ இல்லை

நாளை

நான் இல்லாமல் போனால் என்ன?

'திருமணத்திற்கு

வராதவர்கள்கூட

சாவுக்கு வருவார்கள்' என்பார்கள்

நீ

என் சாவுக்காவது வருவாயா?

என் மரணம் உனக்கும்

உன் மரணம் எனக்கும்

தெரியாமலேயே

நடந்து முடிந்துவிட வேண்டும்.

- ம. ரமேஷ், வேலூர்

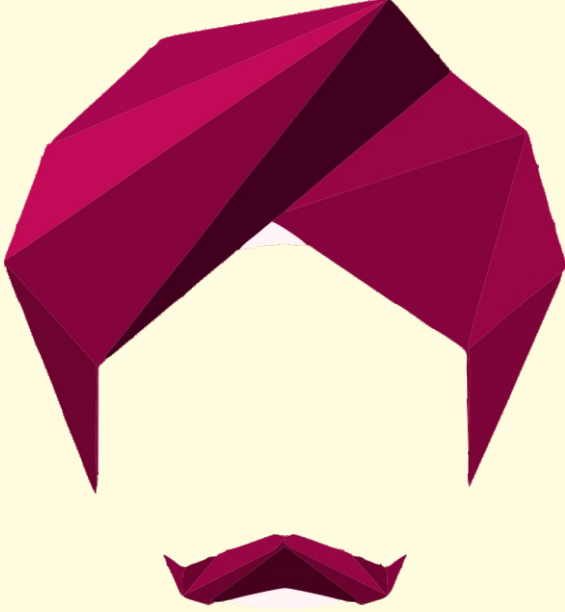
நானும் நாலாவித சாகசங்களும்...

பாப்பனப்பட்டு வ. முருகன்

எரிந்து தீர்வதற்குள் என் திரி
எப்போது
எண்ணெய்க்குள் அமிழ்த்தப்படும்
என்பது தெரியாது.
இலக்கை எட்டுமுன் என் ஊர்தி
எப்போது விபத்திற்குள் தள்ளப்படும்
என்பது தெரியாது.
பேசி முடிப்பதற்குள்
என் குரல்வளையை
எந்தக் கொடுங்கரம் நசுக்கிப்போடும்
என்பது தெரியாது.
ரசித்துப் பார்ப்பதற்குள்
என் வனாந்திரத்தை
எந்தத் தீச்சுடர் பொசுக்கிப்போடும்
என்பது தெரியாது.
கொடுக்குள்ள அல்லது கொடுக்கு
மறைக்கப்பட்ட கொடிய
நஞ்சுமிழும் பிராணிகளோடு
புழங்குவதற்கு
பழகிக்கொண்டிருக்கிறேன் நானும்..
நாலாவித சாகசங்களை!

மகாகவியும், தமிழும்

- சுகந்தி நாடார்,
அமெரிக்கா

வடிவம் கொடுக்கும் ஒரு ஆத்ம சக்தியாகப் பாரதி உணர்ந்திருந்தான். தமிழ் என்பது அவரது மொழி என்பதையும் தாண்டி அவரை இயங்க வைக்கும் இயக்கும் ஒரு சக்தியாக அவருக்குள் இறங்கியிருக்கிறது.

இதற்கு ஒரு சிறு ஆதாரம் அவருடைய பாடல்

"பாயும் ஒளி நீ எனக்குப்

பார்க்கும் விழி நான் உனக்கு"

இந்தப் பாடல் பாரதியார் பாடிய. ஒரு காதல் பாடலாகவே பலராலும் பார்க்கப் படுகிறது.

ஆனால் ஆழ்ந்து பார்க்கும் போது இந்தப் பாடல் அவர் தமிழை ஒரு இயக்காற்றல் விசையாகத் தன்னுள் வாங்கியுள்ளார் என்று புரியும்.

இயற்பியலில் ஆற்றல் அல்லது சக்தி என்பது ஒரு வேலையைச் செய்யக் கூடிய சக்தியைக் கொடுக்கிறது. இன்று மனிதன் தனக்குத் தேவையான சக்தியை அவன் உண்ணும் உணவிலிருந்தும், ஒளியில் இருந்தும், வெப்பத்திலிருந்தும், காற்றிலிருந்தும், நீரிலிருந்தும், அணுவிலிருந்தும் பெறுகிறான். ஆனால் தமிழிலிருந்து ஒருவர் சக்தி பெறுகிறார் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் அது பாரதிதான். சக்தி என்பதை இன்னும் ஆழமாகப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளாற்றல் என்பது முதல் வகையான சக்தி. இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் உறைந்து கிடக்கிறது. அது எப்போது எங்கே எப்படி வெளிவரும் என்பது அவருக்கே தெரியாது. சிலருக்கு உண்ணுவது, உறங்குவது மட்டுமே அந்தச் சக்தி பயன்படுகிறது. நம்மில்

‘மகாகவி’ என்ற சொல் தமிழருக்கு ஒரு புதுச் சக்தி ஒரு புத்துணர்ச்சி. ஏனெனில் ‘மகாகவி’ என்ற சொல் பாரதியாரை அடையாளப் படுத்தக் கூடிய சொல். தமிழ் மொழியில் எத்தனையோ சொற்கள் உள்ளன. அவை அனைத்தும் ஒவ்வொரு பொருளில் ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு காரணத்திற்காகவும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. அதேபோல் தங்கள் எழுத்தால் தமிழை ஓர் உயரிய நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றவர்கள் பலர். அவர்களின் எழுத்துகள் படிப்பவர்களை ஆனந்தத்தின் உன்னத நிலைக்கு எடுத்துச் செல்கின்றன. திரு வாசகம், திருப்புகழ், திருப்பாவை போன்ற நூல்கள் படிப்பவரின் மனதில் ஆன்மீக உணர்வை வளர்க்கின்றன. ஆனால் மகாகவியின் பாரதியின் எழுத்துகள் ஒருவரின் மனதில் ஒரு புத்துணர்ச்சியையும் புது வேகத்தையும் எழுப்புகின்றன பாரதியைப் படித்தே பலர் இன்று கவிஞர்களாகியுள்ளார்கள் ஏன்?

பாரதி தமிழைத் தன் தாய் மொழியாகப் பார்க்கவில்லை. தன் கற்பனைத் திறனை வெளிக் காட்டும் ஒரு கருவியாக அதைப் பயன்படுத்த வில்லை. தமிழ் அவரைப் பரவச ஆனந்த நிலையில் எப்போதும் வைத்திருந்தது. தன் உணர்வுகளுக்கு

பலருக்கு இந்த உள்ளாற்றல் வாழ்க்கைத் தேவையைப் பூர்த்திச் செய்ய ஓடி ஓடி உழைக்கும் சக்தியை கொடுக்கிறது.

இன்னும் பலர் தங்கள் திறமைகளை வளர்த்துக்கொண்டு விளையாட்டு வீரர்களாக, அறிஞர்களாக, ஒவியர்களாக, கலைஞர்களாக எழுத்தாளர்களாக உணவு நிபுணர்களாகத் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இங்கே அவர்களுக்குள் உறைந்து கிடந்த உள்ளாற்றல் அவர்களின் இயக்காற்றலாக மாறி விடுகிறது. அவர்களின் செயல்களில் ஒரு உயிர்ப்பு இருக்கும், ஒரு உத்வேகம் இருக்கும். ஆனால் இவர்களின் இயக்க ஆற்றல் மீண்டும் உணவாகவோ, சூரிய ஒளியாகவோ, காற்றாகவோ மாற்ற முடியாது.

ஆனால் பாரதிக்குத் தன்னை இயக்கும் ஒரு ஆற்றலாகத் தமிழை ஏற்றுக் கொண்டு அதே அளவு சக்தி கொண்ட தமிழை நமக்குத் தர முடிந்து இருக்கிறது. அதை அவன் பல பாடல்கள் மூலம் நமக்கு உணர்த்துகிறான். அது மட்டுமல்ல தமிழ் என்ற இயக்காற்றல் சக்தியின் கருவிதான் என்றும் அவன் உணர்ந்திருக்கிறான்.

அவனின் “பாயும் ஒளி எனக்கு” என்ற பாடலை இந்தக் கோணத்தில் ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது இதை உணரலாம்.

“பாயும் ஒளி நீ எனக்கு

பார்க்கும் விழி நான் உனக்கு.”

என்ற வரிகளில் தமிழை ஒளியாக உருவகப்படுத்தித் தன்னை அதைப் பார்க்கின்ற கருவியாகக் காட்டுகின்றான். அவனை விழியாக உருவகப்படுத்தும் போது ‘விழி’ என்ற கருவி வேலை செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் ‘ஒளி’ என்ற சக்தி ‘விழி’ என்ற கருவியைக் காட்டிலும் மிகப் பெரிய சக்தி. விழிக்கு பார்க்கும் சக்தியைக் கொடுப்பதே அந்த ஒளி தான் என்று சொல்லாமல் சொல்கிறான் பாரதி. அடுத்த வரிகளில்

“தோயும் மது நீ எனக்கு,

தும்பியடி நான் உனக்கு.”

என்று சொல்லும் போது தோய்ந்து வழிகின்ற மதுவாகத் தமிழையும், அதன் ஒரு துளியை உண்டு மயங்கும் தும்பியாகத் தன்னையும் அவர் உருவகப் படுத்தும் போது தும்பிக்கு உணவாகி அதற்குச் சக்தி கொடுக்கும் மதுவாகத் தமிழைக் காட்டுவதோடு, தோயும் என்ற சொல்லாக்கத்தின் மூலம் தமிழின் அபரிதத்தை அவர் காட்டுகிறார். ஒரு காதலன் தன் காதலி கண்ணம்மாவைப் பற்றிய பாடலாக இது இருந்தால் இதே வரிகள் காதல் கொடுத்த மயக்கத்தில் காதலன் பிதற்றுவது போலத் தோன்றும். ஆனால் பாரதியின் எந்த ஒரு எழுத்தும் பிதற்றுதல் இல்லை என்பது பாரதியை உள் வாங்கியவர்களுக்குத் தெரியும்.

தமிழ் தன்னுள்ளே உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு உள்ளாற்றல் என்பதை

“வீணையடி நீ எனக்கு,

மேவும் விரல் நான் உனக்கு”

என்ற வரிகளில் சொல்லாமல் சொல்கிறான் பாரதி.

விரல்கள் மீட்டினால்தான் இசை வீணையிலிருந்து வெளியே வரும். ஆனால் மீட்டும் விரல்களைத் தாண்டிய இசை அந்த வீணைக்குள் ஒளிந்து கொண்டு இருக்கிறது. வீணையாக அவருக்குள் வாழ்ந்த தமிழ் மொழி அவன்

மீட்டும் போதெல்லாம் அவனுக்குத் தேவையான உந்துசக்தியை அவனுள் இருந்து கொடுத்தது.

“வெண்ணிலவு நீ யெனக்கு”

, மேவு கடல் நானுனக்கு;” என்ற வரிகளில் தன்னை மேவு கடலாகக் காட்டி அவன் தமிழ் நிலையானது என்பதைக் காட்டுகிறான். அலை பாயும் கடலாகத் தன்னைச் சுட்டிக் கொண்டு தமிழைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு பொருளாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்கிறான். இந்த வரிகள் அவன் கடற்கரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு நிலவைப் பார்த்துக் கற்பனைக் கண்ணமாவை எண்ணிப் பாடவில்லை. தன் தாய் மொழித் தமிழைக் கண்ணம்மா என்று அழைத்து ஒரு மொழிக்கு வடிவம் கொடுத்து அதனுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்திருக்கின்றான் பாரதி இந்தக் கருத்தை பாரதியே

“பேசுபொருள் நீ யெனக்குப்

பேனுமொழி நானுனக்கு;”

என்று பாடி தன்னையே ஒரு மொழியாக உருவகப் படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

இப்படியே சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். பாரதியின் ஒவ்வொரு கண்ணம்மா பாடல்களை நாம் ஆராயும் போது பாரதியின் கண்ணம்மா வேறு யாருமல்ல நம் அன்னைத் தமிழ் தான் அவனுக்குள் வாழ்ந்த காதலி என்றும் சொல்ல முடியும்.

நெல்லை மனிதன் உண்ணும் உணவாக மாற்றப் பல இயந்திர சக்திகள் வேண்டும் தான். உண்ணும் புல்லை பாலாகத் தர ஒரு பசுதான் உடலை இயந்திரமாக்குகிறது, நம் பாரதியோ தமிழை உள் வாங்கி அதே தமிழை அதே வேகத் தோடு தன் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் உயிர் ஏற்றி நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றான். தமிழ் என்ற ஆக்க சக்தி அவனை ஆட்கொண்ட தாலே தான் பாரதியால் எழுச்சி மிக்கப் பாடல்களை தேசிய பாடல்களாக, ஞானப் பாடல்களாக, அன்பும் ஆனந்தமும் அமைதியும் பொங்கும் காதல் பாடல்களாகத் தமிழுக்குப் பல்வேறு வடிவம் கொடுக்க முடிந்தது.

தமிழ் என்ற ஆக்க சக்தியின் திருவிளையாடல் பாரதி என்ற மனிதனை மகாகவியாக்கி, அவன் ஒவ்வொரு சொற்களையும் தன் சக்தியை வெளிவரும் கருவியாக்கி, அவன் பாடல்களை உணரும் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஒரு ஆக்க சக்தியாக நுழைகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

எனக்கு

இடப்புறத்தில்

பின்னாலிருந்து வந்த

நீர்க் காக்கைக் கூட்டம்,

எனக்கு முன்னாள்

நீள் வட்டமிட்டு

அணியாகப் பறந்து

அலுங்காமல் இறங்கின
வலப் புரத்தில்!

ஆற்றிற்குள்

குளித்துக் கொண்டிருந்த

எனக்குள்

பல ஆயிரம் கோடிச்

சிறகுகள்!

- **வே. ம. தமிழரசு,**
பரமத்தி வேலூர்.

Reflects you..

Visiting Cards
Invitations
Letter Heads
ID Cards
Certificates
Brochures
Calenders
Medical Files
School Books & Notes

Best Logo Making
& Other Innovative
Designing and Printing Unit

Contact

94 86 38 08 01
90 92 54 24 84
0452-4250610

e-mail

pournamimadurai@gmail.com
pournamibtl@gmail.com

Address

H.O : #35/40 Mahal 2nd Street
Madurai - 625 001.

B.O : Behind Bus Stand,
Gandhi Nagar Main Road,
Batlagundu - 624 202.

ஆண்டவர் நைட் கிளப்

இன்று பெளர்ணமி இரவு, மொட்டை மாடியில் நிலா சோறு சாப்பிடலாம் என்ற அவனுடைய எண்ணத்தில் மண் விழுந்தது.

"என்னங்க அவனுக்கு பால் சோறு வேணாமாம். அது இனிச்சி கிடக்கும், எனக்கு ரொட்டி சால்னா தான் வேணும்ன்னு அடம்பிடிக்கிறான். வரும் போது அவனுக்கு ரொட்டி சால்னா வாங்கிட்டு வாங்க" போனில் மனைவி உத்தரவிட்டாள்.

வேறு வழியின்றி மனைவியின் பேச்சுக்கு மறு பேச்சு பேசாமல் தலையாட்டிய சங்கரலிங்கம் தனியார் உயர்நிலை பள்ளியில் ஆசிரியராக வேலை செய்கிறான்.

M.A.M.Ed., முடித்து நீண்ட நாள் வேலை கிடைக்காமல் வேறு வழியின்றி தேங்காய் எண்ணெய் கம்பெனியில் வேலைக்கு சேர்ந்து சேல்ஸ் ரெப் ஆக ஊர் ஊராக சுற்றி, வயது முப்பதை தொடுவதற்குள் கல்யாணம் செய்தே ஆக வேண்டும்; அதே சமயம் எண்ணெய் கம்பெனி சேல்ஸ் ரெப் என்றால் பலரும் பெண் தர யோசிக்கிறார்கள் என்பதால், என்பதாயிரம் கொடுத்து தனியார் பள்ளியில் ஏதோ சொற்ப சம்பளத்தில் வாத்தியார் வேலை வாங்கி கல்யாணம் ஆகி ஐந்து வயது மகன் பரோட்டா கேட்க வந்துவிட்டான் சங்கரலிங்கத்திற்கு.

பரோட்டா வாங்க வேண்டுமென்றால் சங்கரலிங்கம் எப்பொழுதும் ஆண்டவர் நைட் கிளப் ரொட்டி கடை செல்வது தான் வழக்கம். அங்கு தான் கொஞ்சம் கூடுதலாய் குழம்பு, வெங்காய சட்னி எல்லாம் தருவார்கள். காரணம் ஆண்டவர் நைட் கிளப் மொதலாளி நாராயணன் சங்கரலிங்கத்துடன் பத்து வரை ஒன்றாக படித்தவன்.

பத்தாம் வகுப்பு முழு ஆண்டு தேர்வு சமயம் கிட்டி புள்ளி விளையாடிக்கொண்டிருந்த சங்கரலிங்கத்திடம் "டேய் சங்கரா, நாளைக்கு கணக்கு பரிச்சை விளையாண்டுகிட்டு நிக்க. படிக்கலையா" என நாராயணன் கேட்க

கனவுப் பிரியன், அபுதாபி.

"போடா நாளைக்கு விசாகமன்னு லீவு"

"எலேய் கம்னாட்டி, விசாகத்துக்கு உங்க ஊருல எத்தனை நாள் லீவு விடுவாங்க. அது எப்பவோ முடிஞ்சிருச்சு. நாளைக்கு பரிச்ச. மறந்திராத" என்று அவன் சொல்லவில்லை என்றால் பத்து பெயில் ஆகி இருப்பான். வாத்தியார் ஆகி இருப்பானா தெரியாது.

ஆனால் விதி நிறைய திருப்பு முனைகளைக் கொண்டது. சங்கரலிங்கத்தை படிக்க சொன்ன நாராயணன் அந்த வருடம் பத்தாம் வகுப்பு பெயில் ஆகி படிப்பை அத்தோடு முழுக்கு போட்டு நன்றாக ஓசியில் திங்கலாம் என்ற காரணத்திற்காகவே கௌரி சங்கர், அன்னபூர்ணா என ஹோட்டல் ஹோட்டலாக வேலைக்கு சேர்ந்து கடைசியில் ஊருக்குள் ரொட்டி சால்னா என்றால் வெறி பிடித்து திரிவதை கண்டு "ஆண்டவர் நைட் கிளப்" என்று கடை வைத்து கல்லாவில் உள்ள காசை எண்ண என்று தினமும் இரண்டு மணி நேரம் ஒதுக்க வேண்டிய அளவுக்கு வசதி படைத்தவன் ஆகி விட்டான்.

இப்பொழுது சங்கர லிங்கம் வாடகைக்கு குடி இருப்பது கூட நாராயணன் கட்டி விட்டிருக்கும் ஆறு வீடுகள் கொண்ட காம்பெளண்டில் ஒரு மிட்டில் தான்.

அது என்னவோ தெரியவில்லை, ரேசன் கடைக் கும், EB ஆபிசிலும், போன் பில்லும் கட்ட காத்

கனவுப் பிரியன்

திருக்க விரும்பாத கூட்டம் ரொட்டி சால்னா கடையில் நீண்ட நேரம் காத்திருக்க தயாராக இருந்தது அவனையும் சேர்த்து.

இந்த ஊரே இப்படித்தான். ரொட்டி சால்னா என்றால் அப்படி ஒரு மயக்கம். சாயங்காலம் 4 மணிக்கு திறக்கப்படும் பரோட்டா கடைகள் நள்ளிரவு வரை தொடரும். ஊருக்குள் 38 வார்டுகள் இருக்கிறது என்றால் குறைந்தது 380 பரோட்டா கடைகளாவது இருக்கும்.

பழைய சங்கரன்கோவில் கடை முதற்கொண்டு எப்பொழுதும் ஆட்கள் நிரம்பி வழியும் ஹனிபா ஹோட்டல், புகாரி ஹோட்டல், சாந்தி நைட் கிளப், பிரியாணி கடை, ஜாஸ்மீன் நைட்கிளப், கொடிமரக்கடை, பெல் ஹோட்டல், சாந்தி ஹோட்டல், மூத்திரபில்லை கடை, மற்றும் அரசியல்வாதிகள் கூட்டம் அள்ளும் ஆழ்வார் நைட்கிளப் வரை நிறைய கடைகள் ஊரில் ஏக மாய் முளைத்து விட்டன ஆண்டவர் நைட் கிளப் பையும் சேர்த்து.

சில கடைகளில் நிற்க இடமின்றி கல்லாவை நோக்கி காசை நீட்டியவண்ணம் "அண்ணே 12 ரொட்டி ரெண்டு சுக்கா, அண்ணே 20 ரொட்டி 5சாப்ஸ், அண்ணே 8ரொட்டி 3காடை, அண்ணே 3 ரொட்டி மட்டும் தாங்க" என்று பார்சல் ஆர்டர் குரல்கள் தெருவெங்கும் ஏகமாய் எதிரொலிக்கும்.

மில்லர்புரத்தில் ஒரு கடை இருக்கிறது. ஒரே நேரத்தில் இருநூறு பேர் இருந்து சாப்பிடலாம். கடை ஆள் 10 பேர் இருப்பார்கள். எல்லார் முகத்திலும் தழும்பு வெட்டுக்காயம் என இருக்கும். 10 பேருமே ஜிம்முக்கு சென்று உடம்பை ஏற்றி யது போல கும்மென்று இருப்பார்கள். அதிலும் லுங்கியும் வெறும் பனியனும் அணிந்து கொண்டு படத்தில் வரும் அடியாட்கள் போல தென்படுவார்கள். பொறிச்ச ரொட்டி 10 மொத்தமாய் எடுத்து இரண்டு கைகளுக்கு இடையில் வைத்து ஆட்களை பார்த்துக்கொண்டே டப்.டப் என்று ரெண்டு அடி அடித்து ரொட்டியை சின்னாபின் னமாக்கி பிச்சி போடுவதை பார்த்தாலே "இந்த தாளு கையில் எவனாவது சிக்கினான் செத்தான்" என்றே எண்ணத்தோன்றும்.

சாப்பிட வருபவனிடம் கடைக்குள் நுழைந்ததும் எல்லா கடைக்காரர்களும் குறைந்த பட்சம் 7 கேள்விகளாவது கேட்டுவிடுவார்கள் போல.

1. பார்சலா / சாப்பிடவா
2. வாட்டு ரொட்டியா / பொறிச்ச ரொட்டியா
3. ரொட்டியை பிச்சி போடவா / போடாமலா
4. ரொட்டியில் குழம்பு ஊத்தியா / தனியாவா
5. கார குழம்பு வேணுமா / வேண்டாமா
6. வெங்காயம் ஜாஸ்தி வைக்கவா / வேண்டாமா
7. பார்சல் தனி தனியா கட்டவா / சேர்த்தா

அதிசயம் என்னவென்றால் எல்லா கேள்விகளுக்கும் வேகவேகமாக பதில் சொல்ல ஊர் மக்களும் பழகிக் கொண்டார்கள் சங்கரலிங்கத்தையும் சேர்த்து.

பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து நேரம் முடிந்ததும் வெளியே வந்து சூர்யா காப்பி பாரில் கூட கூட காப்பி குடித்து டிவிஎஸ் எக்ஸ்ஸெல்லில் பால விநாயகர் கோவில் தெரு வழியாக வண்டியை திருப்பி ஆண்டவர் நைட் கிளப் வந்து சேர்ந்த போது மணி ஆறே கால் தாண்டி இருக்கும். கடையில் கூட்டம் சேர ஆரம்பித்திருந்தது. வண்டியை நிறுத்தி விட்டு கையை காட்டிக்கொண்டே நாராயணன் அருகில் சென்றான்.

"எலேய் சங்கரா, எப்படி இருக்க"

"ம்..ம்... நல்லா இருக்கேன்"

"என்ன கட பக்கம் ஆளையே காணோம். என்ன வேணும்"

"மூணு ரொட்டி மூணு பார்சல் கொடு"

"வேற ஒன்னும் வேணாமா"

"வேண்டாம். இன்னைக்கு பெளர்ணமி மொட்ட மாடியில் உக்காந்து பால்சோறு சாப்பிடலாமன்னு பார்த்தேன், அதுக்குள்ள வீட்டுல இருந்து போன். பையன் கேக்குறான் ரொட்டி வாங்கிட்டு வாங்கன்னு. சரின்னு வந்தாச்சு. ரொட்டி மட்டும் போதும்."

"வெறும் ரொட்டி. பையன் எப்படி திம்பான்" என்றவன் கடை உள்ளே பார்த்து" ரெண்டு சாப்ஸ், ரெண்டு ஆம்லேட் சேர்த்து கட்டு அந்த ரொட்டி பார்சலோட" என்றவன் சங்கரலிங்கத்தை நோக்கி "நீ ரொட்டிக்கு மட்டும் காசு கொடு போதும்" என்றான்.

பார்சல் வாங்க நின்றுருந்த ஒருவன் "வாத்யாருக்கு ஓசியிலே எல்லாம் கிடைச்சிருது. சும்மாவா அப்புறம் இவ்வளவு தூரம் வந்து வாங்க வாரார்"

என்று நறுக்கென்று சிரித்துக்கொண்டே வார்த்தையால் குத்த

எரிச்சலுடன் "பார்சல் போட்டதும் சொல்லு. நான் கொஞ்சம் தள்ளி நிச்சிறேன்" என கடையை விட்டு இறங்கி டிவிஎஸ் வண்டியை ஓட்டி நின்று கொண்டான்.

எரிச்சலாக இருந்தது "ஓசியில வாங்கவா இவ்வளவு தூரம் வர்றோம். பளாரன்னு அறையணும் போல இருக்கு அந்த ஆளை. மனம் கோணாமல் பேசி விடுகிறார்கள் சிலர்."

நிறைய யோசித்ததில் ரொட்டி சால்னா மேல் மோகம் கொண்டிருக்கும் ஊர் மக்கள் மேல் கோபம். பெளர்ணமி அன்று நிலா சோறு திங்க நினைத்த எண்ணம் தகர்த்த ரொட்டி கேட்ட மகன் மேல் கோபம். மகனை சமாளிக்க தெரியாத அதை தன் மேல் சுமத்தும் மனைவி மேல் கோபம். மனைவி சொன்னதை அப்படியே வேத வாக்காக எடுத்து கடைக்கு வந்திருக்கும் அவன் மேல் கோபம். ஓசியில் கொடுக்க நினைக்கும் நாராயணன் மேல் கோபம். என நினைவுகள் தறிகெட்டு ஓடின.

"இவன் யாரு ஓசியில கொடுக்க. நான் என்ன சோத்துக்கு வழியில்லாமலா திரியிறேன். காசு இருக்கிற திமிருல இப்படி செய்ய தோணுது. அதான் ஆண்டவன் அவனுக்கு புள்ள கொடுக்கல" எனப் பலவாறாய் ஆசை தீர மனதில் திட்டித் தீர்த்தான்.

ஒரு கடையில் ஆரம்பித்து மூன்று வருடத்தில் சுற்றியுள்ள கடைகளையும் விலைக்கு வாங்கி நான்கு கடைகளையும் சேர்த்து பெரிய கடை ஆக்கி பத்து பேருக்கு மேல் ஆட்களை வைத்து வேலை வாங்கும் நாராயணனை பொறாமை கலந்த எரிச்சலுடன் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான் சங்கரலிங்கம்.

லேசாக ஓரமாய் எண்ணம் ஓடியது நாமளும் படிக்காம ஊர் சுத்திட்டு ரொட்டிக்கடை ஆரம்பிச்சிருக்கலாமோ. இவனை மாதிரி சம்பாதிச்சிருக்கலாமே. நிறைய சொத்து சேர்த்திருக்கலாம். என்ன வாத்தியார் வேலை. ஹும்.. சம்பாதிக்கிறது வாய்க்கும் வைத்துக்கும்மே சரியா இருக்கு" என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போதே பார்சல் உடன் நாராயணன் சங்கரலிங்கத்தை நோக்கி வந்தான்.

“கடையில் கூட்டம் இன்னும் வரலையே. அதான் உன்கிட்ட ரெண்டு வார்த்த பேசிட்டு போலாமன்னு வந்தேன். நீ எப்போவாவது தானே வாறே. என்ன ஒருமாதிரி இருக்க., என்ன யோசனை.”

“ஒண்ணுமில்ல” சமாளித்தான் சங்கர லிங்கம்.

“கோயிலுக்கு போகணும்ன்னு சொன்னா பொண் டாட்டி. முடியாது கடையில் ஆள் இல்லன்னு சொல்லிட்டு வந்திட்டேன். ஒரே கோவம் வீட்டுல. மனசே சரியில்ல சங்கரா, அடுப்பை ஒட்டி நிச்சி றேனா. அதோட குடு சரியா என் அடி வயித்துல தான் படுது. அதுல விந்தணுக்கள் எல்லாம் பல ஹீனமாயிருதாம். இந்த பெரிய பெரிய ஜெராக்ஸ் கடையில் வேலை செய்ற பெண்களுக்கு கூட தொடர்ச்சியா அந்த ஜெராக்ஸ் மெசின் தொறந்து மூடும் போது வர்ற லைட் வெளிச்ச குடு பட்டு மாத விலக்கு பிரச்சினை வருமாம் அது மாதிரி. உங்க வேலையினால தான் குழந்தை பிறக்கல தொழிலை மாத்துங்கன்னு டாக்டர் சொல்லுறார். வேற என்ன வேலை செய்ய. உன்னை மாதிரி படிச்சிருந்தா வேலை செஞ்சோமா சாயங்காலம் வீட்டுக்கு போனோமா, ஏதோ கூழோ கஞ்சியோ குடிச்சோமான்னு இருந்திருக்கலாம். படிக்கவும் செய்யல. கடையில் மிச்சத்த வேஸ்டாக்க கூடா துன்னு டெய்லி பொரட்டா கறின்னு தின்னு தின்னு இப்போவே பிரஷ்சர் கொலாஸ்ட்ரல் வந்திருச்சு. வெளியே இருந்து பாக்கிறவங்க நினச்சு கிறாங்க அவனுக்கு என்ன இந்த வயசுலே சொத்து சொகம்ன்னு வாழுறான்னு. காசு வச்சி என்ன செய்ய, நாக்கு வழிக்க தான் யூஸ் ஆகும். ஒரு நல்லது கெட்டதுக்கு வெளியே போக முடியல. கூட இருக்கிறவன் காசு அடிச்சிருவானோன்னு பயம். என்ன எழுவோ போ. வாழ்க்கை அப்படியே போகுது. சரி கிளம்பு. உன்னை பாத்ததும் என் னவோ பொலம்பனும்ன்னு தோணிச்சி அதான் வந்தேன். அடிக்கடி வாடா கடைக்கு. உயிரோட இருக் கேனா செத்துட்டேனான்னு பாத்திட்டு போ” புலம்பியவாறே கடையை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தான் நாராயணன்.

இன்றே வாழ்ந்துவிட
துடிக்கிறீர்கள்
நானை என்றால்
தாமதமாகுமென்று
ஒடிக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள்...

குடித்து விடமுடியாது
குளத்திற்குள்ளே
இருந்தாலும் தண்ணீர்
முழுவதையும் தவளைகள்...

விரும்பியது
கிடைத்தாலும் சரி
கிடைக்காமல்
போனாலும் சரி
ஊதிப்பெருத்த
உணராமையில்
சோகம்
சுமக்கும் நீங்கள்
எல்லோரும் உயிருடன் தான்
புதைக்கப்படுகிறீர்கள்...

“சத்தியமாவது
சாவி கைமாறுவது...”

- தஞ்சை தவசி

வந்தவழி போகாமல்
வாழ்வின்
நோக்கம் மறந்தீர்கள்...
எங்கிருந்து வந்தீர்கள்?
எங்கே போகிறீர்கள்?...

கற்க முடியாது
எங்கேயும்
ஏழாவது அறிவு...
சத்தியமாவது
சாவி கைமாறுவது...

கதிரவன்

- ஒரு நேர்காணல்

சுட்டெரித்த கதிரவனுக்கு....

ஓய்வில் விழுந்து, குளிர்ந்த நிலவொளியில்

உறங்கிப்போனவனுக்கு....

ஒரு சோற்று எச்சில் பருக்கைக்காக

மிடு விட்டு வீடாய்

ஊரெங்கும் தெருவெங்கும் அலைந்து திரியும்

இராப் பிச்சைக்காரனைத் தெரியுமா ?

உதிரமா , வியர்வையா என்றறியாது

இனி மெல்ல மடிந்து மறையும்

வேளாண் கலைஞருக்கு ஒரே நம்பிக்கை

விடியல் ...உன் படபடக்கும் ஒளி !

பொன்னும் வெள்ளியும் பகட்டும்

பேரார்வமும் பரவசமும்

அவ்வளவும் பதுங்கிக் கிடக்கும்

மேன்மக்கள் கெட்டாலும்... அவர்களையும்

பட்டொளியால் நனைக்கும் பகலவனே , உனக்கு

மண்குடிசையும் உள் ஒலிக்கும் அழகுரலும்

அந்நியமா அல்லது அறியப்படாதவைகளா ?

சொட்டுச் சொட்டாய் விழும் மழைத்தூறல்கள்

சுமையாகுமா... சுகமே என்று நனையும் இளசுகளுக்கு

ஊமைவெள்ளத்தின் அசுரமுகம் தெரியவில்லை

இளம்ஞாயிறே , உன் வீச்சின்

அந்தரங்கத்தை எந்த மானிடன்தான் அறிவான் ?

உன் கரங்களை விரிக்கவும் தெரியும் உனக்கு

உறைக்குள் சுருக்கிக் கொள்ளவும் முடியும் !

உடைந்த நீரலைக்குள் உறைந்துபோன

உடல்களின் எண்ணிக்கையை நீ அறிவாயா ?

உன் ஒளிக்கதிரின் மினுமினுப்பில் ...தகதகப்பில்

ஒளிரும் நிச்சயம், அந்தப் பழைய வாசனை

இந்த உலகின் ஒவ்வொரு இருண்ட மூலையிலும் ...

மலைகள்மீது தாபரித்து, வாசம் செய்யும்

மகோன்னதம் நீ!... பிரம்மாண்டம் நீ... ஆதவனே

உன்னை நாலு வரிகளில் அடக்கி இன்புறும்

உரிமை எந்தக் கவிஞனுக்கும் இல்லையே !

விசில் போடு

என்ன இழவிது?

எதற்கு மறு பிரேத விசாரணை?

மலைப் பகுதி மக்கள்

மதிப்பறிவாரோ தரும் பணத்துக்கு

உதவித் தொகையை உயர்த்தெனும்

ஊளைக் குரல்கள் வேணுமோ

போங்கய்யா

யாரிந்த எழுத்தாளர்?

விருதை எதற்கு திருப்பணும்

ஏனிப்படி சாகணும்

செத்துப்போன இசைமுரசு

உன் மதமா என் மதமா

அலம்பல் அதிகமாப் போச்சு

வெற்றிக்கு ஜெயகாந்தன்

தோல்விக்கு ம வே சிவக்குமார்

வாழ்வின் கசப்பை தினமும் பருகுவான்

விக்கிரமாதித்யன்

தினங்களின் ருசியை

ரசித்து சுவைக்கிறான் கோணங்கி

அன்றாட செய்திகள்

அடி வயிற்று அல்சர் கூட்டும்

சமூகம் மறந்து சகலமும் மறந்து

விசில் போடு

கையூட்டும் ஊழலும் இருந்துட்டு

போகட்டுமே

ஐ பி எஸ் க்கு விசில் போடு

- அன்பாதவன், துபாய்.

- சந்திரா மனோகரன்

- ந.க. துறைவன்

மார்கழிப் பூக்கள்

விடியல் பனிப் பொழிவு
நீராடும் குருவிகள்
வீதியில் திருப்பாவை ஓசை.

பனிக்காற்றின் இசைக் கேட்டு
குடம் நிறைக்கும் பசுக்கள்.
கழுத்து மணியசைக்கும்.

விஞ்ஞானம் பறித்துக் கொண்டது
அழகிய மங்கையர்கள்
தயிர்கடையும் மத்தோசை

சாணிக்குக் குளிராமோ?
பூசணிப்பூ போர்த்தி விட்டாள்
மார்கழி கோலம்போட்டப் பெண்.

பசுக்கள் பால் கறக்கும்
எருமைகள் மேயப் போகும்
வயல்களை மறைத்தது பனிப்புகை.

கோபுரத்தில் புறாக்களின் குரல்
பூசைமணிச் சத்தம்
துதித்துப் பறந்தன தும்பிகள்.

குளிக்கும் படித்துறையில்
பெண்களின் சிளிப்பலைகள்
வெட்கத்தில் செந்தாமரைகள்

அரங்கனை காதல் பக்தியால்
ஆண்டாள் பாடிப் போற்றும்
மதி தெளிய வைக்கும் மார்கழி.

ஈரக் குளிரில் பூக்கள்
நோன்பு பாவையர்கள் வலம்
கைகளில் கற்பூரத் தீபம்.

ஆழ்கடலில் மூச்சடக்கி
ஆயுட்காலமெலாம் எவர்க்காக?
உயிர் வாழ்கிறது வலம்புரிசங்கு.

கை கோர்த்து வா தோழி

- வாணமதி, சுவிற்சர்லாந்து

காலம்காலமாக பெண்கள் தினம் உலகநாடுகள் யாவற்றிலும் சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கான அங்கீகாரம் கிடைத்த பெண்களுக்கு அன்றைய தினம் மாதவமே.

ஆனால் படித்தவர் தொடங்கி பாமரப் பெண்கள் வரையில் நிமிடத்துக்கு நிமிடம் பிறப்பின் அர்த்தம் என்ன? என்று தமக்குத்தாமே கேள்வி கேட்டு உளவியல் ரீதியில் சோர்ந்து போவது குறைய வில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். அதற்கான வாழ்வியல் சூழ்நிலை ஒரு காரணம் என்றாலும், வழிவழியாக தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆணின் பலமும் பலவீனமும் சார்ந்த அழுத்தமே அதிகம் எனலாம். ஒரு ஆணின் பலம் அவனது உடலமைப்பு, அவனது பலவீனம் பெண்கள் பத்துறையிலும் முன்னேற்றமடைந்து செல்வதனை ஏற்றுக் கொள்வதில் காட்டும் தயக்கமும் புறக்கணிப்பும் இயல்பாக உள்ளது.

சிலர் சொல்லலாம் அதெல்லாம் இப்போது மாறி விட்டது என்று, ஆனால் மாறவில்லை அதிகரித்துக் கொண்டுதான் வருகிறது. மாறாக அவர்களது அழுத்தங்களை எதிர்க்கொள்ளும் மனவலிமை பெண்கள் மத்தியில் பன்மடங்கு அதிகரித்து விட்டது எனலாம். அதனால் கண்ணைக் கசக்கி கழுத்தில் தூக்குப்போட்டுக் கொள்ளும் பெண்கள் மலையேறி விட்டார்கள். ஆண்களின் உழைப்பைத் தாங்கி ஆண்டாண்டு காலமாக வாழ்ந்த பெண்கள் அவர்களது அடாவடித்தனங்கள் யாவற்றுக்கும் கண்ணீரால் பதிலளித்தனர். அந்தக்காலம் இறந்த காலமாக மாற்றமடைந்து விட்டது எனலாம்.

ஒரு பெண்ணின் உடலமைப்பு மென்மையாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவளது ஆளுமையும் அப்படியே இருக்குமென சொல்லிச்சொல்லி தன்னைத்

தானே உணர்ந்து அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை இருட்டடிப்பு செய்தனர். காலப்போக்கில் நான் யாரென தன் பிம்பத்தைப் பார்த்து கேள்வி கேட்கையில் தன் அறியாமைக்காக நாணிக் குனிந்தான். அன்றுதான் புரிந்தது அச்சம், மடம் நாணம், பயிர்ப்பு என்பதன் அர்த்தம்.

சுருண்டு படுத்த நாகம் படமெடுத்தாற் போல தனது வீரியத்தை பல் துறையிலும் இன்றுவரை நிலைநாட்டி வருகின்றான்.

இதனை ஜீரணிக்க முடியாத ஆண்கள் தமது உடல் பலத்தால் அவனை அடக்கப் பார்க்கின்றனர். அவனது நோக்கம் அவளது ஆளுமையை சிதைப்பதும் அதனுடாக அவளது வேகத்தை தடைப் படுத்துவதுமே. இதனால் குறுகி குற்றயிராகவும், உயிரற்ற உடலங்களாகவும் ஆன பெண்களின் விகிதாசாரம் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் காலவோட்டத்தில் அதனையும் தாங்கிக் கொண்டு எழுகின்ற பெண்களின் எண்ணிக்கை இரண்டு மடங்காகி விட்டது. அதன் விளைவு அவளை நாசம் செய்து மிருகத்தினைப் பார்க்கிலும் கொடூரமாக கொலை செய்கின்ற ஆண் வெறியர்கள் உருவாகிவிட்டார்கள். இதற்கு துணைபோகும் இழிபிறப்புப் பெண்கள் பலரும் உண்டு என்பதனை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட்டுத் தான் ஆக வேண்டும்.

"தலைகுனிந்த பெண்கள் கையெடுத்து கும்பிடும் தெய்வங்கள்" என்று இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாக காரணம் காட்டி மயக்கமான வாழ்வியலை பெண்களுக்கு பரிசளித்து விட்டு சுயநலத்தின் ஜீவிகளாக சுதந்திரமாகத் திரியும் இவர்களை என்னவென்று சொல்வது. இவர்களை எந்தப்பெண்ணாவது நேர்கொண்ட பார்வையில் கேள்விகள் கேட்பாள் என்றால், அவளை இந்த சமூகம் தரங்கெட்டவளென்றும், தமிழர் கலாச்சாரத்தின் கலங்கமெனவும் முத்திரை குத்துகின்றன.

இதற்கெல்லாம் பயந்து ஒடுங்கும் பெண்கள் மருகி விட்டனர் என்றே கூறவேண்டும். கலாச்சாரத்தின் அடித்தளமாக விளங்கும் இந்தியாவில் இன்று விவாகரத்து கேட்கும் வீதம் அதிகரிக்கத் தொடங்கி விட்டது. சட்டப்படியான விவாகரத்தை விரும்பாத பெண்கள் தமக்கான சட்டத்தைத் தாமே கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு கூரையின் கீழ் தனித்துவமாக வாழும் எண்ணிக்கை இலைமறைக் காயாக

பலமடங்கு அதிகரித்து கொண்டுவருகிறது. ஓர் ஆணைப்போல் அல்லாது ஒரு பெண் தனது நலனை மட்டுமே நோக்காது தம்மைச் சார்ந்தவர்கள் நலனை நோக்குவதும் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆனால் ஐரோப்பா வாழ் பெண்களின் நிலை தலைகீழானது. இவர்கள் சிறுவயது முதல் ஆணுக்கு நிகராக வளர்கப்படுவதாலும், தனித்துவமாக இயங்கக் கற்றுக் கொள்வதாலும் தமது நலனை அதாவது தம் உணர்வுகளை, ஆளுமையைச் சிதைக்கும் எதனையும் யாருக்காகவும் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள்.

ஆணுக்கான இயக்கம், பெண்ணுக்கான இயக்கம் இரண்டும் சரி நிகரே என்ற கொள்கையில் வாழ விரும்பும் இவர்கள் குழந்தையைச் சுமக்கும் தமக்கு தரவேண்டிய சட்டப்படியான உரிமைகள் அதிகமே என வாதிட்டு வெற்றி கண்டுள்ளனர். ஆனால் நமது நாடுகளில் ஓர் ஆணால் பெண்மை என்பதை விரசமாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

கவர்ச்சிப் பொருளாகவும் தனது கழிவகற்றலுக்கான குப்பைத் தொட்டியாகவும் நோக்கும் ஆண்களின் மனோநிலை மாறவேண்டும். முன்பின் தெரியாத பெண்ணை சக தோழியாக பார்க்கும் மனோநிலை ஒரு ஆணுக்கு வருமானால் பெண்களுக்கான தினத்தை மகுடமாக்குவது அவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும்.!

எறும்புகளின் வரிசையாய்
ஒளித்துணுக்குகளாய்
உன் பார்வைகளை
கவ்வியபடி
இரவு சுவற்றோரம்
என் கனவுகள்
உறக்கத்திலும் தித்திப்போடு.....
பொய்களை
செதுக்கி, செதுக்கி
அதை நுண்கலைகளால் போர்த்தி
கவிதை செய்தேன்.
அவளைப்பற்றி
அவளிடம் ஆக வேண்டிய ஒரு
காரியம் கெட்கு.....

- இரா. மதியாலா

“ஈழத் தமிழர்களின் மறுவாழ்வுக்கென, புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் எழுத்தால், குரலால் இணைய வேண்டும்..”

லண்டன் "காற்றுவெளி" இதழாளர்
முல்லை அமுதன்

நீங்கள் ஈழத்திலிருந்து எந்த சூழ்நிலையில் அல்லது எந்த நிர்ப்பந்தத்தில் இலண்டனுக்குக் குடிபெயர்ந்தீர்கள்?

இன முரண்பாடுகளின் மோதலில் தமிழர்கள் இடப்பெயர்வு, புலப்பெயர்வில் ஈடுபட்டனர். உயிரைக் கையில் பிடித்தபடி வாழ்வா சாவா என்கிற சூழலில் நமக்கு புலம்பெயர்தலே அப்போதைய தெரிவாக இருந்தது. நமக்கான சாத்தியமான சூழலும் இன்னும் அமையாத நிலையில் மீள வந்து நம் மண்ணில் வாழ்தலும் சாத்தியமில்லாதது போனது.

புலம் பெயர்ந்தபின்னர் உங்களுடைய இலக்கியப் பணி மற்றும் வாழ்வு எந்த நிலையில் உள்ளது?

வந்த புதிதில் நிறையவே சிரமப்பட்டோம். புதிய இடம், புதிய சூழல், மொழி தெரியாத வாழ்வியல்... இப்போது பழகிவிட்டது எனினும் 'நம்ம ஊரைப் போல எல்லாம் வருமா' என்கிற நிலைதான். முன்பெல்லாம் எப்படி எழுதினாலும் அச்ச ஊடகங்கள் பிழை இன்றி தங்கள் இதழ்களில் பிரசுரிப்பர். இப்போது பெரும்பாலானவை அவரவர் எழுத்து ருக்கேற்பவே (பாமினி, யூனிக்கோட்) எதிர்பார்க்க

கின்றனர். மேலும் எமது ஈடுபாடு மாறினாலும் கூட இன்னும் நமது கிராமம், நமது மக்கள், நமது தெருக்கள், கோயில்கள், நண்பர்கள் இப்படித்தான் பழைய நினைவில் சுழல்கின்றன. நிறைய வாசிக்க முடிவது என்னவோ உண்மைதான்... நூலின் களம் எம்மை புலம்பெயர் தேசத்து வாழ்வுக்குள் இருத்தியபடி வாசிக்க முற்படவைக்கிறது. அதனால் களச்சூழலுக்கு ஏற்ப நம்மை ஈடுபாடுடன் லயித்தபடி வாசித்து அதனுள் ஒன்றிப்போக முடிவதில்லை... முன்பெல்லாம் கிராமத்துக் கதைகளுக்குள் நுழைந்து வாசிக்க நமது கிராம வாழ்வியல் துணை புரிந்தது. அதுபோலவே மற்றவையும்... வேலை, குடும்பம், உறவு... அதற்குள்ளும் இலக்கியம்... தட்டச்சு முறைமையிலிருந்து கணினிக்கு பிள்ளைகளின் உதவியுடன் மாறியுள்ளோம்.

தங்களுடைய அண்மைக்கால வெளியீடான "எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு" புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கென பிரத்தியேகப் பங்களிப்பெனக் கருதலாமா? சுமார் 500 பக்கங்களில் வந்துள்ள "எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு" நூல் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கான முதல் தகவல் திரட்டு எனக் கொள்ளலாமா?

ஈழத்து நூல்களின் கண்காட்சியினை தனித்தே நடத்தினேன். யாரும் உதவும் மன நிலையில் இல்லாத நிலையில் இலங்கையில், தமிழகத்தில் இருந்து

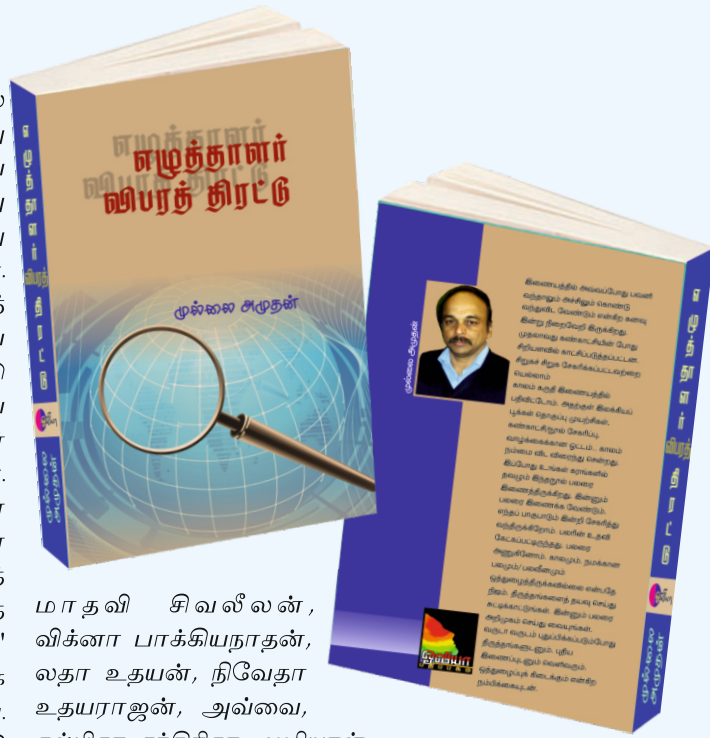
பணம் கொடுத்து வாங்கி நடத்தினேன். கிண்டல் அடித்தவர்கள் பலர். முட்டாள் என்றது, என் காது பட சொன்னது கேட்டது பலர். தங்கள் வட்டங்களை விட்டு வரமாட்டாதவர்களாய் அல்லது தங்கள் வட்டத்துக்குள் இவன் வந்துவிடக் கூடாது என்பதில் கரிசனையுடனும் நடந்ததை உணர்ந்தேன். எனினும் தொடர்ந்து நடத்த கடவுள் துணைபுரிந்தார். அப்போது சிறிய அளவில் மறைந்த படைப் பாளர்களின் புகைப்படங்களை சட்டமிட்டு அஞ்சலிக்காக வைத்திருந்தேன். கூடவே, சிறிய அளவில் நூல்களின் பட்டியலையும், எழுத்தாளர்களின் விபரங்களையும் காட்சிப்படுத்தினேன். அதுவே பின்னர் 'நெய்தல்' எனும் தளத்தின் ஊடாக இணையவெளியில் உலவ விட்டேன் என்றாலும் நூலாக்கும் முயற்சியில் கணினி ஒத்துழைக்கவில்லை. அதனால் முதலில் வரவிருந்த 1000 பக்கங்களிலான 'எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு' அழிந்துவிட இப்போது ஒவியா பதிப்பகம் ஊடாக சிறிய அளவில் (500 பக்கங்கள்) வெளிவந்துள்ளது. பலரின் கருத்துக்கிணங்க இது முதல் முயற்சி என்றே கருதப்படுகிறது. ஆனால் நான் கொடுத்த விளம்பரம் பலரையும் தங்கள் தங்கள் தளங்களில் அமுல்படுத்த முனைந்தமை நடந்தேறியுள்ளது மகிழ்ச்சியாகவும் உள்ளது.

புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழ் பெண் படைப்பாளிகளின் இப்போதைய நிலை என்னவென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

அவர்களின் குடும்ப வாழ்வுக்கிடையேயும் வாசித்திறார்கள். சின்னத்திரைக்குள் சிலர் கரைந்து போனாலும் எழுத்தை விடாது எழுதவே செய்கிறார்கள். முகநூல் அறிமுகமும் பலரை இனங்காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. போட்டிகளில் பங்குபெற்றும் வல்லமையும் வாய்க்கப்பெற்ற திறமை மிக்கவர்களும் நம்மிடையே உள்ளனர். பலர் கணினி அறிவு பெற்றவர்களாகவும், அச்சு, ஒலி, ஒளி ஊடகங்களிலும் தங்களுக்கென இணையத்தளங்களை உருவாக்கி படைப்புக்களை பதிவு செய்து வருகின்றனர். பட்டியல் இடுவதில் தற்போது சிக்கல்கள் வந்துவிடுகிறது.

எனக்குத் தெரிந்தவரை

சுமதி ரூபன்(கனடா), சந்திரா இரவீந்திரன், சந்திர வதனா, ஜெயா நடேசன், வேதா இலங்காதினகம், நவஜோதி (லண்டன்), லினோதினி (பிரான்ஸ்), தர்மினி(பிரான்ஸ்), புஸ்பரானி (பிரான்ஸ்) தமிழ்ப் பிரியா, அருண். விஜயரானி, குறமகள், யோகா பாலச்சந்திரன், மணிமேகலை கைலைவாசன், வத்சலா ரமேஸ், தரினிராஜ், உதயகுமாரி(நிலா),

மாதவி சிவலீலன், விக்னா பாக்கியநாதன், லதா உதயன், நிவேதா உதயராஜன், அவ்வை, சுலபிகா, சந்திரிகா, ஆழியான், கவிதா (நோர்வே), பானுபாரதி (நோர்வே), மயு மனோ, தமிழ்நதி, ஆதிலட்சுமி, கௌரி சிவபாலன், கௌசல்யா சொர்ணலிங்கம், மாதுமை, சிறிரஞ்சனி வியஜேந்திரா, நளாயினி தாமரைச்செல்வன், வசந்தா நடராஜன், பார்வதி கந்தசாமி, இராஜேஸ் வரி பாலகப்பிரமணியம், செந்தமிழினி பிரபாகரன், சாந்தி ரமேஸ் வவுனியன், மாலினி, செளந்தரி கணேசன், நிம்மி சிவா போன்ற பலர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இன்னும் பலர் வெளியிட்டிருக்கலாம். சாந்தினி வரதராஜனின் சிறுகதை ஒன்று வரவுள்ளது. பெண்களுக்கான தளங்களையும் நடத்திவருவது அவர்களின் கனதியான முயற்சிகளுக்கு சான்று (ஊடாறு இணையம்). சித்திரா நாகநாதன், சௌமினி, பவானி ஆழ்வாப் பிள்ளை போன்றோர் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழ்ந்தாலும் எழுதி வருவதுபற்றி அறிய முடியவில்லை.

பெண்கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் தொகுத்து தொகுப்பாக்கியும் உள்ளனர். மேலும் வருடாந்த பெண்கள் சந்திப்பையும் நடத்துவதுடன், தொகுப்பு மலர்களையும் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது

உங்களுடைய இலக்கியப் பங்களிப்பு எதிர்காலத்தில் எய்யுயிருக்கும்?

காற்றுவெளியின் தொடர்ச்சியான வருகைக்காக இன்னும் உழைப்பது. கவிதை நூல் ஒன்றுடன்

காற்றுவெளியில் வெளிவந்த சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகளைத் தொகுத்து தனித்தனி நூலாக்குவதுடன், பிற எழுத்தாளர்களின் ('சுதந்திரன் கவிதைகள்' நூலைப்போல) நூல்களையும் வெளியிட ஆவல் உண்டு. திருத்திய பதிப்பாக 'எழுத்தாளர் விபரத் திரட்டு' மீள் பதிப்பாக வரவேண்டும்.

கடவுளின் அனுக்கிரகம் உள்ளவரை வாசகர்களினது ஒத்துழைப்பு தொடர்ச்சியாக இருக்கும் என்கிற நம்பிக்கையுடன் மீண்டும் ஈழத்து நூல்களின் கண்காட்சியினை நடத்துகிற வல்லமையும் கிடைக்கவேண்டும் என்பதே விருப்பம்.

ஈழத் தமிழர்களின் மறுவாழ்வுக்கென, புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் இன்றும் ஓயாமல் குரல்கொடுத்துக் கொண்டேதான் இருக்கின்றன.. இந்தக் குரல்களால் வருங்காலங்களில் ஏதேனும் பயன் இருக்குமென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

நிச்சயமாக.

பலரின் குரல்கள் நசுங்கிப்போயின. பல குரல்கள் நசுக்கப்பட்டன. பல குரல்கள் வெளித் தெரியாமலேயே போய்விட்டன... இன்னும் இருக்கலாம். எனினும் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் குரல்கள் மையப் புள்ளியில் சேர நிச்சயம் நல்லது நடக்கும். அதுவரை எழுத்தால், குரலால் இணையவேண்டும்.. ஒங்கி அடித்தால் வலிக்குமோ அது போல எதுவும் சாத்தியமாகும். நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை.

தாங்கள் நடத்தி வரும் "காற்றுவெளி" இணையவெளி இதழைப் பொறுத்தமட்டில் தங்கள் அனுபவம் என்ன?

நிறையவே...

இழந்தவை அனேகம்தான்.

ஈழத்து நூல் கண்காட்சி ஆரம்பித்த போது யாருமே கண்டு கொள்ளவில்லை. ஏளனம் செய்தனர். முடியுமா? சாத்தியமா? என்றெல்லாம் குறை கூறவும் தலைப்பட்டனர். ஊடகங்கள் விளம்பரங்களாகவே எதிர்பார்த்தனர். அதன் தார்ப்பரியம் விளங்காமல் நடத்தவேண்டாம் என்றும் சொல்லிப் பார்த்தனர். முடிவில் 'காற்றுவெளி' உருவானது. முதலில் அமரர். வே.நாராயணன் (காஞ்சிபுரம் இலக்கிய வட்டம்) வெளியிட உதவினார். பின்னர் வடிவமைப்பில் எனது மகள் உட்பட பலரும் உதவினர். 1000 பிரதிகளும் விற்பனையின்றி இலவசமாகவே பெற்றனர் அல்லது பெற முனைந்தனர். பின்னரே இணையவெளியில் வரத் தொடங்கியது. அனுபவங்கள் சொல்லி மானாது. ஆனாலும் பலரைச்

சென்றடைந்திருக்கிறது என்பதில் மகிழ்வே எஞ்சி நிற்கிறது.

'காற்றுவெளி' இதழ் போன்ற எண்ணற்ற இணைய இதழ்களை வாசகர்களும்> படைப்பாளிகளும் சரியான முறையில் பயன்படுத்துகிறார்களா?

இன்றைய அவசர உலகில் பலருக்கு அதுதான் சாத்தியமாகிறது. நேரம் கிடைக்கும்போது வாசிக்கவும் முடிகிறது என்கின்றனர். தபால் செலவு, அச்சிடும் செலவு இவற்றை ஓரளவிற்கு மீதப்படுத்தவும் முடிகிறது. மின்னஞ்சலில் அனுப்பி விடுவதும், முகநூல் போன்ற சாதனங் கூடாக பலரும் வாசிக்கும் வசதி ஏற்படுகிறது மறுக்க முடியாது.

எனினும்,

அச்சில் வாசிக்கும் அனுபவம் அலாதியானது. எவ்வளவு நவீன வசதிகள் வந்துவிட்டாலும் நூலை எடுத்து அதன் அழகை, வாசத்தை இரசிக்கும், நுகரும் போது ஏற்படும் சுகானுபவம் சொல்லிமானாது.

ஆயிரம் மலர்கள் மலரட்டுமே எந்த வடிவிலும்...

பழசை மறக்கலாமோ?

தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி குறிப்பாக புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கு எந்த அளவில் உதவுகிறது?

ஒவ்வொரு எழுத்துக்களையும் கொண்டு எழுத்துக்களை சரிப்பார்த்தபடி எழுதும் ஆற்றலை பெற்றிருக்கிறார்கள். தங்களின் முயற்சியால், அல்லது பிறரின் உதவியுடன் வடிவமைப்புச் செய்யும் திறமையும் கைகூடி வந்துள்ளது. பதிப்பகம் ஊடாக அச்சிடுகையிலும் மின்னஞ்சலூடாக எழுத்துச் சரிபார்த்தால் அதன் பூரணத்துவம் பற்றி உடனுக்குடன் அறிந்து செவ்வனே பதிப்பு வர, உடனுக்குடன் அதன் தகவல்களை பலருக்கும் தெரியப்படுத்த தொழிநுட்ப அறிவு பயன்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் போட்டோ பிரதி எடுத்து சிரமத்துடன் சஞ்சிகையாக்கி பலருக்கும் அனுப்பிய நிலையினையும் மறக்கமுடியாது. தங்களுக்குக் கிடைத்த அப்போதைய வாழ்வியல் சூழலுக்கிடையேயும் தெரிந்த, கைவரப்பெற்ற தொழில் நுட்பத்தை பயன்படுத்தினர். இப்போது இன்னும் வசதியுடனும், வண்ணங்களிலும் வெளியிடும் ஆற்றலை நம்மவர்கள் பெற்றிருப்பதும் வியப்பே. விரல் நுனியில் உலகத்தை வைத்திருக்கிறார்களே.

மகாகவி வாசகர்களுக்கு தாங்கள் சொல்ல விரும்புவது..

'மகாகவி' தன் பணியை செவ்வனே செய்து வரு

கிறது. புலம்பெயர் தமிழர்க்கு அதன் சகோதர வெளியீடாக 'ஓவியா பதிப்பகம் ஊடாகவே தெரியவந்திருப்பதாக நான் உணர்கிறேன். சஞ்சிகையாளனின் வெற்றி வெறுமனே படைப் புக்களை வாங்கி வெளியிட்டவுடன் முடிந்து விடக்கூடாது. சக பயணி போல கைகோர்த்து பயணிக்கவேண்டும். தரம் கண்டு பிரசுரம் செய்தல் வேண்டுமெனினும், இலகுவில் நிராகரித்து விடாத படிக்கு படைப்பாளர்களை செழுமைப்படுத்த உதவலாம். அப்போது உறவு நிலை நீடிக்கும் இது படைப்பாளிக்கும், வாசகனுக்கும் பொருந்தும். புதிவர்களை ஊக்குவிக்கிற சமகாலத்தில் முன்னரே எழுதி வருபவர்களை, எழுதாமல் ஒதுங்கியவர்களும் எழுதும் வண்ணம் வாசகர்கள் உதவலாம். இன்னும் வாசகர்களை வாசிக்க பலரையும் இணைக்கின்ற முயற்சிகளை வாசகர்களே முன்னெடுத்தால் தொடர்ந்து பயணிக்க கைகொடுக்கவும் முடியும். ஒவ்வொரு வாசகர்களுக்கும் எழுதும் ஆற்றல் உண்டு. அதனை 'மகாகவி' உள்வாங்கும் வல்லமை இருப்பதால் முன் வந்து எழுதுங்கள். எழுத்தும், திறமையும் வளரும் சாத்தியம் உண்டு என்று நம்புகிறவன் நான்.

மஞ்சு விரட்டு

சிராவயப் பொட்டலுல
சிலிர்த்துப் பாஞ்ச
சேதிய செவலையும்

திமில அண்டவிடாம
திமிரோடு நடந்த அழக
தீவட்டியான் வளத்த மாடும்
தம்பட்டம் அடிச்சவர

புடிபட்ட புல்லாத்தா
கோயில்மாடு
கண்டுப்பட்டி மஞ்சரட்டுல
கருவறுக்க காத்திருக்க

மலையாளத் தேசத்துக்கு
மாமிசத்த தூக்கியாரும்
மகிழ்ச்சியில் மினிலாரி !

- தாயுமானவன் மதிக்குமார்,
சிங்கப்பூர்.

தேசமற்றவனின் தேசம்

பணத்திற்கான பந்தயத்தில் யாரும்
அவனை சேர்க்கவில்லை
முயற்சியும் அவனுக்கில்லை

நாசாவில் புறப்படும் கோள்கள் பற்றியும்
நடைப்பாதை ஜோதிடன் கணிக்கும்
கிரகங்கள்
பற்றியும் அவனுக்குப் பற்றில்லை

கூட்டல் கழித்தல் வகுத்தல்
பெருக்கல் சமம் காமம்
பற்றியும் மதிப்புகள் அவனிடம் இல்லை
காலமிவனிடம் காட்டாத கருணையை
இவெனெப்போதாவது
தெருநாயிடம் வீசுவதண்டு

ஓட்டு வாங்கும் கூட்டத்திற்கு
இவனைப் பற்றியும்
இவனுக்கு அவர்கள் பற்றியும்
அக்கறை இல்லை
நட்சத்திர நாயகனின் குழந்தைக்கு
என்ன பெயர் வைத்தார்கள்
என்பதைப் பற்றியும்
தெரிந்து கொண்டதில்லை

விமான நிலைய கூரை விழுவதைப் பற்றியும்
ஒரு போதும் அறிந்துக் கொண்டதில்லை

எப்போதாவது ஜனிக்கப் போகும்
மரணம் குறித்தோ
ஜனித்தபோதே மரணித்துவிட்ட
வாழ்க்கைப் பற்றியும்
அவனுக்கு தெரிய வில்லை

மிருகத்தைப் போன்று
தூரத்துவர்களைப் பார்த்து சிரிக்கத் தெரிகிறது
சில வேளை மனிதர்களை
மிருகங்கள் தூர்த்துகிறது
சில வேளை மனிதர்கள்
மிருகங்களை தூர்த்துகின்றனர்

அவனுக்கு தூரத்துபவர்களையும்
என் கவிதையைப் பற்றியும் எதுவும் தெரியாது.

- நா. திங்களன்.

- அ.தமிழ்ச்செல்வன்

காரையான் புளிக்கூட்டும்.. பீட்ஸா பர்கரும்

காரையான் புளிக்கூட்டு செய்வது எப்படி என்பதை பின்னால் சொல்கிறேன். நம் முன்னோர்கள் எப்படியெல்லாம் உணவுகளை வகைவகையாக சாப்பிட்டு மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள் தெரியுமா? வாயில் எச்சில் ஊறுகிறது. மான்கறியை அதன் வெண்கொழுப்பு கரைகரைய வாட்டியும், முயல் கறியை இளம் சூட்டியலும், ஆட்டுக்கறியை துவையல் செய்தும், மாதுளம் பழத்தை பிளந்து மிளகுதூவி பசு வெண்ணெயில் வேக வைத்தும் ... இப்படி பல பக்குவங்களில் நம் தமிழர் உணவு இலக்கியங்களில் காணகிடைக்கின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் மிளகு, நெய், புளி, கீரை, இறைச்சி கும்மாயம் உணவு பொருட்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. பக்தி இயக்க காலத்தில் தமிழர் உணவு முறையில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. லட்டு, எள்ளருண்டை, அப்பம் போன்றவையும், சோழர் கால கல்வெட்டுகளில் பொங்கல், பணியாரமும், விஜயநகர பேரரசு காலத்தில் இட்லி, தோசை, அதிரசம், லட்டு போன்ற உணவு வகைகளும் தமிழகத்தில் உணவுமுறையில் புகுந்ததாக ஆய்வாளர் தொ.பரமசிவம் குறிப்பிடுகிறார்.

இப்போது வெளிநாட்டு உணவு வகைகளின் ஆதிக்கம் புகுந்து விட்டது. நூடுல்ஸ், பீட்ஸா, பர்கர், கே.எப்.சி. சிக்கன் என நம் உணவு முறைகள் கடந்த 10 ஆண்டுகாலத்தில் வெகுவாக மாறி விட்டன. உற்பத்தி, உலகமயம், விளம்பர ஊத்தி என

நம் உணவு முறைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. உடல் ஆரோக்கியத்தை விட சுவையாக இருக்கிறதா என்பதே முக்கியம்.

உணவு முறை என்பது வெறும் வயிறு நிரப்பும் விஷமல்ல. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், வலிமை, புத்தி கூர்மை, பரிணாம வளர்ச்சி, சந்ததி பெருக்கம் உள்ளிட்ட பல தன்மைகள் அடங்கியது.

ஆதிகாலத்து தமிழன் நாகரிகத்திலும், புத்தி கூர்மையிலும், உடல் வலிமையிலும் எப்படியிருந்தான் என்பதை நாம் அறிவோம். உலக நாகரிகங்களுக்கு இணையாக வட இந்திய தாக்கம் இல்லாத ஒருதனித்த தன்மை கொண்டது தமிழர் நாகரிகம், மொழியறிவு, கட்டிக்கலை, கப்பல் கட்டுதல், இந்தோனேசிய வரை பரவியிருந்த சோழர்களின் வீரம், பாண்டியர்களின் கட்டிடக்கலை, சிற்ப செதுக்கிற நுட்பம் இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

இப்படியான அறிவுத்திறன் உருவாக பல்வேறு காரணங்களில் உணவு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. மனித பரிணாம வளர்ச்சியில் விலங்குளின் எலும்பு மஞ்சைகளை சாப்பிட துவங்கிய பிறகே மனித மூளை வளர்ச்சியில் மாற்றம் துவங்கியதாக "குரங்கிலிருந்து மனிதன் தோன்றிய பரிணாம வளர்ச்சியில் உழைப்பின் பாத்திரம்" நூலில் ஏங்கல்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

உணவு அரசியல்...

உணவுவை மையமாக வைத்து உயர்தாழ்வு உருவாகாத காலமாக பெரும்பாண் ஆற்றுப்படை பாடல்கள் நமக்கு காட்டுகின்றன. பத்துப்பாட்டு போன்ற இலக்கியங்கள் சமணர் வருகைக்கு பின்னர் தமிழகத்தில் உணவுமுறை ஏற்றதாழ்வுகளை உருவாக்கியதாக சொல்கிறது. பழந்தமிழர் உணவு முறையில் இருந்த ஏற்றதாழ்வுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் அதிகமில்லை. ஆனால் உணவு முறையில் நிறைய உணர்வுகளும், நம்பிக்கைகளும் இருந்தன.

நம் உணவு முறையில் முக்கிய பூர்வமான பல சொற்கள் புழக்கத்தில் இருக்கின்றன. "உப்புப் போட்டுத்தான் சாப்பிடுறயா", "உப்பு பெறாத வேலை" இரண்டுமே மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சொற்கள்.

இதே போல உணவு முறைகளில் தமிழர்களின் நம்பிக்கைகள் அதிகம். அம்மாவாசை, பவுர்ணமி விரதம், இறந்தவர்களுக்கு படைக்கும் உப்பு சேர்க்காத உணவுகள், தை பொங்கல், கிராம தெய்வங்களை வணங்கும் திருவிழாக்களுக்கு என தனிப்பட்ட சிறப்பு உணவுகளை உண்பவர்கள் நாம்.

நம் எல்லா செயல்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிற அரசியல், உணவு முறைகளிலும் மிக நுட்பமாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் தற்போது மாட்டுக்கறி சாப்பிட்டால் மரணம் நிச்சயம் என்ற அளவில் அரசியல் புகுந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு விழாக்களுக்கும் கலாச்சாரம், பண்பாட்டு பின்னணியோடு உணவு தயாரிப்பவர்கள் இந்தியர்கள். தமிழகத்திலும் சாதியபடி நிலை, வசதி வாய்ப்புகளுக்கு ஏற்ப உணவு முறையில் நிறைய மாற்ற உண்டு. புலால் உணவே அந்த காலத்தில் இல்லை, ஆரியர்களின் வருகைக்கு பின்னரே உருவானதாக சொல்பவர்களும் உண்டு. ஆனால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் புலால், மது அருந்ததுதல் (தற்போதைய மது அல்ல, தானியங்களை ஊரல் இட்டு உருவாக்கப்பட்ட கரைசல்) உள்ளிட்ட நாம் தற்போது ருசித்து அறியாத பல புதிய உணவு வகைகளை பற்றிப் பேசுகிறது...

ஆட்டுக்கறி துவையலும் - அவ்வையும்... கபிலரும்

புலவர் கபிலர் ஒரு பிரமணராக இலக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் அவர் ஆட்டுக்கறி துவையலும், மதுவும் அருந்தியதாக அவர் பாடிய பாடல்களே சுட்டுக்காட்டுகின்றன.

மன்னன் பாரி இறந்த பின் பறம்பு மலை குறித்து அவர் எழுதியபாடலில்..

'மட்டுவாய் திறப்பவும், மைவிடை வீழ்ப்பவும்,

அட்டு ஆன்று ஆனாக் கொழுந்துவை,

ஊன் சோறும்

பெட்டாங்கு ஈயும் பெருவளம் பழுனி

நட்டனை மன்னோ முன்னே..'

இதே போல பெண்பால் புலவர் அவ்வை (பல அவ்வையார்கள் இருந்தாக கூறுகிறார்கள்) அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி இறந்தபோது அந்த வருத்தம் தாங்காது ..

'சிறியகள் பெறினே எமக்கு ஈயும் மன்னே

பெரிய கள் பெறினே

யாம் பாய மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே,

சிருசோற்றானும் நனிபல கலந்தன் மன்னே,

என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம் எமக்கீயும் மன்னே,

அம்பொடு வேல் நுழை வழியெல்லாம் தான்நிற்கும் மன்னே"

என ஒப்பாரி பாடியிருக்கிறார். கொஞ்சம் கன்கிடைத்தால் அதை முழுவதும் எனக்கு கொடுப்பாய் அதிகமாகக் கிடைத்தால் என்னைப் பாட சொல்லி எமக்கும் கொடுத்து தானும் உண்பான். எலும்பும், சதையும் கலந்த ஊன் உணவை எனக்கு அளிப்பான் என்கிறார்.

வண்பரனர் என்ற புலவருக்கு கண்டிரக் கோப் பெரு நற்கிள்ளி என்பவன் மான்கறியை தீயில் சுட்டுப் கொழுப்பு கரையக் கரைய கொடுத்துப் பசியாறியதாக புறநானூறு கூறுகிறது. மான்கறி மட்டுமல்ல முயல் கறியையும் இளம் குட்டில் வறுத்து சாப்படிருக்கிறார்கள் நம் முன்னோர்கள்.

இதில் சிறப்பு உணவு என்னவென்றால் கரையான் புளிக்கூட்டு. புளிச்சுவையை காலகாலமாக தமிழர்கள் விரும்பும் சுவை.

'செம்புற்று ஈயலின் இன் அளைப் புளித்து"

என்ற புறநானூற்று பாடல் வரிகளில் மனைவி தன் காதல் கணவனுக்காக செம்புற்றிலே தோன்றிய ஈசலை, இனிய மோருடன் கலந்து புளியும் விட்டு சமைத்துப் பறிமாறினாள். கணவன் ருசித்து சாப்பிடுவதை பார்த்த அவள் முகமலச்சியடைந்ததாக பாடல்வரிகள் காணக்கிடைக்கின்றன.

15 ம் நூற்றாண்டுக்கு பிறகு தான் சிலி நாட்டிலிருந்து மிளகாய் தமிழகத்துக்கு வந்ததாம். அதுவரை மிளகு தான் பயன்படுத்தப்பட்டதாம்.

பசுவெண்ணையில் வேகவைத்து மாதுளை..

தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றான பெரும்பாண் ஆற்றுப்படையில் மாமிச உணவு உண்ணாதவர் உணவுகள் குறித்து பட்டியல் இடுகிறது.

பால்சோறு, பருப்புசோறும், மாதுளை பிஞ்சை பிளந்து மிளகுப்பொடு தூவி கருவேப்பிலை கலந்து பசு வெண்ணையில் வேகவைத்த பொரியல், வருமாங்காய், இவை பிராமணர் வீட்டிலும்,

இனிப்பு சுவை கொண்ட பலா, குளிர்ச்சியான

இளநீர், யானைகொம்பு போன்ற வளைந்த வாழைத் தாரில் சுவையான வாழைப்பழம், பனை நூங்கு சேப்பம் இலையோடு முதிர்ந்த நல்ல கிழங்கு இவை வேளாளர் சமூகத்தினரின் சைவ உணவாக பெரும் பாண் ஆற்றுப்படை தெரிவிக்கிறது.

தமிழர் உணவு முறைகளில் வறுத்தும், சுட்டும் அவித்தும் செய்யப்படும் உணவுப்பண்டங்களே அதிகமாக இருந்தன. எண்ணெய் பலகாரங்கள் அதிகமில்லை. நாயக்கர் மன்னர் காலத்தில் அழைத்து வரப்பட்ட இந்தி பேசும் மக்கள் புதிய இனிப்பு வகைகளையும், எண்ணெய் பலகாரங்களையும் தமிழகத்துக்கு அறிமுகம் செய்தனர். மேலும் ஏற்கனவே சொன்னது போல தற்போது வெளிநாட்டு உணவுகள் விளம்பர உத்திகள் மூலம் திணிக்கப்படுகின்றன. உணவு முறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் காரணமாக சக்கரை நோய், உப்பு அதிகரிப்பு, ரத்த அழுத்தம் என நோய்கள் தொற்றிக் கொள்கின்றன. தொண்டை வரை மட்டுமே ஏற்படுகிற சுவைக்கு அடிமையாகமல் நம் கால நிலைக்கு, நம் மண்ணில் விளைகிற உணவுகளே ஆரோக்கியத்தை கொடுக்கும். நம் முன்னோர்களின் உணவு முறையும் அதுவே.

மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது

நாள் தோறும் பவுடர் பூசி
அழகு பார்த்த முகம்
ஆசிட் வீச்சில் கரைந்து
கொண்டிருக்கிறது
தனி ஆவர்த்தனம்
வாசித்த ஒருவனால்,,

எழுப்பப்படாத சுவரில்
ஆணி அடித்துக்கொண்டிருக்கிறான்
ஒருவன்

உடைந்த நிலாவில்
கூட குளிர் காய முயற்சி செய்து
கொண்டிருக்கிறான்
ஒருவன்

அழுத்தம்
அதிகமான காற்றால்
வெடித்த பலூனை
ஒரு குழந்தையின் கை விரல் பட்டு
உடைந்ததென்று பேட்டி
கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்
ஒருவன்

ஜன்னலில் நின்று
நான் குடித்து கொண்டிருக்கும்
என் அம்மா தந்த
இந்த சூடான தேநீர்
நல்ல சுவை

- ராம்போ குமார்

வாழ்க்கைச் சதுரங்கம் .

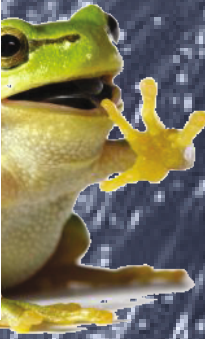
அவரவர் காய்களை
அவரவர்கள்
நகர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
மற்றவர் காய்களை வீழ்த்துவதற்காக .

மண்ணாசைக்குக் கோட்டைகளும்
பெண்ணாசைக்கு எதிரியின் ராணியும்
பொன்னாசைக்கென்று தனியே
காய்களில்லையென்பதால்
ஆடுபவர் மனதில் மட்டும் .

நகர்த்துதல்கள் மட்டுமே
நாமாகச் செய்வது
கட்டங்களும் காய்களும்
ஏற்கனவே படைக்கப் பட்டவைதான் .

வெற்றியோ தோல்வியோ
முற்றுப் பெறுவதில்லை ஆட்டம்
ஆடி அடங்கும் வரை.

- சுப்ரா

அமரகவி மணிபாரதி

இரண்டு கவிதைகள்

நிஜமாகவே

கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை
நிஜமாகவே
நிஜம் எதுவென்று.
நிஜம் போலவே தோன்றுகின்றன
நிஜமில்லாதவைகள்.
நிஜமென்று எண்ணியது
நிஜமில்லை என்றதும்
நிஜமாகவே வருந்துகிறது
மனது.
எனினும்
நிஜமாகவே நிற்பதில்லை
நிஜத்திற்கான தேடல்கள்.

மிகப் பெரிது

எத்தனை
எத்தனையோ
சம்பவங்கள்,
நிகழ்வுகள்
வாழ்வில்.
அத்தனையும்
அந்தந்த நேரத்தில்
பெரிதாகத் தெரிந்தாலும்
மிகமிகப் பெரியதென்னவோ
தெரியாமல் நிகழும்
மரணம்தான்!

மனிதனாக்கி விடாதீர் எனை

ஆற்றிவு இருப்பதாய்
அலையும் மிருகங்களில்
நானும் ஒருத்தி!
வள்ளுவனையும் பாரதியையும் காட்டி
ஒருபோதும் மனிதனாக்கிவிடாதீர் எனை!

மனுசியாய் நான் விடும்
கவாசக்காற்றில்
உங்களின் பெண்ணடிமைக் கோட்பாடுகள்
பறந்திடக்கூடும்!

வேட்டையாடிய பெண் சமூகத்தில்
இன்னமும் கரப்பான் பூச்சிகளுக்கு
பயப்படுவதாய் கதாநாயகிகளை
சித்தரிக்கும் இயக்குனர்கள்
என்னால் கடத்தப்படக் கூடும்!

ஆண்களின் உள்ளாடைகளுக்கு
பெண்களின் மேலாடையை அவிழ்க்கும்
விளம்பர நிறுவனங்கள் மீது
இரட்டைக்கோபுர தாக்குதல்
நடத்தப்படக்கூடும்

சிரிக்க மறுக்கும் இதயங்களை
உளவியல் சோதனைக்கு உட்படுத்தக்கூடும்

சிட்டுக்குருவிகளை மட்டுமல்ல
மனிதர்களையும்

கொன்று குவிக்கும் கைபேசிகள்
கட்டாயம் தடைசெய்யப்படக்கூடும்

தமிழ்நிடம் மட்டுமாவது தமிழ்பேசும்
தமிழர்கள் தமிழக அரசின் விருதுக்கு
பரிந்துரை செய்யப்படக் கூடும்

சிதறும் சில்லறை நீதிகள்
ஓட்டைப்பையில் இருந்து
லாக்கருக்கு மாற்றப்படக் கூடும்!

திருமணத்திற்கு பின் மாமனார் மாமியாரை
தனிக்குடித்தனம் வைக்கும் மருமகன்கள்
அரசின் சலுகைகளை இழக்க நேரிடக்கூடும்!

தட்சணை என்று கையேந்தும்
மாப்பிள்ளைகளுக்கு “ஏற்பது இகழ்ச்சி” என்று
அவ்வை மொழி வகுப்பெடுக்கப்படும்

இத்தனை கொடுமை எதற்கு?
வேண்டாம் விட்டுவிடுங்கள்!
எதையும் கண்டும் காணாமல் நடமாடிக்
கொண்டிருக்கும்
பல கோடி மிருகங்களுள்
நானும் ஒன்றாகவே
இருந்துவிட்டுப் போகிறேன்!

வள்ளுவனையும் பாரதியையும் காட்டி
ஒருபோதும் மனிதனாக்கிவிடாதீர் எனை!

- சுடர்விழி பானு, சென்னை.

துயருறுத்தலும் சமன்பாடும்

நான் உன்னிடம் சொல்வதற்கு
சேதியொன்றுமில்லை.
நீ கேட்டாக வேண்டும்
என்பதற்காக ஏதோவொன்றை
சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது
என்னால்.
இதுநாள் வரையில்
நான் சொல்லியதையெல்லாம்
நீ கேட்டிருப்பாயேயானால்
நான் சொல்ல
என்னிடம் என்ன கைவசம்
இருக்கப்போகிறது.
உனக்குத் தெரிந்ததை
நீ சொல்.

நீ சொல்லப் போவது
எனக்குத் தெரிந்திருப்பதைப் பற்றியோ
தெரியாதிருப்பதைப் பற்றியோ
உனக்கு யாதொரு
கவலையும் வேண்டாம்.
நான் சொல்லிச் சொல்லி
உன்னைத் துயருறுத்தியது போதும்.
என் துயருறுதல்
எதும் செய்யாது உன்னை.
எதிலும் சமன்பாடு அவசியம்.
பழி பாவம் பாராமல்
நீ சொல்லத் தொடங்கு
இது உனக்கான தருணம்.
காலவரை நிர்ணயிக்கப் படவில்லை.
நான் கேட்க சித்தமாயிருக்கிறேன்.

- பாரியன்பன்

அமரன் AMARAN'S POESY கவிதாவிவனி

நீல நதியோடும்

அந்திவான்.. நெருப்புப்புள் வெளியேற்றம்
இரவைப் பகலாக்கவோ?

எண்ணிரண்டு பேர்சென்றோம்;

என்னிடமட்டும் கண்சிமிட்டி.. நலன்
வினவும் ஒற்றைத்தாரகை!

கரைமறித்த தேக்குத் தோப்பு

சுற்றிப்போம் நதிவெள்ளம்.. வம்பேன்
கடந்ததே நெடுங்காலம்!

மேனி வில்லாக்கு;

சவுக்கடிக்குருதியேன்.. சாட்சிக்குச்
சமுதாய வீதியா?

தேவதை ஆடரங்கம்;

சாத்தனும் நுழைவதெனில்.. தேவதேவன்
அமர்வுக்கேன் அரியாசனம்?

குட்டியும் விழுங்குவையோ

டயனோசர்.. யுகமும் போச்சே,
கற்காலம் கடந்து!

விடிவெள்ளி முளைத்தாச்சு;

கீழ்வானம் சிவக்குமுனம்.. கரை
புரண்டோடும் நதிக்குளியல்!

A blue brook

along dusk.. a bird of fire,
embarking on night - shift?

A few - we fared;

winking at me alone.. thine
kind enquiry vesper!

Flood - rushes after along;

why an affray... past
midway's teak - cluster

Physical bow, okay;

ah, bleeding acrobat! why
whipping at socialane?

Angle's dance - chamber;

if Satan dares... fie,
supremo's throne!

Habitual to swallow

thine own young one, dinosaur?
iron age, long past!

Apart from bright - star

eastern twilight to redden...
deep, mine river bath!

குறிப்புகள்

"முகநூலில் எதைப் பதிவிட்டாலும் லைக் போட 50 பேர்கள் கிடைத்து விடுகிறார்கள் என்பதால் அக் கருத்தை பார்வையாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும் என்பதும் கூட சர்வாதிகாரமே!"

- இப்படி ஒரு கருத்தை முகநூலில் பதிவு செய்திருந்தேன்.

முகநூலில் பின்னூட்டங்கள் எவ்வாறு இடப்படுகின்றன? எவ்வாறான பின்னூட்டங்கள் ஏற்கப்படுகின்றன? என்பதில் ஏற்பட்ட தாக்கமே இந்தப் பதிவாகும்.

இதற்கான பின்னூட்டத்தில் மாணிக்க வாசகம் எனும் நண்பர் இப்படிப் பதிவிடுகிறார்...

'அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல்கூட சிலசமயம் நமது கருத்து அவர்களுக்கு புரியாமலும்கூட, சார் சொன்னா அது சரியாதான் இருக்கும் என்று நம்பி? லைக் போட்டு கமெண்ட் அடித்து செல்பவர்களும் நிறைய உண்டுதானே சார்?!' என்றார்.

லண்டனில் வசிக்கும் நண்பர் வட்டூர். அ.கு. ரமேஷ் அவர்களின் இன்னொரு பின்னூட்டம் பாருங்கள்..

"பழகப் பழக உண்டாகும் நட்பு வட்டாரத்துக்கு கொடுக்கும் ஆதரவு, மற்றவர்களை புறக்கணிக்க இல்லை. மற்றவர்களின் படைப்புக்கள் எம்முள் வந்துசேர தாமதம் ஆகலாம். அதுவரை பொறுமை காத்தே ஆகவேண்டும். அவர்களின் படைப்புக்களுக்கான கௌரவம் கிடைத்தே தீரும். அண்ணர் சர்வாதிகாரம் கொஞ்சம் மிகைதான் என்ன செய்வது. மாற்றுவோம்." என்ற தம் பதிவில் அருமையான கருத்தொன்றும் தந்தார்.

இப்படியான இருவரின் பின்னூட்டங்களும் மாறுபட்ட கருத்துரைகளாக இருந்தாலும், இவை ஏற்படுத்தும் புரிதல்கள் நம்மை சரியான இலக்கை நோக்கி கொண்டு செல்லும்.. இதுதான் ஆரோக்கியமான களமாகவும் அமையும் என்று புரிய வைக்கிறது.

வட்டூர் அ.கு. ரமேஷ் அவர்களுக்கு நான் சொன்ன பதிலுரையை இங்கே மீண்டும் காணத் தருகிறேன்.

"ஒரு கருத்து முகநூலில் பதிவிடும்போழுது அக் கருத்தின் அடிப்படையில் லைக் அல்லது பின்னூட்டம் அமைந்திருக்குமாயின் வரவேற்கலாம். ஆனால் பதிவிடுபவர் யார் என்பதைப் பொறுத்து வரவேற்பு கிடைக்கும் என்றால் அக் கருத்து ஏற்புடையதா என்பதே! அதுமட்டுமல்ல அக் கருத்துக்கு பெருவாரியாக லைக் விழும் பட்சத்தில் அதை மற்றவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்கிற மனோபாவம் அவருக்கு வருமேயானால் அது சர்வாதிகாரம் என்கிறேன். தங்கள் சொல்வது மாதிரி கொஞ்சம் மிகைதான்.. கசப்பு மாத்திரை."

ஆக, லைக் போட என. எதிர் கருத்து போட்டால் அவர் கோபித்துக் கொள்வாரோ என்று போடாமல் இருப்பதும்.. அப்படியே உணர்ச்சி வசப்பட்டு போட்டு விட்டால் "ஹி.. ஹி.. இது உங்களுக்கான எதிர் கருத்து இல்லை" என அடைப்புக்குறிக்குள் வேறு போட்டு நட்பை தக்க வைத்துக் கொள்ள தடுமாறும் நண்பர்கள் புரிந்து கொள்வார்களாக..!

வட்டூர் அ.கு. ரமேஷ் அவர்களுக்கு நான் அளித்த பதிலுரை திருப்தி அளிக்குமா தெரியவில்லை. இது எனது ஆதங்கத்தின் வெளிப்பாடே! விவாதங்கள் பெரும் தாக்கத்தையும், கருத்துப் பரவலையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அது இந்த சமூகத்தை ஒரு ஆரோக்கியமான நிலைக்கு நிச்சயம் இட்டுச் செல்லும். முகநூல் மிகக் சிறந்த தளமும், களமும் ஆகும். களத்தில் அனைவரும் நல்ல பயிற்சியாளனாக வேண்டும். சொற்போர் நல்ல கருத்துக் குவியலை கொண்டு செல்லும். யோசிப்பார்களாக..

வதிலைபிரபா

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா

மெடரிக். மேல்நிலைப்பள்ளி

திருக்கோகர்ணம் புதுக்கோட்டை

04322 - 236853, 236488, 73737 26025

தடைகளைத் தாண்டும்
தன்னம்பிக்கையைத்
தரும் பள்ளி.

- ✦ A/C CLASS ROOMS
- ✦ DIGITAL SMART BOARD
- ✦ MODERNISED CAMPUS
- ✦ VAN FACILITY

மாணவர் சேர்க்கை

LKG முதல் +2 வரை

சுதந்திரத்தின் பெயர் சொல்லும் தரமான கல்வி....!

அழைக்க...

73737 26025

ஜவுளிகளின் ராஜா

பட்டுமஹால் A/C 3 மாடி

மார்கெட் முதல் சந்து,
காளியம்மன் கோவில் அருகில்,
வத்தலக்குண்டு.
போன் : 04543-264 445

தரம் ஒன்றே
எங்கள் குறிக்கோள்!
விலை ஒன்றே
எங்கள் விளம்பரம்!

